

IJA # 803

ספר חיים טובים מחזור ליום הכפורים

Sefer Ḥayim Ṭovim: Maḥazor le-Yom ha-Kipurim

Baghdad, 5651 (1890 or 1891)

قطعة شظية مرئية من كتاب مجلدّ visible fragment from bookbinding

ספר ז
מח
ליום הכנ

כמנהג ק"ק בגדאד
עם
כמה הוספות יקרות
בסדר ישר ונאה באותיות גדולות
עם דינים הנחוצים לכל אדם

לליכס תרנ"א טכט

י"ח **בגדאד** פס

דפוס הדס של ססי הדני"ל
שלמה בכור חוצין ס"יו
במחלת אל תודעת ג' סבעין

התית נדרים

ב

ז"ס נהגים לעשות התרת נדרים כאלו והרמו לא יחל דברך ככל ס"ת אלול (צרכי)
זהמנהג פה בנדאד יע"א לעשות התרה ביום עכרים אב שהוא ארבעים יום קודם
ר"ה וביום ער"מ אלול ארבעים יום קודם יו"הכ ובע"ה וי"הכ

שמעו נא רבותינו * כל נדר * או שבועה * או אסור
או קונם * או חכם * שנדרנו או שנשבוענו
בדקין או בחלום או שנשבוענו בשמות הקדושים
שאינם גמלקים * ובשם הוי"ה ברוב הוא וכל מיני
נזרות שקבלנו עלינו * ואפילו נזרות שמשון *
וכל שום אסור * ואפילו אסור הנאה * שאסרנו
עלינו * או על אחרים * בכל לשון של אסור בין
בלשון אסור * או חכם * או קונם וכל שום קבלה *
אפילו של מצוה שקבלנו עלינו בין בלשון נדר *
בין בלשון נדבה * בין בלשון שבועה *
בין בלשון נזרות * בין בכל לשון וגם
הנעשה בתקיעת פה בין כל נדר * ובין כל נדבה *
ובין שום מנהג של מצוה שהנהגנו את עצמנו וכל
מוצא שפתינו שיצא מפיו * או שנדרנו ונמרנו
בלבנו לעשות איזה מצוה מהמצוות * או איזה הנהגה
טובה או איזה דבר טוב שנהגנו שלשה פעמים *
ולא התנינו שיהא זה * בלי נדר הן דבר שעשינו הן
על עצמנו הן על אחרים * הן אותם הידועים לנו הן
אותם שכבר נשכחו ממנו בפקדון אתחמתא בהון
מעקרא * ושואלים ומבקשים אנחנו ממעדתכם התרה

אמא נר מאינא וואחד מן
מעארף אל גלילה

עליהם כי יראנו פן נפשל ונקבד חס ושרום בעין
 נדרים ושבועות ונזירות וחרמות ואסורין וקונמות
 והסכמות ואין אנחנו תוהים חס ושלום על קיום
 המעשים הפזובים ההם שעשינו רק אנחנו מתחרטים
 על קבלת הענינים בלשון נדר או שבועה או נזירות
 או אסור או חרם או קונם או הסכמה או קבלה בלב
 ומתחרטים אנחנו על זה שלא אמרנו הננו עושים
 דבר זה בלי נדר ושבועה ונזירות וחרם ואסור וקונם
 וקבלה בלב ולכן אנחנו שואלים התרה בקלהוץ
 ואנחנו מתחרטים על כל הנזכר בין אם היו המעשים
 מדברים הנוגעים בממון בין מדברים הנוגעים בגוף
 בין מדברים הנוגעים הנשמה בקלהוץ אנחנו
 מתחרטים על לשון נדר ושבועה ונזירות ואסור וחרם
 וקונם וקבלה בלב והנה מצד הדין המתחרט והמבקש
 התרה צריך לפרוט הנדר אך דעו נא רבותינו כי אי
 אפשר לנו לפרוטם כי רבים הם ואין אנחנו מבקשים
 התרה על אותם הנדרים שאין להתיר אותם על פן
 יהיו נא בעיניכם כאלו היינו פורטים אותם:

וסתחין וסיון לסם אלסם פעמים כלסון זס

כלם מותרים לכם * מותרים לכם * מותרים לכם *
 מחולים לכם * מחולים לכם * מחולים לכם *
 שרנים לכם * שרנים לכם * שרנים לכם * אדר

אין פאן לא נדרים ולא שבועות * ולא קבלות
 ולא הסכמות * ולא מנהגים * ולא נזירות ולא אסורין
 ולא קונמות אבל יש פאן מחילה וסליחה וכפרה *
 כשם שהספימו והתירו לכם בית דין של מטה כך
 יספימו ונתירו לכם בית דין של מעלה וסר עוניכם
 ותפאתכם תכפר:

ואסיכ ווסקיס מודעס לפסיסס וילמנו כלסון זס

הרי אנחנו מוסרים מודעא לפניכם רבותנו ואנחנו
 מבטלים מקאן ולהפא מה שנקבד עלינו * כך
 הנדרים וכל שבועות ונזירות ואסורין וקונמות וחרמות
 והסכמות וקבלה בלב הן בהקין הן בחלום * הוי
 מנדרים תענית בשעת מנחה ובאם שנשמה לתנאי
 מודעה הזאת * נהדר מהיום עוד * מעתה אנחנו
 מתחרטים עליהם מעקרא ומתנים עליהם שיהיו
 לכם כמדיו ומבטלין לא שרירין ולא קיימין * ולא
 יהיו חלין כלל ועקר בקלהוץ אתהרטנא בהון מעתה
 ועד עולם: וילמרו הסתירין קבלנו מסרת הסודט

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שכל
 הקללות והארורים והחרמות והשמתות שקללנו
 או שאררנו או שנשבענו או שנדינו או שהחרמנו או
 ששמתנו את עצמנו או את אחרים אשר מזרע ישראל
 הפי או אחרים שקללו או שאררו או שהחרמנו או

שְׁשֵׁמְתוּ אוֹתָנוּ אוֹ אֶת נַשְׁנוּ אוֹ אֶת זַרְעֵנוּ אוֹ אֶת בְּנֵי
בֵּיתֵנוּ . וּבִפְרָט אִם עָבְרָנוּ עַל אֲרֻבְעָה וְעֶשְׂרִים
דְּבָרִים שְׁבִית דִּין מְנַדִּים עֲלֵיהֶם הָיוּ וּפְתַחְנוּ פִּינֵנוּ
דְרַעָה :

יְהִי רַצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵינוּ אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵינוּ
שֶׁבְשָׁמַיִם וּבְאָרֶץ שְׂאֵל יִשְׁלַטוּ בָנוּ וְאֵל יַעֲשֵׂנוּ בָנוּ
שׁוֹם רֶשֶׁם וְכָל הַקְּדוֹת יִתְהַפְּכוּ עֲלֵיכֶם וְעֲלֵינוּ לְטוֹבָה
וְלִבְרָכָה בְּדַכְתִּיב וַיִּהְיֶה יי אֱלֹהֵינוּ לְךָ אֶת הַקְּדוֹת
לְבְרָכָה בִּי אֲהַבְךָ יי אֱלֹהֵינוּ :

והנחתיו ונשיבין להם שלשה פעמים כלשון זה

בְּלָם מוֹתָרִים לָכֶם * מוֹתָרִים לָכֶם * מוֹתָרִים לָכֶם *
מְחוּלִים לָכֶם * מְחוּלִים לָכֶם * מְחוּלִים לָכֶם *
שְׂרוּיִם לָכֶם * שְׂרוּיִם לָכֶם * שְׂרוּיִם לָכֶם * אֵין בָּאֵן לֵא
גְדוּיִים . וְדֵא . הַרְמוֹת וְדֵא שְׁמֹתוֹת . וְדֵא אֲרוּרִים וְדֵא
קְדוֹת . וְדֵא אֲרוֹת . וְדֵא נְזִיפוֹת . אֲבָל יֵשׁ בָּאֵן
מְחִילָה וְסְלִיחָה וְכַפְרָה בְּשֵׁם שְׁהַסְבִּימוּ וְהִתְירוּ לָכֶם
בֵּית דִּין שֶׁל מִטָּה בְּךָ יִסְבִּימוּ וְהִתְירוּ לָכֶם בֵּית דִּין
שֶׁל מַעֲלָה * וְכָל הַקְּדוֹת יִתְהַפְּכוּ עֲלֵיכֶם וְעֲלֵינוּ
לְטוֹבָה וְלִבְרָכָה בְּדַכְתִּיב וַיִּהְיֶה יי אֱלֹהֵינוּ לְךָ אֶת
הַקְּדוֹת לְבְרָכָה בִּי אֲהַבְךָ יי אֱלֹהֵינוּ וּבְתִיב וְאֵת
הַדְּבָרִים בִּי אֱלֹהֵיכֶם הַיּוֹם כָּלְכֶם הַיּוֹם :

סדר הכפרות בעיה"ב

א סדר הכפרות שנוהגין לעשות הוא מנהג ותיקין . ולוקחין
תרכובות זכר לזכר . ותרכובות לנקבה . ואם האשה מעוברת
אזי לוקחין ג' שתי תרכובות ותרכובות . היינו לעלמס תרכובות . ובצביל
העובר שיש ספק אם זכר אם נקבה . לוקחה תרכובות ותרכובות . ואם
אינו מלי כ"כ די צרכים . דהיינו תרכובות ותרכובות שהתרכובות
תעלה כפרה לשניהם . ומי שאין ידו נשגת ליקח לכל אחד מצני ציתו
צפני עלמו יכול ליקח תרכובות אי לשני זפריס או תרכובות לשתי
קצות . וצוחרים צתרכובות לצנים . ע"ד שכתובת אם יהיה גבו
כשנג ילציו . אלז אין לחזור צפני אחר לצנים דוקא ולקנותו ציוקר
שזה כעין דרכי האמורי . אלז כשיזמון לו לצן או כשקנה אותו צין
אחרים יבחר צו יותר מצאחר (מורס צהס ונטיאל וסאל אחרים זיל) :

ב כשסוף נקצצו צביז לראשו יחשוב שהוא חייב מיתה וזה נכנס
חליפתו ולכן הוא זורקו מידו לארץ כדין סקילה . ונה סהסומע
חופסו אלל סלוואר ושומעו ונחרכין אותו צאש או נה סנצשלין ע"י
האור סול דוגנת סרפס סרג וסנק . ואין לאדם טועה ומדך סהכל
לסיות סצור סכן סול סזה נכנס סחטיו לסיות כידון על נקומו ד'
מיתות צ"ד רק סעי"ז יתעורר האדם לסווצה ויסיס ל לצו כי סול
סיס סריו סיעסס לו כן ולכן יסאון אדם סי גצר על סעליו ויסוצ
ל סי וירחמנו . וכן כחצו סרלסוסיס על טעס סקרצן סצז על
ססוגג וגס יס כאן זכר לעקידת ילסן סעל כל אצר סהקריצ אצרהס
מן סליל סמר זס סחס אצר פלוני סל צני(ונטיאל סי טריס אוח סי) :

ג יש לכל אחד להעריך דמיו סיווי סכפרות סספך דומס לכפר
צוכסס כפסות ויחלק דמיו ססיווי לענייס סלס יתן סכפרות
עלמן לענייס יס לחוס סיחצייסו סיצאו לידי כך סיאמר זס כתן עוווכטיו
על ראשו וסלחו לי ואם עני סרגיל אללו וידע צו סלא יחנייס כחחו
לו יוכל ליתן לו נהסעופות עלמס סלפעמיס נהסס יותר ססול סהלס
קרוצס סל"ל לערות וגס כי לו ססיס ללקה צאותו דצר עלמו אסר
עסס צויס סזס לכפר ומי ספודס אותו ויס צידו דמיו נעסר סלו לל
יסדס צהס רק עמעוה סלו סל סולין (מנ"א סס אוח יו"ד) :

ומנהג

עירנו **בגדאד** לחסון להנתיקות ולהאמונות של
צעלי הכפרות. כשהן עניינות ופושטות ידן ללדקה והן
קודמין לשאר עניינים ואין לשנות ופסי הנהלוקה :
ד ודוקין בני ועייהם (של הכפרות) על הגנות או צחל ונקים
שהעופות יכולין לקחה ומס (אורס זהגה) :

וי שמעבב לעמו יאמר בזה הלשון ג"פ

זה **חליפתיה** זה **תמורתיה** * זה **פפרתי** * זה **התרגול**
לשחיטה ילך **ותפנס** אני **להיים טובים** ו**לשלום** :

ויכוין צרי"ת ח"תך סס קדוש

ותבך אחר הכיבוד יניח ידו עליו וישוט מיד * ווי שמעבב לעמו ולאחר עמו יאמר
בל"ה זה ג"פ

זה **חליפתינו** * זה **תמורתנו** * זה **פפרתנו** * זה **התרגול**
לשחיטה ילך **ותפנס** אנהנו **להיים טובים** ו**לשלום** :

ויכוין השם כללעיל

ווי שמעבב לומר יאמר בזה הלשון ג"פ

זה **חליפתך** * זה **תמורתך** * זה **פפרתך** * זה **התרגול**
לשחיטה ילך **ותפנס** אתה **להיים טובים** ו**לשלום**

ויכוין השם כללעיל

וי שמעבב לבנים או שלשה זכרים יאמר בזה הלשון ג"פ

זה **חליפתכם** * זה **תמורתכם** * זה **פפרתכם** * זה
התרגול לשחיטה ילך **ותפנסו** אתם **להיים**
טובים ו**לשלום** : ויכוין השם כללעיל

וי שמעבב לנקבה אחת יאמר בזה הלשון ג"פ

זאת **חליפתך** * זאת **תמורתך** * זאת **פפרתך** * זאת
התרגול לשחיטה תלך **ותפנסי** את **להיים**

טובים ו**לשלום** : ויכוין השם כללעיל

וי שמעבב לשתי נקבות אז יאמר בזה הלשון ג"פ

זאת **חליפתכן** * זאת **תמורתכן** * זאת **פפרתכן** * זאת
התרגול לשחיטה תלך **ותפנסו** לחיים
טובים ו**לשלום** : ויכוין השם כללעיל

אם עושה לבס כאחד יאמר זה בלשון רבים ג"פ

אלו **חליפתכם** * אלו **תמורתכם** * אלו **פפרתכם** *
אלו **התרגולים** לשחיטה ילכו **ותפנסו**
להיים טובים ו**לשלום** : ויכוין השם כללעיל

דיני ערב יודה"כ

א **אין** נופלים על פניהם צערצ יוס הכפורים (ש"ע ס"י תר"ד)
ב גם אין אורנים לנולח ומזוור לתודה. גם אין אורנים קודם
עלות השחר הרבה קליחות (מור"ס זהגה סס) :

ג מנכה עירנו **בגדאד** שלא לוור אציו ונלכו צעיס"כ לא
צשמריה ולא צנוכה כי אם כשחל יוס"כ צצבת שאין אורנים צו
א"ט אז אורנין אורו צעיס"כ צשמריה ולא צנוכה כוי"ש מור"ס ז"ל :

ד יש וקומוט שנוסגין לילך על הקצרות ולהצרות צלדקה והכל
מנכה יפה (מור"ס זהגה) וא"ל חמות סס רק מה שנוסד
ווקדוומים מואחר דח"א תחטון (וי"א צאה"ע) וכן המנהג פה
בגדאד לילך על הקצרות צצקר השכס. ולריך צלדק מואד
להתפלל תפלה צזאנה. ולא כמו שעושים רבים מועני הארץ צצצביל
הליכה צית הקצרות והתפלין צזנולה צצמפון ואין מדיקין לראות
אם הגיע זמן ק"ש ותפסו והע"י :

ה מורה לאכול צערצ יוס"כ ולהצרות צקעודים (ש"ע ס"י תר"ד) :
ו מוסגים לאכול צצר צקעודה שמריה ווי שאפשר לו לא יאכל
צצר צהנה כי אם צצר עוף. ויכול לאכול צקעודה שמריה

וואכלים ונתובלים צצטונים וכרכום וגם וולוס לאכול דגים . ויש לומר
וואכלול וואכלי חלב חנוין וציליס וסוס לפי שהם נורצים זרע ודצרים
סורצים זרע אין לאכול כל היום ולכן אין לשתות יין יסן . וקאוי
(קסווס) או טייל (גאיי) עם חלב אין להקפיד וכוהגיס צקעודה
זו לטובל פרוסת המוליא צצט . ויש להזמין על שולחנו ענייב הגונים
סהא קגולה להיות שולחנו כפרה ווכ"ש פלאוי לעשות כן צקעודה
הנפקת (נטי"א סי' תר"ה אות י"ח) :

ז עבירות שצין אדם לחצירו אין יוס הכפורים ווכפר עד שיפייקטו
אפילו לא הקנינו אלא צצרים לריד לפייקו ואם אינו ונחפייק
צראשונה יחזור וילך פעם שנייה ושלשית וכל פעם יקח עינו שלשה
חכשים ואם אינו ונחפייק צשלשה פעמים אינו זקוק לו . (וישו יאמר
ח"כ לפי עשרה שציקש מונו ונחילה וור"ס) ואם הוא רצו לריד
לילך לו כונה פעמים עד שיחפייק (ש"ע סי' תר"ו) :

ח והמוחל לא יהיה אכורי ומוחול אם לא שוכין לטובת המצקש
ומחילה ואם הוליא עליו אם רע אינו לריד למוחל לו (וור"ס
צצגה סם) אצל אם רולה למוחל הוי ומחילה (צא"ש שם סע"ק ה') :
ט אם נח אשכ חטא לו (אף שהוליא עליו ש"ר) וצייל עשרה
צני אדם ונעמידם על קצרו ואומר חטאתי לאסי ישרא ולפלוני
זו שחטאתי לו (ש"ע סם) :

יוד ואם חרפו לאחר מיתה ח"ל לילך על קצרו אף וצקש נמנו
ומחילה צמוקש שציישו (כנה"ג וי"א צא"ש"ט) :

יא ונהגו לצקש ומחילה צערצ יוס כפור (וור"ס צצגה) :
יב יכול לטובל וללקות ונתי סירלה רק שיהיה קודם הלילה ואינו
נצרך על הטובלה (ש"ע סי' פרו') :

יג ונהגו עכשיו לטובל ג"פ ולהתורות צמוקש עפ"י קבלת האר"י
ז"ל (צא"ש"ע שם סע"ק ח') :

יד והטובלה היא שיהיה עסוד ונעומאח קרי וגם לשם חטובה
וכו' ויש לדקדק צחל"ס יותר ונצאלר טובלות שטובלים הזכרים
צכל ימות השנס ואפי' ענב קודם יוס"כ יאזור ויטובל ונטי"א :

למנצח על הגתית לבני קרח מזמור : מה
ידידות משכנותיך יהוה צבאות :
נכספה וגם כלתה נפשי לחצרות יי רבי
ובשרי ירננו אל אל חי : גט צפור מצאה
בית ודרור קן לה אשר שתה אפרוחיה
את מזבחותיך יי צבאות מלכי ואלהי :
אשרי יושבי ביתך עוד יהללוך סלה :
אשרי אדם עז לו בך מסדות בלבכם :
עוברי בעמק הבכה מעין ישיתוהו גם
ברכות יעטה מורה : ירכו מחיל אל חיל
יראה אל אלהים בציון : יהוה אלהים
צבאות שמעה תפלתי האזינה אלהי
יעקב סלה : מגננו ראה אלהים והבט
פני משיחך : כי טוב יום בחצריך
מאלף בחרתי הסתופף בבית אלהי
מדור באהלי רשע : כי שמש ומגן יהוה
אלהים חן וכבוד יתן יהוה לא ימנע טוב
להולכים בתמים : יהוה צבאות אשרי
אדם בוטח בך :

וידבר יי אל משה לאמר: צו את בני ישראל ואמרת אליהם את קרבני לחמי לאשי ריח ניחוחי תשמרו להקריב לי במועדו: ואמרת להם זה האשה אשר תקריבו ליי כבשים בני שנה תמימם שנים ליום עולה תמיד: את הכבש אחד תעשה בכוקר ואת הכבש השני תעשה בין הערבים: ועשירית האימה סולת למנחה כלולה בשמן כתית רביעית ההין: עולת תמיד העשייה בהר סיני לריח ניחוח אשה ליי: ונסכו רביעית ההין לכבש האחר בקדש הסך נסך שכר ליי: ואת הכבש השני תעשה בין הערבים כמנחת הבוקר וכנסכו תעשה אשה ריח ניחוח ליי:

ואוננים כאן פטוס הקטורת

וערבה ליי מנחת יהודה וירושלם בימי עולם ובשנים קדמוניות:
אשרי יושבי ביתך עוד יהלוק סלה:

אשרי העם שככה לו אשרי העם יי אלהיו: תהלה לדוד ארוממך אלהי המלך ואכרבה שמך לעולם ועד: בכל יום אברכך ואהללה שמך לעולם ועד: גדול יי ומהולל מאד ולגדלתו אין חקר: דור לדור ישבח מעשיך וגבורותיך יגידו: הדר כבוד הודך ודברי נפלאתיך אשיחה: ועוזו נוראותיך יאמרו וגדלתך אספרנה: זכר רב טובך יביעו וצדקתך ירגנו: חנון ורחום יי אך אפים וגדל חסד: טוב יהוה לכל ורחמיו על כל מעשיו: יודוך יי כל מעשיך וחסדיך יברכוכה: כבוד מלכותך יאמרו וגבורתך ידברו: להודיע לבני האדם גבורותיו וכבוד הדר מלכותו: מלכותך מלכות כל עולמים וממשלתך בכל דור ודור: סומך יי לכל הנופלים וזוקף לכל הכפופים: עיני כל אליך ישברו ואתה נותן להם את אכלם בעתו: פותח את ידך ומשביע לכל חי רצון: צדיק יי

בְּכֹל דְרָכָיו וְחָסִיד בְּכֹל מַעֲשָׂיו : קְרוֹב יי
 לְכֹל קוֹרְאָיו לְכֹל אֲשֶׁר יִקְרָאֵהוּ בְּאֵמֶת :
 רְצוֹן יִרְאוּ יַעֲשֶׂה וְאֵת שׁוֹעֲתָם יִשְׁמַע
 וְיוֹשִׁיעֵם : שׁוֹמֵר יי אֵת כָּל אֲהָבָיו וְאֵת כָּל
 הַרְשָׁעִים יִשְׁמִיד : תִּהְלֵת יי יִדְבַר פִּי וּיְבָרֵךְ
 כָּל בֶּשֶׂר שֶׁשָׁם קָדְשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד : וְאֲנַחְנוּ
 נְבָרֵךְ יְהוָה מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם הַלְלוּיָהּ :

תְּבוֹן תִּפְלְתִי קְטוֹרֶת לִפְנֵיךָ מִשָּׂאת כְּפִי
 מִנְחַת עֶרֶב : הַקְשִׁיבָה לְקוֹל שׁוֹעִי
 מַלְכִי וְאֱלֹהֵי כִי אֵלֶיךָ אֲתַפְקֵד :

יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדֵּשׁ שְׁמִיָה רַבָּא בְּעֶלְמָא דִּי
 בְּרָא כְרַעוּתִיָה וְיִמְלִיךְ מַלְכוּתִיָהּ
 וְיִצְמַח פּוֹרְקָנִיָה וְיִקְרַב מְשִׁיחִיָה בְּחִיכּוֹן
 וּבְיוֹמֵיכּוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעַגְלָא
 וּבְזִמְן קְרוֹב וְאִמְרוּ אָמֵן : יְהוָה שְׁמִיָה רַבָּא
 מְבָרֵךְ לְעַדְסָא לְעַלְמֵי עַלְמֵי יִתְבָּרֵךְ
 וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא
 וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלָּל שְׁמִיָה
 דְּקוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְעֵידָא מִן כָּל

בְּרִכְתָּא שִׁירְתָּא תְּשַׁבַּחְתָּא וְנַחֲמָתָא
 דְּאִמְרֵן בְּעֶלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן :

אֲדָנִי שְׁפָתַי תִּפְתַּח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ :

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ וְאַתָּה אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵי
 אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב
 הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֲלִיוֹן
 גּוֹמֵל חַסְדִּים טוֹבִים הוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר
 חַסְדֵי אֲבוֹת וּמְבִיא גּוֹאֵל לְבָנֵי בְנֵיהֶם
 לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה :

זְכַרְנוּ לְחַיִּים מֶלֶךְ חַפִּץ בְּחַיִּים כְּתִבְנוּ
 בְּסֵפֶר חַיִּים לְמַעַן אֱלֹהִים חַיִּים :

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמִגֵּן בְּרוּךְ אַתָּה
 יְהוָה מִגֵּן אַבְרָהָם :

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדָנִי מַחִיָה מֵתִים אַתָּה
 רַב לְהוֹשִׁיעַ מוֹרִיד הַטַּל מְכַלְכֵּל
 חַיִּים בְּחַסֵּד מַחִיָה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים
 סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמְתִיר אֲסוּרִים
 וּמְקַיֵּם אֲמוּנָתוֹ לִישְׁנֵי עֶפְרַיִם מִי כְמוֹךָ בְּעַל

גבורות ומי דומה לך מלך ממית ומחיה
ומצמיח ישועה

מי כמוך אב הרחמן זוכר יצוריו ברחמים
לחיים. ונאמן אתה להחיות מתים
ברוך אתה יהוה מחיה המתים:

בחזרת העמידה סוף לומר

נקדישך ונעריצך כנגועם שיה סוד שרפי קדש
המשלשים לך קדושה וכן כתוב על יד
נביאך וקרא זה י זה ואמר קדש קדש קדש י צבאות
מלא כל הארץ כבודו לעמתם משבחים ואומרים
ברוך כבוד י ממקומו ובדברי קדשך כתוב לאמר
ימרוך י לעולם אלהיך ציון לדר ודר הקדושה:

אתה קדוש ושמך קדוש וקדושים בכל
יום יהללוך סלה: (כי אל מלך גדול
וקדוש אתה) ברוך אתה י המלך הקדוש:
אתה חונן לאדם דעת ומלמד לאנשי בינה.
וחננו מאתך דעה ובינה והשכל
ברוך אתה יהוה חונן הרעת:

השיבנו אבינו לתורתך וקרבנו מלפנו
לעבודתך והחזירנו בתשובה

שלמה לפניך:

יסי ללון ולפניך יהוה אלסינו וללפי אבותינו שתחזור שתינה ונחמת
כחא כבודך לשחזר בחשובה שלנו לכל פרשעי ישראל וכללם
תחזירני לי (פלוני צר פלונית) בחשובה כי יוניך פשוטה לקבל שנים:

ברוך אתה יהוה הרוצה בתשובה:
סלה לנו אבינו כי חטאנו מחול לנו מלפנו
כי פשענו כי אל טוב וסלה אתה:

ברוך אתה י חנון המרבה לסלוח:
ראהנא בענינו וריבה ריבנו ומהר לגאלנו
גאלה שלמה למען שמך כי אל גואל
חזק אתה ברוך אתה י גואל ישראל:

רפאנו יהוה ונרפא הושיענו ונושעה כי
תהלתנו אתה והעלה ארוכה
ומרפא לכל תחלואינו ולכל מכאובינו
ולכל מכותינו. כי אל רופא רחמן ונאמן
אתה ברוך אתה י רופא חולי עמו ישראל:
ברכנו י אלהינו (אבינו) בכל מעשה ידינו
וכרך שנתנו בטללי רצון ברכה
ונדכה. ותהי אחריתה חיים ושבע ושלום
כשגים הטובות לברכה כי אל טוב ומטיב

אתה ומברך השנים ברוך אתה יהוה
מברך השנים:

תקע בשופר גדול לחרותנו ושא נס לקבץ
גליותנו וקבצנו (מהרה) יהר מארבע
כנפות הארץ לארצנו ברוך אתה
יהוה הבורא מקבץ גרחי עמו ישראל:

השיבה שופטינו כבראשונה ויועצינו
כבתחלה והסר ממנו צרה גון
ואנחה ומלוך עלינו מהרה אתה יהוה
לברך ברחמים בצדק ובמשפט ברוך
אתה יהוה המלך המשפט:

למינים ולמשנים אל תהי תקוה וכל
הזדים כרגע יאברו וכל איביך
וכל שונאיך מהרה יכרתו וכל עשי
רשעה מהרה תעקר ותשבר ותכרם
ותכניעם במהרה בימינו ברוך אתה
יהוה שובר איבים ומכניע מינים:

על הצדיקים ועל החסידים ועל שארית
עמך בית ישראל (ועל זקניהם) ועל

פליטת בית סופריהם ועל גרי הצדק ועלינו
יהמו נא רחמיה יי אלהינו ותן שכר טוב
לכל הבורחים בשמך באמת ושים חלקנו
עמם ולעולם לא נבוש כי כך בטחנו
ועל הסדר הגדול באמת נשעננו ברוך
אתה יהוה והוהו משען ומבטח לצדיקים:

תשכון בתוך ירושלם עירך באשר דברת
וכסא דוד מהרה בתוכה תבין
ובנה אותה בנין עולם במהרה בימינו
ברוך אתה יהוה בונה ירושלם:

את צמח דוד עבדך מהרה תצמיח וקרנו
תהם בישועתך בישועתך קוינו כל
היום ברוך אתה יי מצמיח קרן ישועה:
שמע קולנו יי אלהינו אב הרחמן הוס ורחם
עלינו וקבל ברחמים וברצון את
תפלתנו כי אל שומע תפלות ותחנונים
אתה ומלפניך מלכנו ריקם י תשיבנו:

יהי רצון מלפניך ה' אלהי ואלהי אבותי שתוכנו לעסוק בתורה ובמצוות והיו כל
מעשינו לשם שמים ותפלתנו פרנסה טובה עם כל בני ביתנו ועם פלישתא
בנחת ולא בנער בהיתר ולא באיסור לחיים ולשלום ולא תגריכנו לדי מתנות כסר
ודם ולא לדי הטאתם אלא לדרך המלצה וספוחיה והעשרה והרכבה פותק את

ידך ומכניע לכל מי רנון כי אתה שומע תפלה :

חננו ועננו ושמע תפלתנו כי אתה שומע
תפלת כל פה ברוך אתה יהוה
(יהויה יהויה) שומע תפלה
רצה יי אלהינו בעמך ישראל ולתפלתם
שעה והשב העבודה לדביר ביתך
ואשי ישראל ותפלתם מהרה באהבה
תקבל ברצון ותהי לרצון תמיד עבודת
ישראל עמך :

ואתה ברחמיך הרבים תחפוץ בנו ותרצנו
ותחזינה עיננו בשובך לציון ברחמים
ברוך אתה יי המחזיר שבינתו לציון :

מודים זרעו

מודים אנחנו לך שאתה
הגא יי אלהינו ואלהי
אבותינו אלהי כל בשר
יוצרנו יוצר בראשית
ברכות והודאות לשםך
הגדול והקדוש על
שהחיייתנו וקימתנו כן
תחיינו ותחננו ותאסוף
גלותנו לחצרות קדשך

מזרים אנחנו לך
שאתה הוא
יהוה אלהינו ואלהי
אבותינו לעולם ועד
צורתנו צור חיינו ומגן
ישענו אתה הוא לדר
נדור גורה לך ונכפר
תהקתיך על חיינו

יא

המסודים בידך ועל לשמור חמיה ולעשות
נשמותינו הפקודות רצונך ורעבך בלבב
לך ועל נסיה שבכל שלם על שאנו מודים כך
יום עמנו ועל נפלאתך ברוך יי ההודאות :

וטובותיך שבכל עת ערב ובקר וצהרים
הטוב כי לא כלו רחמיך המרחם כי לא
תמו חסדיך כי מעולם קוינו לך :

ועל כלם יתברך ויתרום ויתנשא תמיד
שמך מלכנו לעולם ועד וכל החיים
ידוך סלה :

וכתוב לחיים טובים כל בני בריתך :
ויהללו ויברכו את שמך הגדול באמת
לעולם כי טוב האל ישועתנו
ועזרתנו סלה האל הטוב ברוך אתה יי
הטוב שמך ולך נאה להודות :

שים שלום טובה וברכה חיים חן וחסד
צדקה ורחמים עלינו ועל כל ישראל עמך
וברכנו אבינו כדנו כאחד באור פניך
כי באור פניך נתת לנו יהוה אלהינו

תורה וחיים אהבה וחסד צדקה ורחמים
 ברכה ושלוש וטוב בעיניך לברכנו :
 ולברך את כל עמך ישראל ברוב עז ושלוש
 ובספר חיים ברכה ושלוש ופרנסה טובה :
 וישועה ונחמה וגזרות טובות נזכר
 ונכתב לפניך אנחנו וכל עמך ישראל לחיים
 טובים ולשלוש :

ברוך אתה יהוה והווי והווי המברך את עמו
 ישראל בשלוש אמין :

אנא יהוה אלהינו ואלהי אבותינו תבא
 לפניך תפילתנו ואל תתעבם
 מתחנתנו שאין אנו עזי פנים וקשי עורף
 לומר לפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו
 צדיקים אנחנו ולא חטאנו אבל חטאנו
 עוינו פשענו אנחנו ואבותנו ואנשי ביתנו
 אישמונו בגדנו גזלנו דברנו רופי ולשוך
 הרע העוינו והרשענו זדנו זנינו
 חמסנו חמדנו טפלנו שקר ומרמה
 יעצנו עצות רעות עד אין חקר כזבנו

כחשנו רצנו לוצצנו מרדנו מרינו
 נאצנו נאפנו נשבענו לשוא ולשקר
 סררנו עוינו פשענו צררנו קשינו
 עורף רשענו שחתנו תעבנו תעינו
 ותעתענו וסרנו ממצותיך וממשפטיך
 הטובים ולא שוה לנו ואתה צדיק על
 כל הבא עלינו כי אמת עשית ואנחנו
 הרשענו :

מה נאמר לפניך יושב מרום ומה נספר
 לפניך שוכן שחקים הלא הנסתרות
 והנגלות אתה יודע אתה יודע רזי עולם
 ותעלומות סתרי כל חיי אתה חופש כל
 חדרי בטן רואה כליות ולב אין דבר
 נעלם ממך ואין נסתר מנגד עיניך :

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו
 שתרחם עלינו ותמחול לנו את כל
 חטאתינו ותכפר לנו את כל עונותינו
 ותמחול ותסלח לכל פשענו :
 עד חטא ישחטאנו לפניך באונם :

על חטא שחטאנו לפניך בבלי דעת :
 על חטא שחטאנו לפניך בגלוי :
 על חטא שחטאנו לפניך בדעת ובמרמה :
 על חטא שחטאנו לפניך בהרהור הלב :
 על חטא שחטאנו לפניך בודוי פה :
 על חטא שחטאנו לפניך בזדון :
 על חטא שחטאנו לפניך בחזק יד :
 על חטא שחטאנו לפניך בטמאת שפתים :
 על חטא שחטאנו לפניך ביצר הרע :
 על חטא שחטאנו לפניך ביודעים וכלא יודעים :
 על חטא שחטאנו לפניך בכחש וכבזב :
 על חטא שחטאנו לפניך בלשון הרע :
 על חטא שחטאנו לפניך במראית העין :
 על חטא שחטאנו לפניך במזיד :
 על חטא שחטאנו לפניך בנשך ובמרבית :
 על חטא שחטאנו לפניך בסתר :
 על חטא שחטאנו לפניך בעינים רמות :
 על חטא שחטאנו לפניך בפתחון פה :

על חטא שחטאנו לפניך בצעדי רגלים :
 על חטא שחטאנו לפניך בקשיות עורף :
 על חטא שחטאנו לפניך ברכילות :
 על חטא שחטאנו לפניך ^{לפניך נרמ"ס אברינו וס"ס גירנו} _{שבגופנו וכן בנפשנו ונשמתנו} :
 על חטא שחטאנו לפניך בשגגה :
 על חטא שחטאנו לפניך בתמהון לבב :
 על חטאים שאנו חיבים עליהם עולה :
 על חטאים שאנו חיבים עליהם חטאת קבועה :
 על חטאים שאנו חיבים עליהם קרבן עולה ויורד :
 על חטאים שאנו חיבים עליהם אשם ודאי ואשם תלוי :
 על חטאים שאנו חיבים עליהם מכת מרדות :
 על חטאים שאנו חיבים עליהם מלקות ארבעים :
 על חטאים שאנו חיבים עליהם מיתה :

בידי שמים

על חטאים שאנו חיבים עליהם כרת
 על חטאים שאנו חיבים עליהם ארבע
 מיתות בית דין סקילה שריפה
 הרג וחנוק על מצות עשה ועל מצות לא
 תעשה בין שיש בם קום עשה ובין שאין
 בם קום עשה בין שגלויים לנו ובין שאינן
 גלויים לנו את שגלויים לנו כבר אמרנום
 לפניך יי אהינו ויאהי אבותינו ואת שאינן
 גלויים לנו הכל גלוי וצפוי לפניך יי אהינו
 כמו שנאמר הנסתרות ליי אלהינו
 והנגלות לנו ולבנינו עד עולם לעשות את
 כל דברי התורה הזאת כי אתה סולחן
 לישראל ומוחלן לשבטי ישראל ומבלעדך
 אין לנו מוחל וסולחן
 יי אהי עד שלא נוצרת איני כדאי ועבשיו
 שנוצרת כאילו לא נוצרת עפר אני
 בחיי קל וחומר במיתתי הרי אני לפניך יי
 יי אהי ויאהי אבותי בכדי מלא בושה ובקמה

יד

וצריך הייתי לומר שוב לא אעשה לולי כי יגורתי
 מהיצר הרע כי הוא מאש ואני בשר ודם ולא אוכל
 לו ואז אהיה מוסף על חטאתי פשע אבד
 יהי רצון מדפניך יי אלהי ואלהי אבותי
 שלא אחטא עוד ומה שחטאתי לפניך
 מחוק ברחמיך הרבים אבל לא על ידי
 יסורין וחולאים רעים יהיו לרצון אמרי
 פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגאלי :

יש נוספים למחר אלהי נגור

עושה שלום במרומו הוא ברחמי יעשה
 שלום עדינו ועל כל עמו ישראל ואמרו אמן

ואומר הסיני

יתגדל ויתקדש שמייה רבא בעלמא די
 ברא ברעותיה וימליך מלכותיה
 ויצמח פורקניה ויקרב משיחיה בחיובון
 וביומכון ובחיי דכל בית ישראל בעגלא
 ובזמן קריב ואמרו אמן : יהא שמייה רבא
 מברך לעלם לעלמי עלמיא יתברך
 וישתבח ויתפאר ויתרום ויתנשא
 ויתהדר ויתעדה ויתהלל שמייה

דְּקוֹרֵשׁא בְּרִידָה הוּא. לְעֵילָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא
שִׁירְתָּא. תְּשַׁבַּחְתָּא. וְנַחֲמָתָא. דְּאִמְרִין
בְּעֲלָמָא. וְאִמְרוּ אֲמֵן :

תְּתַקַּבַר צְלוֹתָנָא וּבְעוֹתָנָא עִם צְלוֹתְהוֹן וּבְעוֹתְהוֹן
דְּכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל קְדָם אַבְנָא דְּבִשְׁמַיָּא
וְאַרְעָא וְאִמְרוּ אֲמֵן :

יְהֵא שְׂדֵמָא רַבָּא מִן שְׂמַיָּא חַיִּים וְשַׁבְעַ
וְיִשׁוּעָה וְנַחֲמָה וְשִׁיזוּבָא וּרְפוּאָה
וְנִאֲלָה וְסִלְיָה וּכְפָרָה וּרְיוּז וְהַצְלָה. לְגו
וְלְכָל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אֲמֵן : עוֹשֶׂה שְׁלוֹם
בְּמִרוֹמָיו הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ
וְעַד כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אֲמֵן :

י"ג לומר מוזמר רנית ה' ארנך ונדפס לקמן במוזרות שמרית

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת מִמַּעַמְקִים קְרֵאתִיךָ יְיָ אֲדֹנָי
שְׂמִיעָה בְּקוֹלִי תִהְיֶינָה אֲזִינֶיךָ קְשֻׁבוֹת
לְקוֹל תְּחִנּוֹנָי : אִם עֲוֹנוֹת תִּשְׁמַר יְהוָה אֲדֹנָי
מִי יַעֲמֵד : כִּי עִמָּךְ הִסְלִיחָה לְמַעַן תִּוְרָא :
קוֹיִתִי יְהוָה קוֹתָה נַפְשִׁי וּלְדַבְּרוּ הוֹחֲלֵתִי :
נַפְשִׁי לְאֲדֹנָי מִשְׁמָרִים לְבַקֵּר שְׁמָרִים

לְבַקֵּר : יַחַד יִשְׂרָאֵל אֵל יְיָ כִּי עִם יְיָ הַחֲסֵד
וְהִרְבָּה עִמּוֹ פְדוּת : וְהוּא יַפְדֶּה אֶת יִשְׂרָאֵל
מִכָּל עֲוֹנוֹתָיו :

ואומר קדים יהא שלמא ועלינו לשבח

א כל הקהל לוקים ונלקות חרבעים אחר חסלה הונחה שנוחך
כך יתן לו לשון ונשצירות שצידו ט"ע ס"י תל"ז :

ב וכהגו שהללקה אומר וידוים צטעה שכלקה והנלקה אומר והוא
חרום יכפר עון וגו' שלטה פעמים שהם ליע חיצות כנגד ליע
וודות. וכהגו שללקות צרועה כל דהיא דהיו רק זכרון לנלקות ויקה
רצועה של עגל על דרך שחאמר ידע שור קוהו. והללקה לא יענווד
ולא יש צדק ונוטה פניו ללפון ואחיו לדרום : (וזה"ש צהגה טס)
שעיקר מעל האדם הוא נחמה ונוון וכתב ואלפון זהב יאהה ע"כ
ופכיע עלאו לאוחו לל להודיע שנוטס צל לו החטא : (ט"ז צה"ט)
ג הארי ז"ל לא היה נקסיד על הנלקות רק היו נלקין אוחו ד'
נלקות נגד ד' אוחיות הויה יאחר כך עגל לקיים צלכו צה"ט
וצמים : (צ"א צה"ט)

ד אחר שיואלים ונחמ"כ והחפלת הונחה וצאים לציתס אין לעשות
שסייה כלל רק יסיו זריזס לערוך השלחן ולאכול ועוצלן מרוקת
פוזוליא דצט וואכלים וואכלים קלים ולא וואכלים קשים לשמעכל
כדי שלא יסיה טצע ונחגאש כשיחפלה. ונהגין לאכול צטר עוף. ווי
סאין לו צטר עוף רשאי לאכול צטר צה"ט. ואקור לשחות ונדברים
הנשכרים שלא ישכר ח"ו ויהיה חפלתו חועצה. וגם אין לו לאכול
אכילה גסה וגם אין לו לאכול דצרים הנדצים זרע כגון וואכלי חלצ חומס
וכילוף שאין לאכול אוחס אפ"י צקעודה שמרית. וטופגים שאין אוכלים
דגים צקעודה זו. וכן אין לאכול דצרים הנחמונים את הגיך כגון
ואכלים הנחמונים בצשונים וכרכוס שלא יתחמוס גופו ויצא לידו קרי
וכן לא יאכל שושמוין ופכי שועלה גרה. (ונוטעס זה אין לאכול

לצניעים שקורין צנין (וצורח לשתוח שכר או קאווי או טייח . ויש להיזכר שיאכלו לחם עבים כזית בחוד שיצור אכילת פרס דהיינו שלש ביצים מאלתר סרולין לצדך צהומין ואם לא יאכל כזית צבא"פ מן הלחם היה צהומין לצמלה וגם בכל הסנה יש לזכור מזה : (מס"ח ס"י תר"ח)

ואחר המנחה צעוד היום גדול אחר כל הפנעה גדולה שקבל בעלמיו והחודש על עונותיו וכללם לו לכפר עליו יכוין עלמו צמורה והלצה אורו ומחללות ועוטף לצנים לכבוד היום הקדוש אשר זמן כפרה לכל היא : ולא יחיל מצעוד יום קעודה המפסקת צעוד היום גדול כדי שיוכל לזכות וצענו מאכילתו קודם שילך לצמ"כ ולא יטריד עליו אכילתו צמפלתו : גוסח תפלה לאומרה מודם העודה המפסקת

לסם יחוד קצהיו גדלו ורחימו ורחימו ורחימו הפס אכני צא לקיים מלות אכילה ושתים היום הפס ולתקן את שורשה צמקום עליון ויפי לזון מלפניך ה' אלהי שצבא קגולת אכילתו ושתיתתו היום הזם יושלמו כל צמיותו מלכות שמיים כלי המדת צית ה' בליס מן החוד ככלה מעדה כלים לקבל א הקדש פכינע ויחוקנו צכס קגולת אכילתו ושתיתתו היום קיוד צה וסדר מלכותה יחדיו יהיו תמים וסיח תחמיל היום לקבל הפקדים ומצית אינאל יסוד ליון ומלכותה . ונעסם ישחלשל שפע ישועס ומחויס ככל העולמוס ולנו צני מלכים צני רחל אענו תועסך עליו ומסלרה הזלח על כפסנו רוחנו וכשנחנו לעבוד את ה' אהיס ולסצו צחשוצס שלינעס תמיד כל ימי חיננו ולא יארע שום קלקלס וכדנדוד עזירה עיי אכילתנו ושתיתתנו כלל וכסצע לסס וכססם צוניס ויפי טעס ה' אפינו עלינו וכוי :

ואני ברוב חסדך אבוא ביתך אשתתחה אל היכל קדשך ביראתך : כי אליך יהוה אדני עיני בכה חסיתי אל תער נפשי : שמרני מירי פח יקשו לי ומוקשות פערי און : יפרו במכמוריו רשעים יחד אנכי עד אעבור :

צוואס לצמ"כ עתחילין צניגון ונכאן

לך אלי תשוקתי
לך דבי וכליותי
לך יבי לך רגלי
לך עצמי לך דמי
לך עיני ורעיוני
לך רוחי לך כחי
לך לבי ודם חלבי
לך יחיד בלי שני
לך מלכות לך גאות
לך עזרה בעת צרה
לך אוהיר בעת אחיל
לך שבירי רפא שבירי
לך אהמה ורא אדמה
לך נצח בך אבטח
לך אזעק בך ארפק
לך אני בעודי חי
לך אודה ואתודה
לך ישעי סלח רשעי
לך אכף ואפרוש כף
לך אבכה בלב נדכה
לך חסד לך חמדה
וגדול מנשוא חטאי
בך חשקי ואהבתי
לך רוחי ונשמת
ומפך היא תכונתי
ועורי עם גותי
וצורתי ותבנית
ומבטחי ותקותי
בשה אקריב ועודתי
לך תודה יחידתי
לך תאות תהלתי
היה עזרי בצרתי
כיוודה באנחתי
ואת צירי ומבתי
עדי תאיר אפדתי
ואתה הוא אילותי
עדי שובי לאדמתי
ואף כי אחר מותי
עלי חטאי ורשעתי
ואת פשעי ואשמת
שמע נא את תחנותי
ברוב שיחי ותונתי
חמול עד כל תלאותי
וגדלח יד משובתי

וּלְכוּ גְדֹלוֹ צִירֵי
 וְאוֹיְעָלֵי וְהָה לִי
 וַיִּצְרֵי צוּרֵרֵי תַמִּיד
 יַעֲצֵנִי וּפִיתָנִי
 וְעָלִיו לֹא עָלֵי בְלָתוֹ
 וְעַת יַעֲלוּ עָלַי לְבִי
 מְאֹד אֶפְחָד וְגַם אֶרְעַד
 וְאַרְגִּז עַת אֱהִי זֹכֵר
 וְאֶעֱמֹד נִגְדֶךָ עָרוֹם
 בַּיּוֹם בִּי יַעֲנֶה בְּחֹשֵׁי
 וַיְבֹאוּ יָמֵי שְׁלוֹם
 וְשָׁמַעְךָ עַת שְׁמַעְתִּיהוּ
 וּמִי יַעֲמֹד לְפָנֶיךָ
 וְאִיךָ חֲשֹׁבוֹן לְךָ אֶתֶן
 וְאִשְׁמֹתִי וְאֶרְבֹּתִי
 וְגִזְלֹתַי וְגִנְבֹתַי
 וְגַם זֹדֹתַי וְחִמְסֹתַי
 וְטַעֲוִיתִי וַיַּעֲצֵתִי
 וְלוֹצֵצֵתִי וְגַם לְצֵתִי
 וְנֹאצֵתִי וְנֹאפֹתִי
 וְעוֹתִיתִי וְהַעֲוִיתִי
 וְצַרְרֹתַי וְצַעֲרֹתַי
 וְרַשְׁעֹתַי וְשַׁחַתֹּתַי

וּקְצַרְתִּי זְרִיעֹתַי
 אִם תְּדִינֵנִי בְּרַשְׁעֹתַי
 כְּמוֹ שֹׁטֵן לְעַמִּיתִי
 בְּמוֹעֲצוֹת לְרַעֲתִי
 חֲמָסִי עִם תְּלוֹנֹתִי
 עוֹנוֹתַי בְּמַטְתִּי
 מֵאֵד יִגְדֵל מֵהוֹמֹתַי
 לְפָנֶיךָ מַעֲוֹתִי
 וּמָה תִּהְיֶה תְּשׁוּבֹתִי
 וְאֶכֶל מִכְּפָרֵי דָתִי
 וְתִקְרַב עַת פְּקוּדֹתַי
 מֵאֵד זַעֲתִי וַיִּרְאֵתִי
 וּמִי יִהְיֶה תְּמוּרֹתִי
 וְאִיךָ אֶצְדַּק בְּטַעֲנֹתִי
 וּבְגִדְתִי וּבְזוֹתִי
 הַרְיַעוֹתִי וְהַרְשַׁעְתִּי
 וְחֲטָאתִי וְהַחֲטָאתִי
 וְכֹזֵבִי וְכַפְרֹתִי
 וּמְרַדְתִּי וּמְרִיתִי
 וְסַרְרֹתִי וְסַרְרַחְתִּי
 וּפְשַׁעֲתִי וּפְגַמֹּתִי
 וּקְלָלָתִי וּקְלָקְלָתִי
 וְתַעֲבֹתִי וְתַעֲוִיתִי

וְסַרְתִּי מִדְּרָכֶיךָ
 וְהִגְדַלְתִּי עֲשׂוֹת רַשָּׁע
 וְכַחֲשֹׁתִי וּמַעֲלָתִי
 וְחֲטָאתִי בְּרֵאשִׁיתִי
 וְאִשְׁמֹתִי בִילְדוּתִי
 וּבְחַלְתִּי בַתּוֹרֶתְךָ
 וְעֹבֹתִי רְצוּנָה
 וְהַשְׁלַמְתִּי רְצוֹן יִצְרֵי
 וְהִרְבִּיתִי לְהוֹסִיף חֲטָא
 וְלָכֵן כִּסְתָה פָנָי
 וְאִין לִי בְלָתֶךָ מָנוֹס
 וּמִוָּחַל בְּלָתֶךָ אִין
 וְאִם תְּבִיא בְּמִשְׁפָּט
 וּמָה אֲנִי וּמָה חַיִּי
 כְּקֶשׁ נִדְף מֵאֵד נִהְדָּף
 וְנֹאֲלַמְתִּי וְנִכְלַמְתִּי
 רְצוּנָה אִשְׁאַלְהָ תַמִּיד
 וְהִרְבַּ כְּפָסְנִי
 וְהִפְט רֹב תְּלֹאוֹתַי
 וְאֵל נֹא תַעֲלַם אֲזֹנֶךָ
 עָרוֹב עַבְדְּךָ לְטוֹבָה
 וְהִרְאֵנִי תְּשׁוּעָתְךָ
 וַיּוֹם נִפְלִי בְּפֶחַ מוֹקְשֵׁי

וּכְסַתְנִי כְלִימָתִי
 וְהַחֲזַקְתִּי בְּרַשְׁעֹתַי
 וְעִשְׁקָתִי וּרְצוֹתִי
 וְרַשְׁעֹתַי בְּאַחֲרֵיתִי
 וּבְגִדְתִי בְּזִקְנָתִי
 וּבְחַרְתִּי בַתּוֹרֹתִי
 וְהִלַּכְתִּי בַתְּאוּתִי
 וְלֹא בָנִיתִי לְאַחֲרֵיתִי
 עָלַי רַשְׁעֵי וְחוֹבֹתַי
 בְּלַמְתִּי וְגַם בְּשֵׁתִי
 וּמִמֶּךָ הִיא סְלִיחָתִי
 וּמֵאֲתֶךָ מַחִילָתִי
 עַבְדְּךָ מָה הִיא גְבוּרָתִי
 וּמָה כַחִי וְעַצְמָתִי
 וְאִיךָ תִּזְכֹּר מִשׁוּגָתִי
 וּכְסַתְנִי כְלַמְתִּי
 לְמַלְאוֹת אֶת שְׂאֵלֹתִי
 מִעוֹנוֹתַי וְחֲטָאתִי
 וְדַלּוּתִי בְּגִלְוֹתַי
 לְרִיחֹתַי לְשׁוּעֹתַי
 גַּם אֲמוֹר נֹא דִי לְצַרְתִּי
 בְּטָרְכִי יוֹם תְּמוּרֹתִי
 סְמוּךְ נֹא אֶת נְפִילָתִי

ולענה שבעה נפשי
 עשה עמי לטובה אות
 הכי אתה מנת חלקי
 וגורלי ומהללי
 ששון לבי ואור עיני
 ומרגועי ושעשועי
 הבינני עבודתך
 השיבני ואשובה
 והורני דרכך
 ותשמע את תפילתי
 בכל לבי דרשתיך
 אנסך את דמעי לך
 ונפשי אמרה חלקי
 אסוף נא את עונותי
 יום לכתי לפניך
 ועם עושי רצונך
 ותשלה מלאכי החן
 ושרוס בואך יאמרו
 וביאנו לגן עדןך
 ואתעדן באורך
 ואור גנו לפניך
 ותחת צל בנפיק

שמע קולי אשר ישמע בקולותי והאל
 המקבל התפלות : והעושה בלי
 חקר גדולות : ונפלאות והנורא עלילות :
 והחכם והקים לעולם : והגבור עלי כל
 היכולות : והרחום והחנון והטוב : והחסיד
 והמרבה מחילות : אשר ענה לאברהם
 ויצחק : וישראל למלאות כל שאלות :
 והעונה בבית כלא ליוסף : ומבור העלהו
 לגדולות : והעונה במצרים לעמו והוציאם
 לחרות מסבלות : והעונה בים ויעבירם
 וטבע אויביהם במצולות : והעונה כהר
 סיני למשה : ובשרתו בטובך בגאולות :
 והעונה לאהרן בקטרת : וגם פינחס עניתו
 בפלירות : והעונה יהושע ועלי : וגם חנה
 בהתחננה במדות : והעונה שמואל
 בתשועות : והעונה עלי משבר לחכות :
 והעונה שלמה רב שלמות : וגם דוד אשר
 שררך במעלות : והעונה לאליהו בכרמלי
 ואש ירדה ואכלה מאכלנת : והעונה

בישע לאלישע וחזקיה עניתו בתעלות :
 והעונה בלפ הים ליונה . והצאתו לאורות
 מאפלות : והעונה הנגיה ועזריה ומשאלי
 בהצלות להפלות : והעונה לדניאל
 ברחמיו ומלאך חלצהו משתלות : והעונה
 למרדכי ואסתר והפכת יגונותם לגילות :
 והעונה במו עזר לעזרא : ותשמונים עניתם
 בחילות : והעונה בתוך מעגל לחוני
 בעת נשבע בשמך רב פעולות : והעונה
 לכל צדיק וחסיד אשר היו בכל דור
 בקהלות : והעונה אניות ים בסערות :
 והעונה למתענה במחלות : והעונה
 להולכים בשימון : והעונה אסירים
 בכבלות : והעונה לכל צועק וקורא וכל
 באים לפניך לחלות :

ענה עני שפך כל השפלים ושא חטאו
 מקבל התפלות : והאבך נא ברחמך
 יגנותיו וצוה כל שאלותיו למלאות :
 ותחשוב כל תפלותיו קטרת לפניך

יט
 בקרבנות ועולות : והא המקבל התפלות
 שמע קולי אשר ישמע בקולות :

אח"כ ווליאין שצנע ספרי תודות וחומר הסזן בקול רם
 בהנהיג יבשו צדק וחסידה ירגנו בעבור דור עבדך
 אל תישב פני משיחך :
 וש אמרת יהי ה' אלינו עמו

דיני כל נדרי

א כוסגן להטעוף צלילים ווהר"ש ויעל כחז שראה לצי"א
 וסרס"ו זל"ל שהיה נחטעף צלילים קודם שתשקע החגס ולכן
 ה"ס נצרך עליו וכיון דוהרס"ו זל"ל עבד הכי קן יש לנהוג (ברכ"י
 ק"י תר"ט אות א') :

ב הונכה פה **בנדאד** שקודם לאוירת כל נדרי ווליאין ז' ק"ח
 (כנגד ז"ס סלוונרים כנעילה ה' הוא הא"ס שכתב"ג) ולחז"ס
 אותם ז' חכמים ונכבדי הקהל . ונותנים צעד זה נעות להס"ל . ועושה
 להם ז' שצרך . לכל אחד ואחד צפרטות . והגדול שכולם היינו
 האותו ספר א' וצרך שהחיינו :

ג ליל יום הכפורים נוהגים סלוונר שלים לזכר ביציצה של ועלה
 וביציצה של מטה על דעת הנוקוס וכו' (ש"ע ע"י תר"ט) כחז
 צסכס"ג קבלתי נשם נוהר"ש קצב ז"ל שהיה לוונר אלו נותירין
 להחפלה את העצריינים והכוונה לוונר שנותירין את העצריינים
 ועצריינותן כדי להחפלה עושה כו' ונוקסא זו נכונה היא וכן אלו
 נוהג לוונר וכו' ונוהגנו לאוונר אחד הולאת ק"ח (ש"ל צהלך ש"ח
 ק"י וכו' אות ג') וכן הונכה פה **בנדאד** :

ד כוסגים לוונר כל נדרי צעורו יום (וורס צהגה) נוסוס דיווסס
 להספרה נדריס סאין ונפירין צצנת וו"ט צ"ח (צאה"ט) :

ח כחז ונקן צ"י ז"ל צסס הנודרי נסגו לוונר כל נדרי ג"ס צלסון

תלמוד ונחר לך מיל ויל וק שנינו . מגל זה ומי ומי וגם נהגו לקרות כל כדרי עם ש"ל וכו' (ש"ל) :

ובענין הספרים יותר מוצ להוליא שבעה . הראשון הוא ספר כל כדרי ויצרנו היתר מוגם ובפרט אס יס ק"ח שנכתב שוא קדישא כדקא חזי הוא קודם וק' הו' הוא קרוב לראשון בנעלהו . וכל אי יחצק ויכשק ק"ח ובפבל פיו יהודה ויתחרפו הן על עון הזרע . הן על הכדריס וסצועות . ויתפלל בדמועות שליט הפלה זו . ובפרט כל מי שקנה אחד ונשבעה הספרים ויוסיף (אשר צידי) (הזה) כמו בהפלה :

כזון העולמים אהי האסים ואלוהי האדונים אשר ברא וילך את האדם בחכמה להטיב עמו כרוב חסדיו ולא יספון צמות המות כי אם צטו ודרכיו וחסה . הכה אכני צא ליק בעל הרחמים והקליחות כי ידע עזדך כי אהי מטאתי בחורכה . ובגלתי באחדותך . ונתתי מוס צקדשי שמים י ופגמתי צדוה העליונה . וקלקלתי ליטורי הקדושה . ומנעתי הטוב והשפע הראוי לצא להם . והרחצתי בצול מולך הלפון ושלחתי רגל השור והחמור לצער קדה תפוחים ואלדריכס באפי וחרנוקס בחמתי . וגם ענוס ללדיק יסוד עולם בהשחית את זרעי ארלה . וגם בכנפי כנאלו דס נפשות הציוכיס נקיים . ואכני בראתי משחית לחבל שורש פורה ראש ולענה . ויונענו רביציס ויהיו לאחור ולא לפניס בעון פשעי . וקלר כה הקבל לענות נפש ימים ומספר כפי אשר ביארו רבותינו הקדושים אשר רוח ה' דבר צם . ואף גם זאת קלור קלרה דעת שכלי ולא השגתי לכזין הכוונות הלריכות לתקן את אשר שחתתי ואין אהנו יודע עד מה לכן אין לי פה לשטיצ ולא מלח להרים ראש . ומסבוקש אהי ומחתי . ומוכלס אהי ומעונתי . ומחפר ומפשעי . ואם אהת דן אותי כמעשי . אוי לי אויה לי . אהש עלי . אויה על נפשי . צוה אקדס פניך ה' אהי ומה רפואה אצקש . ואזיט ואין עוזר . ואשפוטום ואין סוונך . כי אחרי שוני נחמתי . ואחרי הודעי ספקתי על ירך צשתי וגם נכלונתי כי נשאתי חרפת נעורי . אפלה נא ציד ה' כי רביס נחמיו . ואצח היום לצקש מונך ומחילה וקליחה וכפרה . שותי פני כחלומים ואלע כי לא אצוט . ועל זכות ספר החורה הקדושה

(אשר צידי) בעמתי . ה' אמתתי אהי אהת . כי עמד מוקור חיים באורך נראס אור . אור זרוע ללדיק ולישרי לצ שושה . אהא צבה גדולה שונך הגדול הכולל ומפקוק זה . הכולל מתוך הקליפה כל נילובות הקדושה שנחפזרו וכל הטיפות שילאו וממי לצעלה . צין באוכס צין בלרון צין בשונג צין במזיד . שלא בעקוס מלוח היל צלע ויקאלו ומצטנו וירישנו אל . גם ה' יתן הטוב ואלכלו חתן יצולה . וצכן יעלה ויצא יגיע יראה וירלס זכות ספר חורה (הזה) לתקן כל אשר פגמנו וכאו התענינו ימים ומספר כל הכתוב לחיים ואף גם זאת יתוקן על ידי כה סגולה זכות ס"ח (הזה) מה שפגמנו בעון כדריס וסצועות ע"י נשוק וסצוק ספר החורה . וע"י הודי שפאני מתודה לפניך מטאתי עויתי פשעתי . ורשוב הכל לאיתנו הראשון . ולא ידח ומננו כלם . ויהי נועס וכו' . יסיו לרלון וכו' :

ומי שצא בקוד ה' יאמר הפלה זו . ובפרט מי שקנה הספר כל כדרי . אצלמי שאין לו יד בחכמה . יאמר נוקח חפלה של מעלה :

כזון העולמים אהי האסים ואלוהי האדונים (המאל"ל בריא יול"ר ועוש"ה) מלך מוכתר צכהר ונלכות הממלצס בעשר ספירות בליעה מניד ומראשית אחרית אשר ברא וילך את האדם להטיב עמו כרוב חסדיו ולא יספון צמות המות כי אם צטו ודרכיו וחסה וידו פשוטה לקבל טובים :

הנה

אכני צא לליך בעל הרחמים והקליחות כי יודע עזדך כי אהי מטאתי בחורכה ובגלתי באחדותך ונתתי מוס צקדשי שמים ופגמתי צדוה העליונה וקלקלתי ליטורי הקדושה ומנעתי הטוב והשפע הראוי לצא צהס והרחצתי בצול מולך הלפון ושלחתי רגל השור והחמור לצער קדה תפוחים ואלדרכס באפי וחרנוקס בחמתי וגם ענוס ללדיק יסוד עולם בהשחית את זרעי ארלה ואכני בראתי משחית לחבל שורש פורה ראש ולענה וראשו מניע השמימה לדיק ורע לו כי יפול הכופל שפע אצח ואינא לפלח סוד יסוד דועיר חכנין לאחור ולא לפניס ופגמתי צממותיך הקדושים **ויד ה' ויו ה' ארף ה' ויד ה'** וגם לא השצתי יד ומבלע השמות הקדש אשר באסוריתן

וְרַצְרַצְרָה כח הקבל לענות נפש ימים ונספר השמות אשר צפנים עד
 שחכלה רג"ל העניות וכנספר שנות הקדש אשר באחוריהן עול
 השכח הכספים וני רג"ל העניות ואין לי פה להטיב ולא וולח להרים
 ראש ונחבשש אני ונחטאי ונורכע אני ונעויתי ונחפר ונפשעי ולא
 אהה דן אחסי כנעטי אוי לי אויה לי אהה עלי אויה על כפטי צוה
 אקדם פניך ה' אלהי ונה רפואה אבקש ואציע ואין עוזר ואשחונם
 ואין קוונך כי אחרי טובי נחונתי ואחרי הודעי קפקתי על ירך כי
 כשאתי חרפת נעורי . אפלה כל ציד ה' ואצח היום לבקש ונוך ונהילם
 קליחה . וכפרה . שונתי פני כחלוניס ואלע כי לא אצוט ועל זכות ספר
 ההורה הקדושה (אשר צידי) צטחתי . ה' אהרתי אלהי אהה . כי
 עונך נוקר מייס באורך נראה אור אור זרוע ללדיק וישרי **לב**
 שונחה . אכל צבח גדולה שפ **קר"ע** החתום צכ"ת אלו **קר"ע**
 עולכת הרשעה כולה רעת האדם בארץ וכל העיפות שילאו ונוני
 לצטלה . צין באונס . צין ברלון . צין צנוג . צין צנויד . שלא צמקום
 ונלה צכח **קר"ע** ישש **עקר** לעקור נעוע נלוות הקדושה
 אשר צהוך עונקי הקליפות **היד בלע** ויקיאלו ונצטנו וירשנו
 אל והנילוות שנה ישעו **ער"ק** לצרות ונחוך ההפכה ולעלות עד
 לדיק יסוד עולם כי הוא **רקע** ושנה יקבל ש"ע אורות ונפדרת
 פנים העליונים והנפשה היחיא היא ונולאת וכל דבר רע ויעשה טוב
 (כפש צא"ח צ"ט טוב) ולישרי"ל צ שונחה לדיקוטו"צ לו . גם ה' יתן
 הכוזב ואלכלנו חתן יבולה כ"א גבור דוכ"שי יחוד"ך כצ"בת שו"מס .
 (הגס"ה ר"ה צ' שנות אלו עולים כנספר כ"ח אור זרוע ללדיק ולישרי
 לצ שונחה וטוב לכויין צו דהרי גוף וצריח חטצין חד) :

ובכן

יעלה ויצא יגיע . יראה . וירלס . זכות (זה) ספר החורס
 לחקן אח אשר פגוננו וכללו התענינו ימים ונספר ללדיק
 להעלות שנות פנים ואחור של או"א לנאקוון החאשון ואף גם זאת
 יהוקן על ידי כח קגולה זכות ספר החורה (זה) נה שפגוננו על
 דבר טצועת אלהים צונלך ונני"ה שצצעה הצליח היולאים ופינו לפקיק
 טצעה ספירות החסותות לנלכות וננעתי אהה המקיפס ונאנס .

וגראנו להלצישה צפצלים וננאים ונעות רוח . ואשר כדתי ולא סלנתי
 ופגמתי צחי המלך הנמשכים לו ונאינא . ופוא נאייר צהס אל הנוקצא
 דילים . וננעתי אהה ונלסורידן אליו ואליה . ענה על ידי כישוק
 וחצוק הספר החורה (זה) . ובצל הוידוי שאני נחודה לפניך .
 חטאתי עויתי פשעתי פגמתי בכל קדשי שמים :

הנס ספר העליון יטוב על ידי כן כצראשונה איש יחד פני רעהו
 צחיצוק וניסוק והצל . וסיא כפורחת עלתה כלה וככל"ה תעדה
 בליה ותלצט צגדי ונלפוחה והרשעה כולה צעשן חכלס ותעציר
 ונעלח זדון מן הארץ אונן כן יתי רלון . יהיו לללון אמרי פי וסגיון
 לצ' לפניך ה' אורי וגואי :

ופותחין הארון ואומר המון

ברוך

המקום שנתן תורה לעמו ישראל ברוך הוא
 אשרי העם שכבה לו אשרי העם שיי אלהיו :
 גדרלו ליי אתי ונרוממה שמו יחדיו :

רוממו

יהי אלהינו והשתחוה להם רגליו קדוש הוא :
 רוממו יהי אלהינו והשתחוה להר קדשו כי
 קדוש יהי אלהינו : אין קדוש כיי כי אין בלתך ואין צור
 כ"א הינו : כי מי אלוה מבלעדי יהי ומי צור זוקתי אלהינו :
 תורה צוה לנו משה מורשה קהלת יעקב עין חיים היא
 נמתן ויקים בה ותומכיה מאשר : דרכיה דרכי נעים וכל
 נתיבותיה שלום : שלום רב לאוהבי תורתך ואין למו
 מכשור : יהי עז לעמו יתן יהי יברך את עמו בשלום :

וטוב וישר לכויין צעה שאוננים כל כדרי על ההוא כדך או טצועת
 דלעילא טיהא ויפיר ונצובטל כונו צנוקח החקונים סהוצא לאחר כל
 כדרי . ואין לפוקיק ואין לגרוע וננסק זה כנצואר כפי מיי

ויסמיל היומר זקן ומכס זירחס ורעדה צקול צוכיס לומר כל נדרי
טלטה פעמים וקודם יאמר כפות זה :

בִּישִׁיבָה שֶׁל מַעֲלָה • וּבִישִׁיבָה שֶׁל מַטָּה •
עַל דַּעַת הַמָּקוֹם בְּרוּךְ הוּא • וְעַל
דַּעַת הַקָּהַר הַקְּרוֹשׁ הַזֶּה אָנּוּ מִתִּירִין
לְהַתְפַּלֵּל לִיל אֶת הָעֵבֶרִינִין :

כָּל נַדְרֵי וְאַסְרֵי וּשְׁבוּעֵי וְנִדְוֵי וְחֶרְמֵי
וְקוֹנָמֵי • וְקוֹנְחֵי • וְקוֹנְסֵי • דֵּי נִדְרָנָא
(וְדֵי נִנְדָר) וְדֵי אֶשְׁתַּבְּעָנָא (וְדֵי נִשְׁתַּבַּע) •
וְדֵי נִדְיָנָא • (וְדֵי נִנְדִי) • וְדֵי חֶרְמָנָא • (וְדֵי
נִחָרם) וְדֵי אֶסְרָנָא עַל נַפְשָׁתָנָא (וְדֵי נֶאֱסַר)
מִיּוֹם הַכְּפוּרִים שְׁעֵבֶר • עַד יוֹם הַכְּפוּרִים
הַזֶּה שְׂבָא עֲלֵינוּ לְשָׁלוֹם וּמִיּוֹם הַכְּפוּרִים
הַזֶּה עַד יוֹם הַכְּפוּרִים שְׂיָבֵא עֲלֵינוּ לְשָׁלוֹם
נִדְרָנָא לֹא נַדְרֵי • וּשְׁבוּעָנָא לֹא שְׁבוּעֵי
וְנִדְוֵינָא לֹא נִדְוֵי • וְחֶרְמָנָא לֹא חֶרְמֵי •
וְאַסְרָנָא לֹא אֶסְרֵי • כִּלְהוּן אֶתְחַרְטָנָא כִּהוּן
יְהֵא רַעוּא דֵּי יְהוּן שְׁבִיתִין וּשְׁבִיקִין • לֹא
שְׂרִירִין וְלֹא קִימִין • וְעֵינִים סָקֵל וְנִסְלַח לְכָל

עֲרַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְלִגְרֵהֶּן הִגְרָת בְּתוֹכֶם כִּי לִבְךָ
הָעַם בִּשְׁנָנָה: ג"פ

טוסגיס טאוור כל נדרי וכוי ואח"כ אומר שהחינו צלא חוס ש"ע
וכחז הו"א ז"ל כ"ל דעכטוי על רוב חין הש"ל וכוין להוליא
אחרים לכן יצרך לעלנו כל אחד גם הכז"י ק"י רל"ה כחז דהלאחז
אחו (ט"ל צחלק ט"ח ק"י ו' אות ע"י עי"ש)

ואומר האוחו ס"ת הגדול טכטעה ברשות מורי ורבותי:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה (יוד סא ולא סא) אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
הָעוֹלָם שֶׁחַיֵּינוּ וְקִימָנוּ וְהַגִּיעָנוּ לְזִמְן הַזֶּה:

ויש צוקס כל נדרי וי"ע תיבות חרגוס כנגד נדח הדין . ועס הכולל
הס ו' כנגד ו' שצרי זינה כי צס קוד הכדרים וגם לכויין לשקוד ולצטל
הגורה ערס צאטה לאויר העולם ולהוסיף טפע וצרכה דרך ע"י נשרים
לכלה טצה קוד השצוטה ולקוד זה אחרו העקוצלים ז"ל אונחחיל טוסח
החרגוס צכ"ף ומקיים צכו"ן הס ע"י וועטה יתחרע וכל וס טחטח
כנגס . ועקר עלנו צעין השצוטה וטטח ימי צראשית ופגע צהס
ויפרדו איש ואלת אחיו ועטה קרב אותם אחד אל אחד . ועל כן חין
להוסיף וחיין לגרוע וטוסח זה . כי ונגרעות כחן ח"י . וצחרו צכחוצ
ונקלח לכל עדח צני ישראל ולגר הגר צחוכס פי לכל . העס צטגגס .
אף כי חין עכינו הכחוצ לאור ציו"הכ לפי ט"ש צו י"צ תיבות כנגד י"צ
לרופי הו"ה ידועים ונחחיל צאות ו' ונקיים צאות ס' לתקן אח אסר
עוותו וריסק הו"ה ואלת ס' וכא"ש הווקוצלים צקבולת ככחוצ הזס
לכפר ולעורר הכחמים כו"ש צחקויס דף קו"צ ע"צ :

אור יו"ב יתאונן צאמירח כל נדרי ויצקס וחיילס על אשר פגס צאות
צריח ונדריס ושצועות ויכוין סיהא צטל הכדר העליון ויקרל
מאמר הטקויס השייך לזס (נו"צ)

קם רבי שזעין על רגליו וקליק ידיו לגבי עילא וטבח למארי עלווא
 ואמר . רצון עלמא עבדי בגין סכינתא דאיהי בגלותא ואס
 אימי פארוואה הא אבא ואמוא דאינון חכמה ובינה יכלין לעשבד
 התרה דלא פוא דכתיב סי לבאות עין ווי יפר . אס התלמיד אוני .
 הרב יכיל לעשבד התרה . ואס נדר או נשבע בן דאיהו וי דלא יפרוק
 נס אלא דתסא בגלותא עד זונא ידעא וכדר או טבועה איסו צייס
 דאינון חכמה ובינה ואיסו אחרט . הא תלת בני כשא יכלין לעפטר
 לים . ואינון תלת אבסן לעילא לקבליהו . ואס לא אחרט . אכא
 צעירא זינד . וזכל אינון דנתיבתא דלעילא ותהא דהנביד בגין רעיא
 מהיונא דלא זו נשכינתא בכל אחר . ואיהו עאל שלם צינד ובינה
 זמין קבילין וזמר גרמיה לנתיב בגיניה ובגין כנשא . דלא הוא
 דכתיב ואס אין מחי נא נספרך אשר כהנה . ואס הוא נדר ונסטרל
 דאבא ואמוא ולא ציי . אכא קליק לגביס הסוא דאחר ציב כי יפלא
 זינד דבר . דאחר ציב צוויפלא זינד אל תדקס . דיפטור הפדר ואציג
 דשכינתא איסי בגלותא לגבי צעלה כנדה . דאיהו יפדיש צין דס לדס
 ואחפתא נקורא דילה לדכאס לה צוים דאורייתא זיסי חייס דלא
 פסקין . ואפריש זינה דס כדה דאיסי לילית דלא אהקריצת כדה
 דאיסי חובא דנסנתא דסאיצת לה וליה לה רשו לקלקא נסנתא לגביה
 צעלה לססוא אחר דאחייביצת זחון ואחדנת צין דין לדין צין דיני
 נפשות לדיני זוווכות דאית זאל דפרע צונווכיס . ואית זאל דפרע
 צנפסיס . ובין כגע לכגע כווא דאוקטוס איכה יצבה דד דאיסי חסיצת
 שכינתא בגלותא כוולורע דאחר ציב דד יעב זחון נאחנה זושצו
 זחון ודאי דא גלותא דאיהי לצר נוארעא דישרא דאיסי זוונתא דאס
 דאי ופי נקורא לא יכיל לעפתח עד דיפתח ליה הסוא דקביד לים .
 אכא עפייקכא ליה בגין יודי ה"א וא"ו ה"א דאיסי ייחודא
 (כי"א דיחודיה תנו) ובגין לצושין לחלצט זינד אהפתחא נקורס
 ואחכיתא סכינתא ורזא דמלא נקוס ישראל זושיעו צעח לרה .
 זושיעו ודאי הסוא דנקורס דנקוס ציב צילאי :

הזוהר על פסוק וכפי זכרון

הנזותן השועה למלכים וממשה לנסיכים ומלכותו
 מלכות כל עולמים הפוצה את דוד עבדו
 מחרב רעה הנזותן בים דרך ובמים עזים נתיבה .
 הוא יברך וישמור וינצור ויעזור וירומם ויגדל .
 וינשא למערה למערה לאדוננו המלך האדיר .
 צולטאן עבד אל חמיר ירום הודו מלך מלכי
 המלכים ברחמיו
 ישמרהו ויחיהו ומכל צרה ונזק יצילהו מלך מלכי
 המלכים ברחמיו ירום ויגביה כוכב מערכתו ויארין
 ימים על ממלכתו מלך מלכי המלכים ברחמיו יתן
 בלב ובלב כל יעציו ושריו ומנהיגיו רחמנות לעשות
 טובה עמנו ועם כל ישראל אחינו בימיו ובימינו תישע
 יהודה וישראל ישכון לבטח ובא לציון גואל וכן יהי
 רצון ונאמר אמן :

מי שברך אבותינו אברהם יצחק ויעקב ומשה ואהרן
 ודוד ושלמה והוא יברך וישמור וינצור ויעזור את
 השם הטוב בה"ר פרוני שהוא צמן ספר א"ב ג
 ד"ה ו"ז כל נדרי מלך מלכי המלכים ברחמיו
 ישמרהו ויחיהו ומכל צרה ונזק יצילהו ויכתבהו
 האר בכפר חיים טובים וכן יהי רצון ונאמר אמן :

מי שברך אבותינו אברהם יצחק ויעקב ומשה ואהרן
 ודוד ושלמה וכל הקהלות הקדושות והטהורות

הוא יברך את כל הקהל הקדוש הזה גדולים וקטנים
הם ובניהם ונשיהם ותלמידהם וכל אשר להם
מלבא דעלמא הוא יברך יתכון וינכה יתכון וישמע
בקר צלותכון תתפרקון ותשתזבון מכל צרה ועקתא
ויהא ממרא דיי בסעדכם ויגן בעדכם ויפרוש סכת
שלומן עליכם וישע ביניכם אהבה ואחווה שלום ורעות
ויסלק שנאת חנם מביניכם וישבור עור הגוים מער
צואריכם ויקים בכם מקרא שבתוב יי אלהי אבותיכם
יוסף עליכם בכם אלף פעמים ויברך אתכם כאשר
דבר לכם ויכתבכם הא בספר חיים טובים וכן יהי
רצון ונאמר אמן:

ואח"כ אומר החזן בקול רם

(ימלוך יי לעולם אלהיך ציון דרר ודרר הללויה:)

מחזרין הספרים להיכל * ויש נוהגים לומר מזמור לדוד הבו לה' * וסבה למענוך
אם חל בסבת יאמר

מזמור שיר ליום השבת: טוב להודות
ליי ולומר רשמך עליון: להגיד
בבקר חסדך ואמונתך בלילות: עלי
עשור ועלי נבל עלי הגיון בכנור: כי
שמחתני יי בפעלך במעשי ידיך ארגן: מה
גדלו מעשיך יי מאד עמקו מחשבותיך:
איש בער לא ידע וכסיל לא יבין את זאת:

בפרוח רשעים כמו עשב ויציצו כל פעלי
און להשמדם עדי עד: ואתה מרום לעולם
יי: כי הנה איביך יי כי הנה איביך יאכדו
יתפרדו כל פעלי און: ותרים כראס קרני
בלותי בשמן רענן: ותבט עיני בשורי
בקמים עלי מרעים תשמענה אזני: צדיק
כתמר יפרח כארוז בלבנון ישגה: שתולים
בבית יי בחצרות אלהינו יפריחו: עוד
ינוכח בשבה דשנים ורעננים יהיו: להגיד
כיישר יי צורי ורא עולתה בו:

יי מלך גאות לבש לבש יי עז התאזר אף
תכונ תבל בר תמוט: נכון כסאך מאז
מעולם אתה: נשאו נהרות יי נשאו נהרות
קולם ישאו נהרות דכים: מקולות מים
רבים אדירים משברי ים אדיר במרום יי:
עדתיך נאמנו מאד לביתך נאווה קדש
יי לארך ימים:

פרסם יצאם צהפלותיו צצבים ולב כסדר ואף אם נכאס צעיקו בעשה
ליום דבר צעשיית יאמין אנוכה עלימה כי סכל כאין לפי עולם
מנאיו וגם כי הוא נעשה קוף בעלמא לפי מסכון ידיעתו באשר פגם

ערבית של כפור

ומיעוט הסגפון בחכמה האלמים וגרעון כמו ציראם ודקוים וכל אשר
יצקת חסיה כוונתו גם על צדי ציתו ועל כל מני סהוא ונשרט כרין
וסקרוז חל סקרוז וויצ :

כי ירחום יי אהיה לא ירפק ולא ישחיתך
ולא ישכח את ברית אבותיך אשר
נשבע להם : והוא רחום יכפר עון ולא
ישחית והרבה להשיב אפו ולא יעיר כל
חמתו : יי הושיעה המלך יענגנו ביום קראנו
ויברכו שם כבודך ומרום על כל ברכה
ותהלה :

יתגדל ויתקדש שמייה רבא בעלמא די ברא ברעיותיה
וימליך מלכותיה ויצמח פורקניה ויקרב
משיחיה בתיכון ובימיכון ובהי דכל בית ישראל
בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן : יהא שמייה רבא מברך
לעלם לעלמי עלמא יתברך וישתבח ויתפאר
ויתרום ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהלל שמייה
דקודשא בריך הוא לעילא מן כל ברכתא שירתא
תשבחתא ונחתא דאמירן בעלמא ואמרו אמן :

ואסיכ אומר ברכו את יי המבורך : ואמרו הקהל בלחש

יסתבם ויתפאל שמו על וולך וכלי הוולכים סקדוט צרוך סוא סהוא
לאסון והוא אסרון ונצלעדיו חין אלסים . יהי סס פי ונצורך ונעמם
ועד עולם ומנוס על כל צרכם ותהלים :

ערבית של כפור

כה

כתב ס"ת בדיני צרכו אות ג' משם המג"א דהיינו דוקא בשעת מסך ארבעות הניגון
דברכו אבל לא בשעת אמירת חיהודי התיבות ע"ס

וענין בקול רם ברוך יי המבורך לעולם ועד : וסאון חוורו

טוב לכין לקבל תוספת קדושת י"ט על ה' בחינות נסתמו בה' תיבות שיש בצרוך ה'
וכו' ע"ד זה ברוך נפש ה' רוח המבורך נשמה לעולם סיה ועד ימידה

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר
בדברו מעריב ערכים בחכמה
פותח שערים בתכונה משנה עתים
ומחליף את הזמנים ומסדר את הכוכבים
במשמרותיהם ברקיע כרצונו בורא יומם
ולילה גולל אור מפני הושך וחושך מפני
אור המעביר יום ומביא לילה ומבדיל
בין יום ובין לילה יי צבאות שמו ברוך
אתה יי המעריב ערכים :

אהבת עולם בית ישראל עמך אהבת
תורה ומצות חקים ומשפטים אתנו
למדת על כן יי אלהינו בישכבנו ובקומנו
נשיח בחקוקך ונשמח ונעלוז בדברי
תלמוד תורתך ומצותך וחקותיך לעולם
ועד כי הם חיינו ואורך ימינו ובהם נהגה

יוֹמָם וּלְיָלֵהּ יִואַהֲבֶתְךָ וַחֲמַלְתְּךָ לֹא תִסּוּר
מִמֶּנּוּ לְעוֹלָמִים בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱוֹהֵב אֶת
עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל :

כיון עלמנו ומחשבתו לקיים מ"ע של ק"ס ולקבל עליו עול מלכות במים בפי' אי וכתיב ארץ
ונאמר כיון להמליכו בשמים ונאמר ובד' רוחות העולם גס כיון בד' לקבל עליו ל'
חיות בית דין על קדושת שמו יתברך וישים על לבו אם עבר איזה מ"י הדברות
הרומזים בו ואומר בכוונה רבה :

ויכוין ארון הכל יוד • הי • ויו • הי • היה הוה ויהיה
שמע ישראל יהוה אלהינו אלכניס יהוה | אחר :

לא יסיה לך אלהים אחרים

בקול רס ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד ע"כ

וַאֲהַבֶּתְךָ לֹא תִסּוּר אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל לִבְבְּךָ
וּבְכָל נַפְשֶׁךָ וּבְכָל מְאֹדְךָ : וְהָיוּ
הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אֲנִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם עַל־
לִבְבְּךָ : וּשְׁנַנְתָּם לְבִנְךָ וּדְבַרְתָּ בָּם בְּשִׁבְתְּךָ
בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתְּךָ בַּדֶּרֶךְ וּבְשֹׁכְבְךָ וּבְקוּמְךָ :
וּקְשַׁרְתָּם לְאוֹת עַל־יְדֶיךָ וְהָיוּ לְטוֹטְפוֹת
בֵּין עֵינֶיךָ : לֹא תִסּוּר וּכְתַבְתָּם עַל־מְזוּזוֹת
בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ :

וְהָיָה אִם־שָׁמַעַתְּ שָׁמְעוּ אֱלֹהֵי מִצְרָיִם אֲשֶׁר
אֲנִי מְצַוְּךָ אֶתְכֶם הַיּוֹם לֵאמֹר אֶת

יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וּלְעַבְדוֹ בְּכָל־לִבְכֶם וּבְכָל
נַפְשְׁכֶם : וּנְתַתִּי מִטֶּרֶם־אֶרְצְכֶם בְּעֵתוֹ יוֹרֵה
וּמִדְּקוּשׁ לֹא תִסּוּר וְאִסְפַּת דְּגַנְךָ וְחִירְשֶׁךָ
וּיִצְהַרְךָ : וּנְתַתִּי עֵשֶׂב בְּשֹׁדֶךָ לְבַהֲמֹתֶךָ
וְאִכְלֹת וּשְׂבַעְתָּ : הִשְׁמְרוּ לָכֶם פֶּתַח־יְפֹתֶיךָ
לְבַבְכֶם וּסְרַתֶּם וְעַבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים
וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם : וְחָרָה יִמְסִיק מִמֶּנּוּ אֶף־יְהוָה
בְּכֶם וְעִצָּר אֶת־הַשָּׁמַיִם וְלֹא־יִהְיֶה מִטֶּר
וְהָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת־יְכוּלָּהּ לֹא תִלְכֹּם
וְאִכְרַתֶּם מֵהָרָה מֵעַל הָאָרֶץ הַטּוֹבָה אֲשֶׁר
יְהוָה נָתַן לָכֶם : וּשְׁמַתֶּם אֶת־דְּבָרֵי אֱלֹהֵי עַל
לְבַבְכֶם וְעַל־נַפְשְׁכֶם וּקְשַׁרְתֶּם אֹתָם לְאוֹת
עַל־יְדֵיכֶם וְהָיוּ לְטוֹטְפוֹת בֵּין עֵינֵיכֶם :
וּלְמַדְתֶּם אֹתָם אֶת־בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם
בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתְּךָ בַּדֶּרֶךְ וּבְשֹׁכְבְךָ
וּבְקוּמְךָ : וּכְתַבְתֶּם עַל־מְזוּזוֹת בֵּיתְךָ
וּבְשַׁעְרֶיךָ : כַּד לֹא תִסּוּר לְמַעַן יִרְבוּ יְמֵיכֶם וְיָמֵי
בְּנֵיכֶם עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי לְאַבְרָהָם
לֵאמֹר לְהֵם כִּימֵי הַשָּׁמַיִם עַל־הָאָרֶץ :

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל-בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם וַעֲשׂוּ לַהֶם
 צִיצִית עַל-כַּנְּפֵי בְגָדֵיהֶם לְדֵרֹתָם וְנָתַנּוּ עַל
 צִיצִית הַכַּנָּף פֶּתִיל תְּכֵלֶת: וְהָיָה לָכֶם
 לְצִיצִית וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת כָּל-מִצְוֹת
 יְהוָה וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם לֹא תִחַף וְלֹא תִתְּוֹרוּ
 אַחֲרַי לִבְכַבְּכֶם וְאַחֲרַי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר-אֹתָם
 זָנִים אַחֲרֵיהֶם: וְזָכַר אִם יוֹם שֶׁשָּׁבַת לְמַעַן תִּזְכְּרוּ
 וַעֲשִׂיתֶם אֶת-כָּל-מִצְוֹתַי וְהֵייתֶם קְדוֹשִׁים
 לִפְנֵי הָיְיִם: אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי
 אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים
 לֹא תַעֲבֹד צַרְעֹךָ אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:

וְחֹרֵר הַסֵּף לְבָרוּ יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אִמֶת:

אִמֶת וְאִמּוֹנָה כָּל זֹאת וְקִים עֲלֵינוּ: כִּי
 הוּא יי אֱלֹהֵינוּ וְאִין זוּלָתוֹ וְאִנְחָנוּ
 יִשְׂרָאֵל עֲמוֹ. הַפּוֹדֵנוּ מִיַּד מְלָכִים הַגֹּאֲלֵנוּ
 מִלְּכַנּוּ מִכַּף כָּל עֲרִיצִים. הָאֵל הַנִּפְרָע לָנוּ
 מִצְרַיִם הַמְשַׁלֵּם גְּמוּלָה לְכָל אוֹיְבֵי נַפְשֵׁנוּ:
 הַשֵּׁם נַפְשֵׁנוּ בְּחַיִּים וְלֹא נָתַן לְמוֹט רַגְלֵנוּ:

הַמְדַרְיֵכֵנוּ עַד בְּמוֹת אוֹיְבֵינוּ וְיָרֵם קַרְנֵנוּ
 עַל כָּל שׁוֹנְאֵינוּ: הָאֵל הַעוֹשֶׂה לָנוּ נִקְמָה
 בַּפְּרָעָה בְּאֵתוֹת וּבְמוֹפְתִים בְּאֶרֶם בְּנֵי
 חַם: הַמְכֹּזֵב בְּעִבְרָתוֹ כָּל בְּכוֹרֵי מִצְרַיִם
 וַיּוֹצֵא אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכֶם לְחֵרוֹת
 עוֹלָם: הַמַּעֲבִיר בְּנֵיוּ בֵּין גְּזֵרֵי יַם סוּף וְאֵת
 רוֹדְפֵיהֶם וְאֵת שׁוֹנְאֵיהֶם בְּתֵהוּמוֹת טָבַע:
 רְאוּ בְנִים אֵת גְּבוּרָתוֹ שֶׁבָחוּ וְהוֹדוּ לְשֵׁמוֹ
 וּמְלֻכוֹתוֹ בְּרִצּוֹן קָבְלוּ עֲלֵיהֶם: מֹשֶׁה וּבְנֵי
 יִשְׂרָאֵל לָךְ עָנוּ שִׁירָה בְּשִׂמְחָה רַבָּה
 וְאָמְרוּ כָּל־מִי כַמֶּכָּה בְּאֵלִים יי מִי כַמֶּכָּה
 נֶאֱדָר בְּקֹדֶשׁ נוֹרָא תְהִלּוֹת עֲשֶׂה פֶלֶא:
 מְלֻכוֹתֶךָ יי אֱלֹהֵינוּ רְאוּ בְנֵיךָ עַל הַיָּם יַחַד
 כָּל־ס הוֹדוּ וְהִמְלִיכוּ וְאָמְרוּ יי יְמֻלֹךְ לְעוֹלָם
 וָעֶד: וְנֹאמַר כִּי פִדְהָ יי אֶת יַעֲקֹב וְגֹאֲלוֹ מִיַּד
 חֹזֵק מִמֶּנּוּ בְרוּךְ אַתָּה יי גֹּאֲלֵ יִשְׂרָאֵל:
 הַשְּׂכִיבֵנוּ אֲבִינוּ לְשָׁלוֹם וְהַעֲמִידֵנוּ מִלְּכַנּוּ
 לְחַיִּים טוֹבִים וְלְשָׁלוֹם וּפְרוּשׁ
 עֲלֵינוּ סִכַּת שְׁלוֹמֶךָ וְתִקַּנְנוּ מִלְּכַנּוּ בְּעֵצָה

טובה מלפניך. והושיענו מהרה למען
שמך. והגן בעדנו ופרוש סכת שלום
עלינו ועל ירושלים עיני סיון סיון סיון סיון יד ברוך
אתה יהוה הפורש סכת שלום עלינו ועל
כל עמו ישראל ועל ירושלים אמן :

ולא חל צטנה עוקפים זז

ושמרו בני ישראל את השבת לעשות את השבת
לדרותם ברית עולם ביני ובין בני ישראל
אות היא לעולם כי ששת ימים עשה יהוה את
השמים ואת הארץ וביום השביעי שבת וינפש :

כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם
מכל חטאתיכם לפני יי הטהרו : ולומר סיון

יתגבר ויתקדש שמייה רבא בעלמא די ברא ברעיתיה
וימליך מלכותיה ויצמח פורקניה ויקרב
משיחיה בחייכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל
בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן : יהא שמייה רבא מברך
לעלם לעלמי עלמיא יתברך וישתבח ויתפאר
ויתרום ויתנשא ויתחדד ויתעלה ויתהלל שמיה
דקודשא בריך הוא לעילא מן כל ברכתא שירתא
תשבחתא ונחמתא דאמירן בעלמא ואמרו אמן :

אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך :
ברוך אתה יי אלהינו ויהי אבותינו אלהי
אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב
האל הגדול הגבור והנורא אל עליון
גומל חסדים טובים הונה הפל וזוכר
חסדי אבות ומביא גואל לבני בניהם
למען שמו באהבה :

זכרנו לחיים מלך חפץ בחיים כתבנו
בספר חיים למענך אלהים חיים .
מלך עוזר ומושיע ומגן ברוך אתה
יהוה מגן אברהם :

אתה גבור לעולם אדני מחיה מתים אתה
רב להושיע מוריד הטל מקלפל
חיים בחסד מחיה מתים ברחמים רבים
סומך נופלים ורופא חולים ומתיר אסורים
ומקים אמונתו לישני עפר . מי כמוך בעל
גבורות ומי דומה לך מלך ממית ומחיה
ומצמיח ישועה :

מי כמוך אב הרחמן זוכר יצוריו ברחמים

יהוה המלך הקדוש:

אתה בחרתנו מכל העמים • אהבת אותנו
 ורצית בנו ורוממתנו מכל הלשונות
 וקדשתנו במצותיך • וקרבתנו מלפנו
 לעבדתך ושמך הגדול והקדוש עלינו קראת:
 ותתן לנו יהוה אלהינו באהבה את יום
 (שבת השבת הזה ואת יום) הכפורים הזה
 את יום סליחת העון הזה • את יום מקרא
 קדש הזה • למחילה ולסליחה ולכפרה •
 ולמחול בו את כל עונותינו • באהבה
 מקרא קדש זכר ליציאת מצרים:

אלהינו ואלהי אבותינו מחול לעונותנו ביום
 (השבת הזה וביום) הכפורים הזה •
 ביום סליחת העון הזה • ביום מקרא קדש
 הזה • מחה והעבר פשעינו מנגד עיניך •
 כאמור אנכי אנכי הוא מוחה פשעיך
 למעני וחטאתיך לא אזכר • ונאמר מחיתי
 כעב פשעיך וכענן חטאתיך • שובה אלי
 כי נגאתיך ונאמר כי ביום הזה יכפר עליכם

לטהר אתכם מכל חטאתיכם לפני יהוה
 תטהרו:

אלהינו ואלהי אבותינו יעלה ויבא יגיע
 יראה וירצה ישמע יפקד ויזכר
 זכרוננו וזכרון אבותינו וזרון ירושלים
 עירך • וזכרון משיח בן דוד עבדך • וזכרון
 כל עמך בית ישראל לפניך לפליטה
 לטובה • לחן לחסד ולרחמים ביום (השבת
 הזה וביום) הכפורים הזה ביום סליחת העון
 הזה ביום מקרא קדש הזה לרחם בו עלינו
 ולהושיענו זכרנו יהוה אלהינו בו לטובה •
 ופקדנו בו לברכה • והושיענו בו לחיים
 טובים בדבר ישועה ורחמים • חוס וחנונו
 וחמול ורחם עלינו • והושיענו כי אדיך
 עינינו • כי מלך חנון ורחום אתה:

אלהינו ואלהי אבותנו • מלוך על כל
 העולם כלו בכבודך • והנשא על
 כל הארץ ביקרך • והופע בהדר גאון
 עזך • על כל יושבי תבל ארצך • וידע כל

פעול כי אתה פיזרתו ויבין כל יצור כי
אתה יצרתו ויאמר כל אשר נשמה באפו
יי אלהי ישראל כלך ומלכותו בכל משלה:
קדשנו במצותיך תן חלקנו בתורתך.
שבענו מטובך שמח נפשנו
בישועתך וטהר לבנו לעבדך באמת כי
אתה יהוה אלהים אמת ודברך מלכנו אמת
וקים לעד ברוך אתה יהוה מלך מוחל
וסולח לעונותינו ולעונות עמו ישראל
ומעביר אשמותינו בכל שנה ושנה מלך
על כל הארץ מקדש (השבת) ישראל
ויום הכפורים:

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ולתפלתם
שעה והשב העבודה לדביר ביתך.
ואשי ישראל ותפלתם מהרה באהבה
תקבל ברצון ותהי לרצון תמיד עבודת
ישראל עמך:

ואתה ברחמיך הרבים תתפוזר בנו ותרצנו
ותחזינה עינינו בשוכך לציון ברחמים

ברוך אתה יי המחזיר שבינתו לציון:
מודים אנחנו לך שאתה הוא יהוה אלהינו
ואלהי אבותינו לעולם ועד צורנו
צור חיינו ומגן ישענו אתה הוא לדר ודר
נודה לך ונספר תהלתך על חיינו המסורים
בידך ועל נשמותינו הפקודות לך.
ועל נסיך שבכל יום עמנו ועל נפלאתך
וטובותיך שבכל עת ערב ובקר וצהרים.
הטוב כי לא כלו רחמיך המרחם כי לא
תמו חסדיך כי מעולם גוינו לך:
ועל כלם יתברך ויתרומם ויתנשא תמיד
שמך מלכנו לעולם ועד וכל החיים
יודוך סלה:

ובתוב לחיים טובים כל בני בריתך:
ויהללו ויברכו את שמך הגדול באמת
לעולם כי טוב האל ישועתנו
ועזרתנו סלה האל הטוב ברוך אתה יי
הטוב שמך ולך נאח להודות:

שים שלום טובה וברכה חיים הן והסדר

צדקה ורחמים עלינו ועל כל ישראל עמך
 וברכנו אבינו כדנו כאחד באור פניך
 כי באור פניך נתת לנו יהוה אלהינו
 תורה וחיים אהבה וחסד צדקה ורחמים
 ברכה ושלוש וטוב בעיניך לברכנו
 ולברך את כל עמך ישראל ברוב עז ושלום
 ובספר חיים ברכה ושלום ופרנסה טובה
 וישועה ונחמה ונזרות טובות נזכר
 ונכתב לפניך אנחנו וכל עמך ישראל לחיים
 טובים ולשלום :

ברוך אתה יהוה והווינו המברך את עמו
 ישראל בשלום אמן : יהיו לרצון
 אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגאלי :
 אנא יהוה אלהינו ואלהי אבותינו תבא
 לפניך תפילתנו ואל תתעדם
 מתחנתנו שאין אנו עזי פנים וקשי עורף
 לומר לפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו
 צדיקים אנחנו ולא חטאנו אבל חטאנו
 עוינו פשענו אנחנו ואבותנו ואנשי ביתנו

אשמנו בגרנו גזלנו דברנו דופי ולשון
 הרע העוינו והרשענו זדנו זנינו
 חמסנו חמדנו טפלנו שקר ומרמה
 יעצנו עצות רעות עד אין חקר כזבנו
 כחשנו לצנו לוצצנו מרדנו מרינו
 נאצנו נאפנו נשבענו לשוא ולשקר
 סררנו עוינו פשענו צררנו קשינו
 עורף רשענו שחתנו תעבנו תעינו
 ותעתענו וסרנו ממצותיך וממשפטיך
 הטובים ולא שוה לנו ואתה צדיק על
 כל הבא עלינו כי אמת עשית ואנחנו
 הרשענו :

כה נאמר לפניך יושב מרום ומה נספר
 לפניך שוכן שחקים הלא הנסתרות
 והנגלות אתה יודע אתה יודע רזי עולם
 ותעלומות סתרי כל חיי אתה חופש כל
 חדרי בטן רואה כליות ולב אין דבר
 נעלם ממך ואין נסתר מנגד עיניך :
 יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו

שְׁתַּרְחַם עֲלֵינוּ . וְתִמְחֹל לָנוּ אֶת כָּל חַטָּאתֵינוּ . וְתִכְפֹּר לָנוּ אֶת כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ . וְתִמְחֹל וְתִסְלַח לְכָל פְּשָׁעֵינוּ :

עַל חַטָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּאוֹנָס :
עַל חַטָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּבִלִי דַעַת :
עַל חַטָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּגִלוּי :
עַל חַטָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּדַעַת וּבִמְרָמָה :
עַל חַטָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּהִרְהוּר הַלֵּב :
עַל חַטָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּוִדּוּי פֶּה :
עַל חַטָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּזִדּוֹן :
עַל חַטָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּחֻזַק יָד :
עַל חַטָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּטִמְאַת שִׁפְתַּיִם :
עַל חַטָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּיצֵר הָרַע :
עַל חַטָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּיזְרָעִים וּבְלֹא יוֹרְעִים :

עַל חַטָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּכַחַשׁ וּבְכַזָּב :
עַל חַטָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּלִשׁוֹן הָרַע :
עַל חַטָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּמִרְאֵית הָעֵינַן :
עַל חַטָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּמִזִּיד :

עַל חַטָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּנִשְׁךְ וּבְמִרְבִּית :
עַל חַטָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּסִתֵּר :

עַל חַטָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּעֵינַיִם רְמוֹת :
עַל חַטָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּפִתְחוֹן פֶּה :
עַל חַטָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּצַעְדֵי רַגְלַיִם :
עַל חַטָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּקִשּׁוֹת עוֹרֶף :
עַל חַטָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּרַכִּילוֹת :

עַל חַטָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּמִיִּם אֲבִירֵינוּ וְסִיָּה גִידֵינוּ :
שְׁבִיבֵנוּ וְכֵן בְּנַפְשֵׁנוּ וּנְשַׁמְתָנוּ :

עַל חַטָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּשִׁנְגָה :
עַל חַטָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּתִמְחֹן לֵבָב :
עַל חַטָּאִים שְׁאֵנוּ חִיבִים עֲלֵיהֶם עוֹלָה :
עַל חַטָּאִים שְׁאֵנוּ חִיבִים עֲלֵיהֶם חַטָּאת קְבוּעָה :

עַל חַטָּאִים שְׁאֵנוּ חִיבִים עֲלֵיהֶם קֶרֶן עוֹלָה וְיִזְרָד :

עַל חַטָּאִים שְׁאֵנוּ חִיבִים עֲלֵיהֶם אֶשֶׁם וְדָאִי וְאֶשֶׁם תְּלוּי :

עַל חַטָּאִים שְׁאֵנוּ חִיבִים עֲלֵיהֶם מִבַּת

מרדות

: על הטאים שאנו חיבים עליהם מלקות
 ארבעים
 : על הטאים שאנו חיבים עליהם מיתה
 בירי שמים
 : על הטאים שאנו חיבים עליהם כרת
 : על הטאים שאנו חיבים עליהם ארבע
 מיתות בית דין סקילה שריפה
 הרג וחנוק על מצות עשה ועל מצות לא
 תעשה בין שיש בהם קום עשה ובין שאין
 בהם קום עשה בין שגלויים לנו ובין שאינם
 גלויים לנו את שגלויים לנו כבר אמרנום
 לפניך יי אהינו ויהי אבותינו ואת שאינם
 גלויים לנו הכל גלוי וצפוי לפניך יי אהינו
 כמו שנאמר הנסתרות ליי אלהינו
 והנגלות לנו ולבנינו עד עולם לעשות את
 כל דברי התורה הזאת כי אתה סולחן
 לישראל ומוחלן לשבטי ישראל ומבלעדך
 אין לנו מוחל וסולח :

אהי עד שלא נוצרת איני כדאי ועכשיו
 שנוצרת כאלו לא נוצרת עפר אני
 בחיי קל וחומר במיתתי הרי אני לפניך יי
 אהי ויהי אבותי בכלי מלא בוששה וכלמה
 וצדיק הייתי לומר שוב לא אעשה לולי כי יגורתי
 מהוצר הרע כי הוא מאש ואני בשר ודם ולא אוכל
 לו ואז אהיה מוסף על חטאתי פשע אבר
 יהי רצון מקדפניך יי אלהי ואלהי אבותי
 שלא אחטא עוד ומה שחטאתי לפניך
 מחוק ברחמיך הרבים אבל לא על ידי
 יסורין וחולאים רעים יהיו לרצון אמרי
 פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגאלי :

יש טהנס טור אלהי נגור

עושה השלום (גיונריח) ספרי אל סופר של מעלם
 במרומו הוא ברחמי יעשה שלום עלינו
 ועל כל עמו ישראל ואמרו אמן :

חס כל כמול המנהג פה בגדוד שאמורים יהי עס

יהי שם יי מבורך מעתה ועד עולם ממזרח
 שמש עד מבוא מהלל שם יי : רם על
 כל גוים יי עד השמים כבודו : יי אדוננו

מה אדיר שמך בכל הארץ:

ואומר הסון קדוש קטן וזמ"כ תקבל
אם הל בנצח אומרים

ויכדו השמים והארץ וכל צבאם: ויכר אלהים ביום
השביעי מלאכתו אשר עשה וישבות ביום
השביעי מפל מלאכתו אשר עשה: ויברך אלהים את
יום השביעי ויקדש אתו כי בו שבת מפל מלאכתו
אשר ברא אלהים לעשות: ואומר הסון

ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם
אלהי יצחק ואלהי יעקב האל הגדול הגבור
והנורא אל עליון קונה ברחמי שמים וארץ מגן
אבות בדברו מתייה מתים במאמרו המלך הקדוש
שאין כמוהו המניח לעמו ביום שבת קדשו כי כס
רצה להניח להם לפניו נעבוד ביראה ופחד ונודה
לשמו בכל יום תמיד מעין הפרכות ורוב התודאות
לארון השלום מקדש השבת ומברך השביעי ומניח
בקדשה לעם מדשני ענג זכר למעשה בראשית:

אלהינו ואלהי אבותינו רצה נא במנוחתנו קדשנו
במצותיך שים חלקנו בתורתך שבענו
מטובך שמח נפשנו בישועתך וטהר לבנו לעבדך
באמת והנחילנו יי אלהינו באהבה וברצון שבת
קדשך וינחחו בה כל ישראל מקדשי שמך ברוך אתה
יי מקדש השבת: ואומר הסון חני קדש

הסליחות שתקנו אחר העמידה יאמר אותם בכונה ובלב נסבד ונדבד ורוחו ונסותו
אליו יענו ויתחנן לפני אלהיו ית' ויתעלה ביוחול וסלח טחיתו ועונותיו ובפרט
כשהוא אומר שלש עשרה מדות נריך להתעורר עמו בכני ובכופה רבה כי ברית
ברותה ל"ג מדות שאין סחורות ריקס טחומר הנה אנכי כורת ברית והס מפתח
גדול לבקש ולדפוק בהם שער רחמים בכל דור ודור הן ליחידים הן לרבים ויותר
בזמן הזה בגלות המד הזה * כי אין בהן גדול לכפר על חטאתינו * ולא מובח להקריב
קרבן * ולא בית המוקד להתפלל סם ולא נשאר לנו לפני ה' אלהינו אלא תפלתנו
וי"ג מדות אלו * ולכן כל המרבה להתאונן בדמעות שלש הרי זה משובח כי שער
דמעה לז ננעלו:

הנה מספר יעבור של יום הכפורים כמספר סס הו"ה ברוך הוא * בלילה ה' פעמים
בשחרית ו' פעמים * במוסף ו' פעמים * במנחה ה' פעמים * ובנעילה ג' פעמים
הרי כ"ו:

תפלה לדוד שמעה יי צדק הקשיבה רנתי
האזינה תפלתי * בלא שפתי
מרמה: תפלה לדוד הטה יי אונך ענני *
כי עני ואביון אני: תפלה למושה איש
האלהים אדני מעון אתה: היית לנו בדר
ודר: תפלה לעני כי יעטף ולפני יי ישפוך
שיחו: תפלה לחבקוק הנביא על שגיונות:
שמע ישראל יי אלהינו יי אחד: שמע יי
וחנני יי היה עוזר לי: שמע יי קלי אקרא
וחנני וענני: שמע יי תחנתי יי תפלתי יקח:
שמעה עמי ואדברה ישראל ואעידה בך.
אלהים אלהיך אנכי: שמע עמי ואעידה

בך י ישראל אם תשמע לי : כי לא בזה
 ורא שקץ ענות עני ולא הסתיר פניו ממנו .
 ובשוועו אדיו שמע : כי שמע אל אביונים
 י ואת אסיריו לא בזה : שמע קל תחנוני
 בשוועי אליך . בנשאי ידי א דביר קדשך :
 שמעה תפלתי י ושועתי האזינה אל
 דמעתי א תחרש כי גר אנכי עמך . תושב
 ככל אבותי : י שמע תפלתי האזינה אל
 תחנוני . באמונתך ענני בצדקתך : יהוה
 ישמע בקראי אדיו : יהוה שמעתי שמעך
 יראתי י פעלך בקרב שנים חייהו בקרב
 שנים תודיע . ברוגז רחם תזכר : מלפניך
 מלכנו ריקם א תשיבנו . כי אתה שמע
 תפלה : שמע תפלה עריך כל בשר יבאו :
 אָנָּה י רחמך יראו אָנָּה העתר . לעם
 תפלה ישאו אָנָּה המצא כי בשמך
 קראו שמע תפלה עריך כל בשר יבאו :
 אָנָּה י אזון נא את תחנוני . בקראי בלב
 אָנוּן י רפא את מגינתי שמעה י צדק .

הקשיבה רנתי : סוּעָ אָנָּה י גנון נא אמולך
 דלתך בדפקם הראים נא גדלך . שמע
 קול תחנוני . בשוועי אליך : סוּעָ אָנָּה י
 הקשיבה נפש נענה . והזורעים בדמעה
 יקצורו ברנה . שמעה תפלתי י . ושועתי
 האזינה : סוּעָ אָנָּה י לטובה זכרני ופקדני
 ואל נא כמפעלי י . תדינני שמע י קולי
 אקרא . וחנני וענני . סוּעָ אָנָּה י חוס נא
 ממעון שמך על עמך העניים . המיחלים
 רחמך כי שמך נקרא על עירך ועל עמך :
 שומע תפלה עריך כל בשר יבאו :
 שומע תחנה אֵיךְ כל הרוחות יבאו :

יבאו אליך הרוחות וכל הנשמה :
 הנשמה לך והגוף פעלך . חוסה על עמך :
 הנשמה לך והגוף פעלך צור
 אשר אין דומה לך . חוסה על עמך :
 הנשמה לך והגוף פעלך . י עשה למען
 שמך : שמך נקרא עלינו . י אלהינו :
 שמך נקרא בקרבנו אל תניחנו י אלהינו :

ואני ברוב חסדך אבא ביתך אשתתחה
 אל היכל קדשך ביראתך : אשתתחה אל
 היכל קדשך ואודה את שמך על חסדך
 ועל אמתך כי הגדלת על כל שמך
 אמרתך : באו נשתתחה ונברעה נברכה
 לפני יי עושנו : השתתחו ליי בהדרת קדש
 חילו מפניו כל הארץ : הבו ליי כבוד שמו
 השתתחו ליי בהדרת קדש : והיה ביום
 ההוא תקע בשופר גדול וכאו האובדים
 בארץ אשור והנדהים בארץ מצרים
 והשתתחו ליי בהר הקדש בירושלם :
 רוממו יי אלהינו והשתתחו להר קדשו כי
 קדוש יי אלהינו : אתה הוא יי לבדך אתה
 עשית את השמים שמי השמים וכל צבאם
 הארץ וכל אשר עליה הימים וכל אשר
 בהם : ואתה מחיה את כלם וצבא
 השמים לך משתתחים :
 משתתחים להדרת קדש הר אריאל
 ולפנת יקרת מוסד ההראל

התקדשו למחדת וחלו נא פני אל הכון
 לקראת אלהיך ישראל : הבו עוז באיים
 וכבדו באורים וממשפחות גוים הכדלו
 בחורים : והייתם נקיים ביום הכפורים
 מכל חטא פדוים מעון שמורים : זה ליל
 שמורים לכל בני ישראל : סכו וקרעו
 הדבבות והשפילו גבהם ושאו זכות
 אבות והתהלכו לנגהם וקראו מול
 ערבות בקל כים ינהם לגבור בקרבות
 לא נם ולא נדהם אלהי אברהם יצחק
 וישראל : סכו דלתי קבלה פתח אל
 שואליהם ורפואות תעלה העלה
 למחליהם לפני חן וחמלה האירה להם
 ובספר מחילה תכתוב מחליהם ופתחת
 עליהם שמות בני ישראל : סכו המצא
 לישע עדרך הנשבה ומנחתו תשע אם
 מעט ואם הרבה ואם הרבה רשע פדות
 עמך תרבה ולשבי פשע גדה אור
 נהבה ואל באפק תכבה את נר ישראל

הכוז לקראת אלהיך ישראל :

" אורי וישעי ממי אירא " מעוזי חיי ממי
 אפחד : יהוה אלהי שועתי אליך
 ותרפאני : " בוקר תשמע קולי בוקר
 אערך לך ואצפה : " בשמים הבין כסאו
 ומלכותו בכל משלה : " בהשמים חסדך
 אמונתך עד שחקים : " גדול אתה וגדול
 שמך בגבורה : אל אלהים " דבר ויקרא
 ארץ ממזרח שמש עד מבואו : " הוא
 הטוב בעיניו יצשה : " ואין עוד זולתי
 אין אלהים : " זכרנו יברך יברך את בית
 ישראל : " חפץ למען צדקו יגדיל תורה
 ויאדיר : כי אתה " טוב וסלה ורכ חסד
 לכל קוראיך : " ישמע בקראי אליו . " י
 ימרוך לעולם ועד : " יחתו מריביו עליו
 בשמים ירעם " ידין אפסי ארץ ויתן עוז
 למלכו וירם קרן משיחו : " מרך " מלך
 " ימרוך לעולם ועד : " עוז לעמו יתן " י
 יברך את עמו בשלום : " צבאות אשרי

אדם בוטח בך : " קראתיך חושה לי .
 האזינה קולי בקראי לך : אדני שמעה
 אדני סלחה אדני וקשיבה ועשה אל
 תאחר למענך אלהי כי שמך נקרא על
 עירך ועל עמך : " שמע תפילתי האזינה
 אל תחנוני באמונתך ענני בצדקתך :
 אנא בקראנו לקול שוענו אדני שמעה :
 אנא ברחמיך עון בצענו אדני סלחה :
 דברים לקחתי שמע " וחטאבו יחמתי .
 סלח " : ^{כח} וממעון שמך שמע יהוה .
 וחטאת עמך סלח " : ^{כח} יום ערכי שכחה
 שמע " משובה נצחה סלח " : ^{כח} דלים
 ואביונים שמע " אדומים בשנים סלח
 " : ^{כח} חרדים נגדך שמע " ולישראל
 עמך סלח " : ^{כח} זמירות מהללי שמע
 " ורוע מעללי סלח " : ^{כח} קול שארית
 יעקב שמע " עון כל לב עקב סלח " : ^{כח}
 אנא ברחמיך עון בצענו אדני סלחה :
 אדני שמעה אדני סלחה אדני הקשיבה ועשה אל

תֹּאחַר לְמַעַן אֱלֹהֵי כִי שִׁמְךָ נִקְרָא עַל עֵירֶךָ
וְעַל עַמְּךָ שִׁמְעֵנִי וְחַנּוּנֵי יי הִיָּה עֲזָר לִי שִׁמְעֵ יְהוָה
תְּחַנְּתֵנִי יי תִּפְלְתֵנִי יִקַּח אֱנִי קִרְאתֶיךָ כִּי תַעֲנֵנִי אֵלֵי
הַטְּאוּנָה לִי שִׁמְעֵ אִמְרֹתַי בִּקְרָאֵי עַנְנֵי אֱלֹהֵי צְדָקָי
בְּצַר הִרְחַבְתָּ לִי חַנּוּנֵי וְשִׁמְעֵ תִּפְלְתֵנִי וְאֲנִי תִּפְלְתֵנִי לְךָ
יי עַת רְצוֹן אֱלֹהִים בְּרַב חֶסֶדְךָ עַנְנֵי בְּאֵמֶת יִשְׁעֶךָ כִּי
בַיּוֹם הַזֶּה יִכְפַּר עֲלֵיכֶם לְטַהֵר אֶתְכֶם מִכָּל חַטָּאתֵיכֶם
לִתְנִי יי תִּטְהַרוּ כִּפּוּר לְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר פְּדִיתִי יי וְאֵל
תִּתֵּן דָּם נָקִי בִּקְרִיב עִמָּךְ יִשְׂרָאֵל וְנִכְפַּר לָהֶם וְהָדָם
דְּבַרֵי עֲוֹנוֹת גָּבְרוּ מִנִּי פִּשְׁעֵינוּ אֲתָה תִּכְפַּרְם׃

יִרְצָה עִם אֲבִיוֹן אֲשֶׁר פָּנִיךָ שָׁחַר צוּעֵק וּמְקוֹל קְרָאוֹ
לְקוֹנוֹ גְּרוֹנוֹ נָחַר חֶסֶדְךָ אֵל קִדְמָנוּ הַלִּילָה גַם
לְמַחַר אֲדֹנָי הַקְּשִׁיבָה וְעֲשֵׂה אֵל תֹּאחַר אֲשֶׁר הִתְוַדַּה
חֲטָאוֹ וְנָחַם עַל אֲשַׁמְתּוֹ וְשֵׁם עוֹן בְּצַעוֹ לִנְגְרוֹ
וְלַעֲוִימָתּוֹ מִלְּאֲכֵי רַחֲמִים תִּשְׁלַח וְתַפְגִּיעַ מִגְּמָתּוֹ כִּי
בְבוֹשֶׁת כְּלִמָּתּוֹ לִבּוֹ בִּקְרִיבוֹ סָחַרְחַר אֲדֹנָי בְּלִיל זֶה
אֲדוֹן הָאֲדוֹנִים שְׁעָה דָלִים וְאֲבִיוֹנִים לְשׁוֹפְכִים לְךָ
תְּחַנּוּנֵימֵי שֵׁא עוֹן וְזִדּוֹנִים וְאִם יִהְיוּ בְּשָׁנִים יִהְיוּ כְּצִמְר
צָחַר אֲדֹנָי וְהִצְעַקִים בְּשִׁבְיָהֶם לְעוֹנֵם וּמְרִיָּהֶם
וְדַמְעָתָם יוֹרִידוּ לְפִשְׁעֵם עַל לַחִיָּהֶם הִישׁ נָא אֶת
יְשׁוּעָתְךָ וְאֶת פְּדוּתְךָ בְּחַיֵּיהֶם וְאֶת תִּפְלַת יִשְׂרָאֵל
תִּקְרַב וְתִרְצָה וְתִכְבַּר אֲדֹנָי

אֲדֹנָי שִׁמְעָה אֲדֹנָי סְלַחְהָ אֲדֹנָי הַקְּשִׁיבָה

וְעֲשֵׂה אֵל תֹּאחַר לְמַעַן אֱלֹהֵי כִי
שִׁמְךָ נִקְרָא עַל עֵירֶךָ וְעַל עַמְּךָ אֲכַרְךָ אֶת
יי אֲשֶׁר יַעֲצֵנִי אַף לִילוֹת יִסְרוּנֵי כְדוּיֹתַי
בְּחַנְתָּ לְבִי פִּקְדוֹת לִילָה צִרְפַּתְנִי בִל תִּמְצָא
זְמוֹתַי בִּל יַעֲבֹר פִּי יוֹמָם יְצוּהָ יי חֶסֶדְךָ
וּבְלִילָה שִׁירָה עֲמִי תִּפְלָה לֹאֵל חַיִּי לְהַגִּיד
בְּבִקְרַח חֶסֶדְךָ וְאִמּוֹנָתְךָ בְּלִילוֹת מִלְּפָנֶיךָ
מִשְׁפָּטֵי יִצָּא עֵינֶיךָ תַּחֲזִינָה מִשְׂרִים וְאֲנִי
תִּפְלְתֵנִי לְךָ יי עַת רְצוֹן אֱלֹהִים בְּרַב חֶסֶדְךָ
עַנְנֵי בְּאֵמֶת יִשְׁעֶךָ הַשִּׁיבֵנו יי אֲלֶיךָ
וְנִשׁוּבָה חֲדָשׁ יְמֵינוּ כְּקֶדֶם׃

אֵל מִדָּךְ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים וּמִתְנַהֵג בְּחַסִּדוֹת
מוֹחַל עֲוֹנוֹת עַמּוֹ מַעֲבִיר רֵאשׁוֹן רֵאשׁוֹן מְרַבָּה
מְחִילָה לְחַטָּאִים וְסִלִּיחָה לְפוֹשְׁעִים עֲשֵׂה צְדָקוֹת
עִם כָּל בֶּשֶׂר וְרוּחַ לֹא כִרְעַתְם לָהֶם גּוֹמֵל אֵל הוֹרַתְנוּ
לוֹמַר מִדּוֹת שְׁלֹשׁ עֲשֶׂרָה זְכוּר לָנוּ הַיּוֹם בְּרִית שְׁלֹשׁ
עֲשֶׂרָה כְּמוֹ שֶׁהוֹדַעְתָּ לְעַנְיֵנוּ מִקְּדָם וְכֵן כְּתוּב בְּתוֹרַתְךָ
וַיִּרַד יי בַּעֲנָן וַיִּתְּצֵב עַמּוֹ שֵׁם וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יי וְשֵׁם נֹאמַר׃

בְּעֵד סִטְסִילִיָּה נְבוֹר אֲוִיר וַיַּעֲבֹר נִוְהִים לֹוִיר זֶה

אֵל רַחוּם שׁוֹנֵךְ אֵל חַנוּן שׁוֹנֵךְ אֵל אֶחָד אֶפְסִים שׁוֹנֵךְ וְחֵלֵל רַחוּמִים
שׁוֹנֵךְ בְּנוֹ פִקְחָל שׁוֹנֵךְ בְּעֵצוֹר שׁוֹנֵךְ בְּקִרְחֵי עַנְנֵי אֶפְסִי לְדִקֵי צִלְלֵי
פִּסְסִצָּה לִי חַנּוּי וְשׁוֹמֵעַ תִּפְלַחְתִּי וְחֵלֵי תִּפְלַחְתִּי לְךָ הִי עַת לֵלוֹן אֶפְסִים בְּרַב

מסדך ענני בלחמי יסעך . ענני צעם וצעונה סולח :

ויעבור יי על פניו ויקרא יי יי רחום וחנון

ארך אפים ורב חסד ואמת : נצר

חסד לארפים נשא עון ופשע וחטאה ונקמה :

וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו :

כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם

מכל חטאתיכם לפני יי תטהרו :

ויאמר אני אעביר כל טובי על פניך וקראתי בשם יי

לפניך וחנותי את אשר אחון ורחמתי את אשר ארחם :

רחמנא אדבר לן קיימיה דאבר הוסימא בדיל ויעבור :

רחמנא אדבר לן קיימיה דיעקב עקידא בדיל ויעבור :

רחמנא אדבר לן קיימיה דיעקב שלימא :

רחמנא אדבר לן קיימיה דמשה נביאה :

רחמנא אדבר לן קיימיה דאהרן כהנא :

רחמנא אדבר לן וכותיה דיוסף צדיקא :

רחמנא אדבר לן קיימיה דפנחס קנאה :

רחמנא אדבר לן קיימיה דדוד מלכא משיחא :

רחמנא אדבר לן צלותיה דשלמה מלכא :

רחמנא ארים ימינה ואצמח פורקנה :

רחמנא בכסופי אפינ אתינא למקרי קמך רחם
עלן
רחמנא נבי גבורתך עלן

מ

רחמנא דינן אפיק לנהורא :

רחמנא דלא דחי גזור עלן :

רחמנא הרבך שוי עלן :

רחמנא ולך תתפרע כעבדנא בישין מינן :

רחמנא זיך אשרי עלן :

רחמנא זכוון הפש לן :

רחמנא חשוב עלן מבנין :

רחמנא מבנין סגיאן אחי עלן :

רחמנא יתגלגלון רחמך עלן :

רחמנא כתבינן בספרא דחי :

רחמנא כתבינן בספרא דרחמי :

רחמנא כתבינן בספרא דצדיקי (וחסידים)

רחמנא כתבינן בספרא דישרי ותמימי

רחמנא כתבינן בספרא דפרנסתא טבתא ומזוני
טבי

רחמנא כבוש חמתא ורוגזא מינן :

רחמנא לא תעביר נמירא לן :

רחמנא מחול ושבוק לחובין ולענין :

רחמנא גזור טובך אגהר עלן :

רחמנא סעיד וסמיד חני לן :

רחמנא עביר עמנא אתא לסב :

רחמנא פתח שמנא לצלותין :

רחמנא צלותנא קבל ברענא :

רחמנא קבר צלותין ובעותין בעידן עקתינ : ב"ן
 רחמנא רחם על גשמתינ : ב"ן
 רחמנא שתא טבתא אייתי עלן : ב"ן
 רחמנא טוב מרוגדך : ב"ן
 רחמנא ולא גהדר ריקם מן קמדך : ב"ן

ויעבור יי על פניו ויקרא יי יי א רחום וחנן ארך אפים
 ורב חסד ואמת : נצר חסד לאלפים נשא עין ופשע
 וחטאה ונקא : וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו :

י"י הטיבה ברצונך את ציון תבנה חומות ירושלים : אז
 תחפץ וזכחי צדק עולה וכליר אזיעלו על מזבחה פרים :

כי ציוס סוס וגו'

אנשי אמונה אברו באים בכח מעשיהם :
 גבורים לעמוד בפרץ דוחים את
 הגזרות : היו לנו לחומה ולמחסה ביום
 זעם : זועכים ס"י נטככים אף בלחשם חמה
 עצרו בשועם : טרם קראוך עניתם יודעים
 לעתור ולרצות : כאב רחמת למענם לא
 השיבות פניהם ריקם : מרוב עוננו אברנום
 נאספו מנו בחטאינו : סעו המה למנוחות
 עזבו אותנו לאנחות : פסו גודרי גדר *
 צומתו משיבי חמה : קמים בפרץ אין .

ראוים לרצותך אפסו : שוטטנו בארבע
 פנות תרופה לא מצינו : שכנו אליך
 בבשת פנינו * לשחרך א בעת סליחתנו :

אל מלך יושב על כסא רחמים ומתנהג בחסידות *
 מוחל עונות עמו מעביר ראשון ראשון מרבה

מחילה לחטאים * וסליחה לפושעים * עשה צדקות
 עם כל בשר ורוח * לא כרעתם להם גומל * הורתנו

דומר מדות שלש עשרה * זכור לנו היום ברית שלש
 עשרה כמו שהודעת לעניו מקדם * וכן כתוב בתורתך *
 וירד יי בעניו ויתיצב עמו שם ויקרא בשם יי ושם נאמר :

ויעבור יי על פניו ויקרא יי יי א רחום וחנן
 ארך אפים ורב חסד ואמת : נצר

חסד לאלפים נשא עין ופשע וחטאה ונקא
 וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו :

כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם
 מכל חטאתיכם לפני יי תטהרו :

תמהנו מרעות תשש בחנו מצרות : שחנו
 עד למאד * שפלנו עד עפר : רחום

כך היא מדתנו קשי עורף וממרים אנחנו :
 צעקנו בפניו חטאנו פתלתול ועקש לבנו

עלין רחמיק מעולם סליחה עמך היא :
גחם על הרעה מטה כלפי חסד : לא
תתעלם בעתות כפי כי בצרה גדולה
אנחנו : יודע לעיני הכל טובך וחסדך
עמנו : חתום פי שטן (יכוין צפס יאהי ר"ס ס"ג ספסן
יגעל) ואי שטין עלינו ועום בו וידום : ויעמוד
מליץ נטמטון טוב לצדקנו הוא יגיד ישרנו :
דרכיך רחום וחנון גלית לנאמן בית :
בבקשו אז מלפניך אמונתך הודעת לו :

ולאוננים א נלך יושב ויעבור

כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל
חטאתיכם לפני יי תטהרו :

ליי אלהינו הרחמים והסליחות כי חטאנו
לו : ליי אלהינו הרחמים והסליחות כי
מרדנו בו : א נא תשת עלינו חטאת אשר
נואלנו ואשר חטאנו :

חטאנו צורנו סלח לנו יוצרנו :

שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד :
ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד :

יהוה הוא האלהים יהוה הוא האלהים : צ"ס
אראלי מעלה אומרים יי ארוננו כהירי
סגלה עונים ואומרים יי הוא האלהים : ס"ג סוף
גלגלי מעלה אומרים יי ארוננו דגולי
סגלה עונים ואומרים יי הוא האלהים : ס"ג סוף
(יש אומרים המוני מעלה אומרים יי ארוננו ישראל צרתם
ובגלותם עונים ואומרים יי הוא האלהים : ס"ג סוף)

יי מלך יי מלך יי מלך לעולם ועד : צ"ס

בטרם שחקים וארקים נמתחו יי מלך .
ועד לא מאורות זרחו יי מלך .

זהארץ כבגד תבלה ושמים פעשן נמדחו
יי מלך לעולם ועד : ס"ג נלך ועד לא עשה
ארץ וחוצות יי מלך ובהכינו יצורים עלי
ארצות יי מלך ועת יקבץ נפוצים מארבע
תפוצות יי מלך לעולם ועד : ס"ג נלך

מיוחד באהיה אשר אהיה הוא היה
והוא הוה והוא יהיה הוא ממית
ומחיה לפניו לא נוצר א ואחריו לא יהיה :
עננו אבינו עננו עננו בוראנו עננו גואלנו

עננו * עננו דורשנו עננו * עננו הוד והדר עננו * עננו
ותיק בנהמות עננו * עננו זך וישר עננו * עננו חי
וקים עננו * עננו מהור עינים עננו * עננו יושב שמים
עננו * עננו כביר כח עננו * עננו לא אל חפץ ברשע
עננו * עננו מקד מלכי המלכים עננו * עננו נורא
ונשגב עננו * עננו סומך נופלים עננו * עננו עוזר
דקים עננו * עננו פודה ומציל עננו * עננו צדיק
ומצדיק עננו * עננו קרוב לכל קוראיו עננו *
עננו רם ונשא עננו * עננו שוכן שחקים עננו * עננו
תומך תמימים עננו :

עננו * אהי אברהם עננו * עננו ופחד יצחק
עננו * עננו אביר יעקב עננו * עננו
מגן דוד עננו * עננו העונה בעת רצון עננו *
עננו העונה בעת צרה עננו * עננו העונה
בעת רחמים עננו * עננו אהי המרכבה
עננו * עננו רחום וחנון עננו :

רחום וחנון חטאנו לפניך רחם עלינו *
אדון הסליחות * בוחן לבבות *
גולה עמוקות * דובר צדקות * חטאנו לפניך
רחם עלינו * הדור בנפלאות * ותיק בנחמת

זוכר ברית אבות * חוקר כליות * חלמיש טוב
ומטיב לבריות * יודע כל נסתרות * כובש
עונות * לובש צדקות * חלמיש מלא זכיות *
נורא תהלות * סולח עונות * עונה בעת
צרות * חלמיש פועל ישועות * צופה עתידות *
קורא הדורות * רוכב ערכות * שומע
תפלות * תמים דעות * חטאנו לפניך רחם
עלינו * א רחום שמך * א חנון שמך * א
ארך אפים שמך * מרא רחמים שמך * בנו
נקרא שמך * י עשה למען שמך :

יהוה חננו והקימנו

ובספר חיים זכרנו וכתבנו *
(יהוה אור פניך היום נסה עלינו ובהזיו *)
יהוה ביום ישועתה בשרנו ורחמנו ובהזיו *
יהוה גלגל המון רחמיה עלינו ובהזיו *
יהוה הטיבה אחריתנו מראשיתנו ובהזיו *
יהוה חסדיך יקדמונו ורחמנו ובהזיו *
יהוה יהמו נא רחמיה עלינו ובהזיו *
יהוה כחותם על לב היום שימנו ובהזיו *
יהוה

יהוה ויהוה ריבה ריבנו ולחם לוחמנו ובחזיון :
 יהוה ברוך את לחמנו ואת מימינו ובחזיון :
 יהוה עשה למען שמך וחוסה על ישראל עמך :
 יהוה עשה למען אברהם אורח תמימך ועי' ע :
 יהוה עשה למען יצחק נעקד באולמך ועי' ע :
 יהוה עשה למען יעקב נענה בסלם ממרומך ועי' ע :
 יהוה עשה למען משה נאמן בכל ביותך ועי' ע :
 יהוה עשה למען אהרן כהן באורך ותומך ועי' ע :
 יהוה עשה למען זכות יוסף אסיר צדקך ועי' ע :
 יהוה עשה למען פנחס זך קנא לשמך ועי' ע :
 יהוה עשה למען דוד געים זמירותיך ועי' ע :
 יהוה עשה למען מלך שלמה בנה בית לשמך ועי' ע :
 יהוה עשה למען הרועים ושרופים על יהוד קדושת
 שמך ועי' ע :

יהוה עשה למען שמך וחוסה על ישראל עמך :
 עשה למען שמך עשה למען אמתך .
 עשה למען בריתך עשה למען גדלך .
 עשה למען דתך עשה למען הדרך עשה
 למען ויעודך עשה למען זכרך עשה
 למען חסדך עשה למען מובך עשה
 למען ישרך עשה למען כבודך עשה

למען למודך עשה למען מלכותך עשה
 למען נצחך עשה למען סודך עשה
 למען עוזך עשה למען פאריך עשה
 למען צדקתך עשה למען קדושתך .
 עשה למען רחמנותך עשה למען
 שכינתך עשה למען תורתך :

עשה למען אברהם יצחק ויעקב עשה
 למען משה ואהרן עשה למען
 יוסף דוד ושלמה עשה למען ירושלים
 עיר הקדש עשה למען ציון משכן כבודך
 עשה למען הרבן ביתך עשה למען
 שממות היכרך עשה למען ישראל העניים
 עשה למען ישראל הדלים עשה למען
 ישראל השרוים בצרות עשה למען יתומים
 ואלמנות עשה למען יונקי שדים עשה
 למען גמולי חלב עשה למען תינוקות
 שר בית רבן שלא חטאו עשה למען
 אם לא למעננו עשה למעןך והושיענו
 הושיענו ועננו היום ובכל יום ויום

בתפלתנו כי תהלתנו אתה:

כאן יש להסמיק מעט טרם יתחיל אחד , ויש סוף אזורים אותו ביום הכפורים
אחד אלהינו גדול אדוננו קדוש ונורא שמו כי גדול
מעל שמים חסדך ועד שחקים אמתך: כי גדול
אתה ועושה נפלאות אתה אלהים לבדך: שפוך חמתך
אל הגוים אשר לא ידעוך ועל ממלכות אשר בשמך
לא קראו:

לקדושת שמך עשה וליא לנו לא לנו יי
לא לנו כי לשמך תן כבוד על
חסדך על אמתך: למה יאמרו הגוים
איה נא אלהיהם: ואלהינו בשמים אחד
אלהינו בשמים עדותינו בכל יום פעמים
חי וקים הוא מלא רחמים הוא מלא
זכיות הוא כי אשר חפץ עשה בשמים
ובארץ אין מי יאמר לו מה תעשה ואין
מי יאמר לו מה תפעל כי הכל מעשה ידיו:
אלהינו שבשמים שמע קולנו וקבל תפלתנו ברצון:
א"ש אל תאבדנו באורך גלותנו
אבד כל הקמים עלינו לרעה
א"ש בריחך זכור ואל תשכחנו
ברך את לחמנו ואת מימינו

בשרנו בשורות טובות
בטר מעלינו כל גזרות קשות ורעות
א"ש גזור עלינו גזרות טובות
גלה כבוד מלכותך עלינו מהרה
א"ש דרשנוך המצא לנו
דרוש דמינו מיד קמינו
א"ש העתר לנו היום ובכל יום בתפלתנו
החזירנו בתשובה שלימה לפניך
א"ש ואל תבישנו משברנו
ונקרא ואתה תעננו
א"ש זכרנו בזכרון טוב מלפניך
זכנו בדיננו
א"ש חמול עלינו ועל טפנו ועל עוללינו
חוס ורחם עלינו
א"ש טהרנו מטמאות עונינו
א"ש יהמו נא רחמך עלינו
א"ש כתבנו בספר חיים טובים
כתבנו בספר צדיקים
כתבנו בספר זכיות
כתבנו בספר ישרים ותמימים
כתבנו בספר מזונות ופרנסה טובה
כתבנו בספר מחילה וסליחה וכפרה
כתבנו בספר גאולה וישועה
א"ש כבוש את כובשינו
כלה אל תעש עמנו

ערכית של כפור

אִישׁ לְמַעַן עֲשֵׂה אִם לֹא לְמַעַנְנו
 לַחֵץ אֶת לֹחֲצֵינוּ
 לַחֵם אֶת לֹחֲמֵינוּ
 אִישׁ מִלֵּא מִשְׁאֵלוֹת לְבַנו לְטוֹבָה (כְּעֹבוֹדְתֶךָ)
 אִישׁ נָקוּם אֶת נִקְמַתְנוּ
 אִישׁ סָמוּךְ אֶת נַפְלֵתְנוּ
 סָמוּךְ אֶת סִכַּת דוֹד הַנוֹפֶלֶת
 אִישׁ עֲנֵה אֶת עֵתְרֵתְנוּ
 עֲנֵנוּ בַּיּוֹם קָרָאנוּ
 אִישׁ פָּדְנוּ מִיַּד כָּל אוֹיְבֵינוּ
 פָּדְנוּ מִיַּד יִצְרָנוּ הָרַע
 אִישׁ צִוֵּה אֶתְנוּ בְּרִכּוֹתֶיךָ
 צִוֵּה אֶתְנוּ יְשׁוּעוֹתֶיךָ
 צַדִּיקְנוּ בְּמִשְׁפָּטֶיךָ
 צַדִּיקְנוּ בְּדִינֵנוּ
 אִישׁ קָרֵב לָנוּ קֶץ הַגְּאוּלָּה
 קָרֵב לָנוּ יוֹם הַיְשׁוּעָה
 קָרְבָנוּ לְעֹבוֹדְתֶךָ
 אִישׁ רִיבָה רִיבָנוּ וּגְאֹלָנוּ
 רִאֵה בְּעֵינֵי עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל
 רַפָּא כָּל חוֹלֵי עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל
 רִאֵה בְּדוֹחַק הַשְּׁעָה
 אִישׁ שְׁעָה אֶת שׁוֹעֵתְנוּ
 שִׁית שְׁלוֹם בִּינֵינוּ
 שִׁית שְׁלוֹה בְּאַרְמְנוֹתֵינוּ

ערכית של כפור

מו
 תָּן חַיִּים וְשְׁלוֹם לְמַדְרָג אֲדוֹנֵנוּ
 תָּן בְּלִבּוֹ וּבְלִבְךָ כָּל שְׂרָיו וְיִזְעָצְיוּ וּמְנַהֲיָיו
 רַחֲמָנוֹת לְחָטִיב אֵלֵינוּ
 תָּן שְׁלוֹם בְּאַרְצְךָ
 תָּן שִׁבְעַת בְּעוֹלָם
 תָּן שְׁלוֹם בְּמַלְכוּת
 תָּן טַל וּמָטָר לְבִרְכָה בְּעֵתָם בְּאַרְצְךָ
 תָּן זֶרַע לְזוֹרַע וּלְחֵם לְאוֹכֵל
 תָּן לְחֵם לְפִי הַטָּף
 אִישׁ תְּבוֹן תְּפַלְתָּנוּ קְטוֹרֶת לְפָנֶיךָ
 אֱהִינוּ שְׁבַשְׁמִים עֲשֵׂה עִמָּנוּ אוֹת לְטוֹבָה עֲשֵׂה עִמָּנוּ
 אוֹת לְיִשׁוּעָה עֲשֵׂה עִמָּנוּ אוֹת לְרַחֲמִים יִרְאוּ שׁוֹנְאֵינוּ
 וַיִּבְשׂוּ יִחַזּוּ אוֹיְבֵינוּ וַיִּכְלְמוּ כִּי אֵתָהּ יִי עֲזָרְתָּנוּ וּנְחַמְתָּנוּ
 יֵשׁ כּוֹסֵים לוֹוֵל אַ מֶלֶךְ יוֹסֵפ וְכוּ
 אֵל אֲרָךְ אַפִּים אֵתָהּ וּבַעַל הַרְחָמִים גְּדוּלַת רַחֲמֶיךָ
 וְחֲסְדֶיךָ הוֹדַעַת לְעֵינֵי מַקְדָּם וְכֵן כְּתוּב בְּתוֹרַתְךָ
 וַיִּרְדּוּ בְּעֵינָיו וַיִּתְיַצַּב עִמּוֹ שֵׁם וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יְיָ וְשֵׁם נֶאֱמַר
 וַיַּעֲבֹר יְיָ עַל פָּנָיו וַיִּקְרָא יְיָ אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֲרָךְ אַפִּים
 וְרַב חֶסֶד וְיִאֲמַת : נִצַּר חֶסֶד לְאַלְפִים נִשְׂא עֵץ וּפְשִׁע
 וְחַטָּאָה וְנִקְהָה : וְסִלְחָתָהּ לְעוֹנֵינוּ וּלְחַטָּאתֵנוּ וּנְחַלְתָּנוּ :
 כִּי בַּיּוֹם הַזֶּה יִכְפַּר עֲלֵיכֶם לְטַהֵר אֶתְכֶם
 מִכָּל חַטָּאתֵיכֶם לְפָנָיו יְיָ תִמְהַרְרוּ :
 אֱהִינוּ וְאַהִי אֲבוֹתֵינוּ אֵל תַּעֲשֵׂ עִמָּנוּ כְּלָה

תֹּאחֶזְךָ בְּמִשְׁפָּט: בְּבוֹא תוֹכְחָה
 נִגְדָךְ שְׁמֵנוּ מִסַּפְרֶךָ אֶל תִּמְחָה: גִּשְׁתָּךְ
 לַחֲקוֹר מוֹסֵר רַחֲמֶיךָ יִקְדָּמוּ רִגְזֶךָ: דְּלוֹת
 מַעֲשִׂים בְּשׁוּרְךָ מִי בְּלֹאחֶךָ קָרֵב צָרֶךָ מֵאֲרִיךָ:
 הוֹרֵנוּ מִי חֲזִינוּ בְּזַעֲקֵנוּ לָךְ צוֹ יִשׁוּעֵתֵנוּ
 בְּמַפְגִּיעַ: וְתִשָּׁיב שְׁבוֹת אֱהִלֵי תֵם פֶּתְחֵי
 דָּאָה כִּי שְׁמָמוּ: זְכוֹר נְאֻמָּת עֲדוֹת לֹא
 תִשְׁכַּח מִפִּי זִרְעוּ: חוֹתֶם תְּעוֹדָה תִּתִּיר
 סוֹרֶךָ שִׁים בְּלִמּוֹדֶיךָ: טָבוֹר אֲנִי הַסְהִרִי
 (סְכֵסְדְרִי גְדוֹלָה שְׁבִלִשְׁכַּח הַגִּזִּית בְּעִזְבוֹתָי שֶׁל עוֹלָם יוֹשְׁעִים כְּעִגּוֹל כְּדוּמָה
 סֵלִי לְצַנֵּס) נָא אֵי יַחְסֵר הַמִּזֶּג: סְכֵסְדְרִי קִטְעוֹתָי שֶׁל כִּיג שֶׁסֵּס
 שְׁלִישׁ שֶׁל זִיד סְגֻדוֹל כְּמוֹ מַגַּן הֵינִי שְׁסוֹל חִלְתָּא סוּמְלָא) יְהִי דַע
 אֶת אֲשֶׁר יִדְעוּךָ מִגֵּר אֶת הַגּוֹי אֲשֶׁר לֹא
 יִדְעוּךָ: כִּי תִשָּׁיב לְבַצְרוֹן לְכוֹדִים אֲסִירִי
 הַתְקוּהָ:

כתבו חכמי האמת כי על ידי הוידוי מחקו וזה שפגם במדות
 העליונות כי כשאלם חוטא פוגם כל שרשי נשמתו ונכחמו
 אותם הליבורות ואין ציוני השפט נחלים צהם וכשמתעורר צוידוי
 ותשובה ותעורר מים זוכים עיי דעשה שמוכיד על עונותיו ועורר
 עים העליונים ופס יורדות זרמים וסעף מים רבים ומרחלים כל אותם
 שכתמים וכפגמים שפגם בכל צמיחה ולוחם המים שפוכים נועל
 לחלקו ואין עולם לקטרג

ומצאך הדבר יותר בספר הקסיד בחסיל וזל סוד הוידוי דע כי החוטא פוגם למעלה
 וגורם דין ומסך ופגם זה נלחם במקום בעון כפי המדה שפגם החוטא וכפי שיטת
 עינו והמתודה שחטאו וחטאת כל ישראל גורם לטהר מדות העליונות ולנקותם
 מחמתו פגם ומוריד שפע ידוע מלמעלה ומעביר ומטהרו במו שנלמד נוכח עון וכו'
 והוא מימי טהרה לרחוק מלאת הפגם כמו שנלמד אם רחץ ה' את נואת בגות בנין
 ואת דמי וכו' ואותם המים היורדים המה מוון וחלק הניתן למינונים ולכן נתקן הוידוי
 באיב כד לטהר כל כ"ב אותיות התורה אחר פגם שחטאו ואשמו וזל זוהר פקודי היכל
 ואם הוא נלוחא דמלקא דסט"א פ"י שנבדל לה להתפרנס ממנה . הוא כל אינון חצין
 וחטאו דאודו עליהו ונטיל לון למולקיה מפני שרם חלק שוררם אל פרנסת המינונים
 כמ"ס ותשלך מינולות ים כל חטאתם :

גם חסנולת הוידוי הוא לשלק מעליו כל המקורבים ואין דיט מסור אלל ביד הקדוש
 ברוך הוא כי יאמר הוא יתברך למקטרג עליו מה תאמר לי יותר ומה שיהיה
 עמנו מתודה ומפרט חטאיו . ומודה ועוז ירוחם :

אָנָּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ תְּבֹא
 לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתֵנוּ וְאֶל תִּתְעַדֵּם
 מִתְחַנְתְּנוּ שְׂאִין אָנוּ עֵוִי פְּנִים וְקִשֵׁי עוֹרֶךָ
 לוֹמֵר לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
 צְדִיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא חָטְאנוּ אֲכַל חָטְאנוּ
 עֵוִינוּ פִּשְׁעֵנוּ אֲנַחְנוּ וְאֲבוֹתֵנוּ וְאֲנָשֵׁי בֵיתֵנוּ
 חָטְאֵתִי אֹדִיעֶךָ וְעֹנִי לֹא כַּפִּיתִי אִמְרָתִי
 אֹדֶה עֲלֵי פִשְׁעֵי לִי וְאַתָּה נִשְׂאֵת
 עוֹן חָטְאֵתִי סְלַח:

אֲשַׁמְנוּ בְּגִדְנוּ גִזְלָנוּ דְּבַרְנוּ רוּפֵי וְרִשׁוֹן
 הָרַע הָעוִינוּ וְהִרְשַׁעְנוּ זָדְנוּ זִנְיָנוּ
 חֲמָסְנוּ חֲמָדְנוּ טָפְלָנוּ שָׁקָר וּמְרָמָה

יַעֲצֵנוּ עֲצוֹת רַעוּת עַד אִין חֶקֶד • כּוֹכְנוּ
 כַּחֲשָׁנוּ • לָצֵנוּ • לוֹצֵצֵנוּ • מְרַדְנוּ • מְרִינוּ •
 נֶאֱצֵנוּ • נֶאֱפְנוּ • נִשְׁבַּעְנוּ • לְשׂוֹא וּלְשֶׁקֶר •
 סָרְרָנוּ • עֵוִינוּ • פִּשְׁעֵנוּ • צָרְרָנוּ • קִשִּׁינוּ •
 עוֹרָךְ • רִשְׁעֵנוּ • שִׁחַחְנוּ • תַּעֲבָנוּ • תַּעֲנִינוּ
 וְתַעֲתַעְנוּ • וְסָרְנוּ מִמִּצּוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ
 הַטּוֹבִים וְלֹא שׁוּה לָנוּ • וְאַתָּה צְדִיק עַל
 כָּל הַבָּא עֲדִינוּ כִּי אֵמֶת עָשִׂיתָ וְאַנְחָנוּ
 הַרְשַׁעְנוּ :

אֲשַׁמְנוּ מִכָּל עֵם • בּוֹשָׁנוּ מִכָּל גּוֹי • גָּלָה
 מִמֶּנּוּ מִשׁוֹשׁ • דָּוָה לִבְנוּ בַּחֲטָאנוּ
 הַחֲבֵל אוֹיְנוּ • וּנְפָרַע פְּאָרְנוּ • זְבוּר מִקְדָּשֵׁנוּ
 חָרַב בְּעוֹנֵנוּ • טִירַחְנוּ הִיתָה לְשִׁמָּה • יוֹפִי
 אֲדַמַּחְנוּ לְזָרִים • כַּחֲנוּ לְנִכְרִים :

לְעֵינֵינוּ עֲשָׂקוּ עַמְלָנוּ • מְמוֹשֶׁךְ וּמוֹרֵט
 מִמֶּנּוּ • נָתַנוּ עֲלֵם עֲלֵינוּ • סָבְלָנוּ עַל
 שִׁבְמֵנוּ • עֲבָרִים מְשֻׁלוּ בָנוּ • פּוֹרַק אִין מִדָּם
 צָרוֹת רַבּוֹת סָבְבוּנוּ • קָרָאנוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 רַחֲמֵךָ מִמֶּנּוּ בְּעוֹנֵינוּ • שִׁבְנוּ מֵאַחֲרֶיךָ •

תַּעֲנִינוּ כִּצְאָן וְאֶבְדָּנוּ • וְעַדִּין לֹא שִׁבְנוּ
 מִתַּעֲיִתָנוּ • וְהִיאֵךְ גַּעֲזִי פְּנֵינוּ • וְנִקְשָׁה
 עֲרַפְנוּ • לּוֹמֵר לִפְנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאַלְהֵי
 אֲבוֹתֵינוּ צְדִיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא חֲטָאנוּ • אֲבָל
 חֲטָאנוּ אֲנַחְנוּ וְאֲבוֹתֵינוּ :

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם • אֲתוֹדָה עַל עֲבִירוֹת •
 קְלוֹת וְחַמּוּרוֹת • בְּלִילָה לְרֹאשׁ

אֲשִׁמּוּרוֹת • יִצְרִי עֲלִילוֹת בְּרִשְׁעֵי הַתַּעֲזוֹרָה •

שׁוֹמֵר מַה מְלִילָה שׁוֹמֵר מַה מְלִיל • לְבִי

וְעֵינַי לְחֲטוֹא יֵאוֹתוּ וְיִוִּם וְלִילָה לֹא יִשְׁבוֹתוּ :

וְשָׂאֵר אֲבָרַי לַעֲשׂוֹת הַרַע בְּעֵנֶיךָ יִתְלַחֲשׂוּ •

כָּל הַיּוֹם וְכָל הַלַּיְלָה תִּמְיֵד לֹא יִחַשׂוּ • וְיַעַן

אֲשֶׁר עֲבַרְתִּי עַל מִצְוֹת עֲשִׂיהָ וְעַל מִצְוֹת לֹא

תַּעֲשֶׂה • אֲשַׁחֶה בְּכָל לַיְלָה מִטְתִּי בְּדַמְעֹתַי

עַרְשִׁי אֲמַסָּה • אוֹלִי יִשְׁמַע קוֹל בְּכִי נוֹרָא

עֲלִילָה • יוֹם צַעֲקָתִי בְּלִילָה • אֲקַרָּא יוֹמָם

וְאָרִים קוֹלִי • עַד פִּשְׁעֵי וּמַעֲלֵי • וְלִילָה וְלֹא

דוֹמִיָּה לִי • אֵת מִקְצַת חֲטָאֵי אֲנִי מוֹדָה

לְפָנֶי צוֹפֵה עֲתִידוֹת • לִילָה אֲבֵא לְהוֹדוֹת :

ואזדה עלי פשעי וזדוני . הקילה הזה ליי :
ולמענו מי סליחה ובפרה עלינו יזה .
הקילה הזה : כי (ליל) יום כפורים הוא
לכפר עריכם לפני שובן מעוני . הוא
הקילה הזה ליי :

סלמי זלמי כחז לחן לחזור לומר אשוננו דנקרי ככלז סז על קאו
לא כל אדם יש לו לטהרות על פדמי עונותיו הודיעים לו כלחש :
מה נאמר לפניך יושב מרום ומה נספר
לפניך שובן שחקים הלא הנסתרות
והנגלות אתה יודע אתה יודע רזי עולם
ותעלומות סתרי כל הי אתה חופש כל
חדרי בטן רואה כליות ולבי אין דבר
נעלם ממך ואין נסתר מנגד עיניך :

כחז צקי תקון חפלים (העיוסם לפני סגדול רייח טוב סייו סגס
שלא חכר שמו הטוב עליו) די ביח עייז חיל רחמי כסידור
רצונו הכס"ם זיל כנוסח על חטא שלריך לאומרו חסילה עייס חייז
וסוף כסוד אור ישר וחסי"כ עייס חסרי"ק וסוף כסוד אור חוזר וכו'
כי לריך נאלד לכל אדם כי זס הודווי הוא נורא וכסגב ועל כל אות
ואות סזו יש צו כונות עלומוס הן כסדר חייז הן כסדר חסרי"ק עיי"ס
לזאת רחיו להליגו פה כפי שנוצח שנוס . סייו להסויף על הסדורים
הראשונים אך לא להסמיח כי יגורנו לשלות יד כסדורים הראשונים
אשר נחשטנו בכל חטויות ישראל . וסדורים הלוקחים שטס
סדפסנוס צלויות קטנות :

יהי רצון מלפניך יי אהינו ואדהי אבותינו
שתרחם עלינו . ותמחול לנו את כל
חטאתינו . ותכפר לנו את כל עונותינו
ותמחול ותסלח לכל פשעינו :

- : על חטא שחטאנו לפניך באונס
- : על חטא שחטאנו לפניך בבלי רעת
- : על חטא שחטאנו לפניך בגלוי
- : על חטא שחטאנו לפניך בגידוי עריות
- : על חטא שחטאנו לפניך בדעת ובמרמה
- : על חטא שחטאנו לפניך בהרהור הלב
- : על חטא שחטאנו לפניך בודוי פה
- : על חטא שחטאנו לפניך בזדון
- : על חטא שחטאנו לפניך בחזק יד
- : על חטא שחטאנו לפניך בטמאת שפתים
- : על חטא שחטאנו לפניך ביצר הרע
- : על חטא שחטאנו לפניך בידועים ובלא יודעים
- : על חטא שחטאנו לפניך בכחש ובכזב
- : על חטא שחטאנו לפניך בלשון הרע

על חטא שחטאנו לפניך במראית העין :

על חטא שחטאנו לפניך במזיד :

על חטא שחטאנו לפניך בנשך ובמרבית :

על חטא שחטאנו לפניך בשיחת שפתותינו :

על חטא שחטאנו לפניך בסתר :

על חטא שחטאנו לפניך בעינים רמות :

על חטא שחטאנו לפניך בפתחון פה :

על חטא שחטאנו לפניך בצעדי רגלים :

על חטא שחטאנו לפניך בקשיות עורף :

על חטא שחטאנו לפניך בקפיצת יד :

על חטא שחטאנו לפניך ברבילות :

על חטא שחטאנו לפניך ברצון :

על חטא שחטאנו לפניך ^{בכנו"ס} אכרינו ^{וס"ס} :

גידנו שבגופנו וכן בנפשנו ונשמתנו :

על חטא שחטאנו לפניך בשגגה :

על חטא שחטאנו לפניך בתשומת יד :

על כלן הוידו צלור ישר מכלן ואיך צלור סוד

על חטא שחטאנו לפניך בתמהון לבב :

על חטא שחטאנו לפניך בשנאת חנם :

על חטא שחטאנו לפניך ברגלים ממהרות לרוץ :

דרעה

על חטא שחטאנו לפניך ברכילות :

על חטא שחטאנו לפניך בקשוי עורף :

על חטא שחטאנו לפניך בצואר עתק :

על חטא שחטאנו לפניך בפריקת עול :

על חטא שחטאנו לפניך בעזות מצח :

על חטא שחטאנו לפניך בסיקור עין :

על חטא שחטאנו לפניך בנטיית גרון :

על חטא שחטאנו לפניך במשא ומתן :

על חטא שחטאנו לפניך בלשון תרמית :

על חטא שחטאנו לפניך בכנוסיה שלא לשם שמים :

על חטא שחטאנו לפניך ביוהרא :

על חטא שחטאנו לפניך בטומאת רעיון :

על חטא שחטאנו לפניך בחלול השם :

על חטא שחטאנו לפניך בזדול הורים ומורים :

על חטא שחטאנו לפניך בויעור עבירה :

על חטא שחטאנו לפניך בהוצאת דבה :

על חטא שחטאנו לפניך בדברים בטלים :

על חטא שחטאנו לפניך בגאונה ובוז :

על חטא שחטאנו לפניך בגלגול זה ובגלגול אחרים :

על חטא שחטאנו לפניך בבטוי שפתים :

על חטא שחטאנו לפניך באכילת אסור :

על חטא שחטאנו לפניך במאטים וארבעים ושמה :

אִיבְרִים וְשֵׁלֶשׁ מֵאוֹת וּשְׁשִׁים וַחֲמִשָּׁה גִידִים שֶׁל
גֹּפִינוּ וְנִפְשֵׁינוּ וְרוּחֵנוּ וְנִשְׁמַתֵּנוּ וְנִשְׁמַתֵּנוּ וְנִשְׁמַתֵּנוּ
וְעַ"ח שֶׁל שְׁנַרְמֵנוּ פָּגַם וּמוֹם בְּמֵאֵתִים וְאַרְבָּעִים וְשִׁמְנֵה
אִיבְרִים וְשֵׁלֶשׁ מֵאוֹת וּשְׁשִׁים וַחֲמִשָּׁה גִידִים
שֶׁל אַחֵרִים וּבְגוּפָם וְנִפְשָׁם וְרוּחָם וְנִשְׁמַתָּם וְנִשְׁמַתָּה
לְנִשְׁמַתָּם :

עַל חֲטָאִים שְׂאֵנוּ חַיִּבִים עֲלֵיהֶם עַל כְּטוֹל מִצּוֹת עֲשֵׂה :
עַל חֲטָאִים שְׁחָ"ע עַל לֹאוּ הִנִּיתָק לַעֲשֵׂה :
עַל חֲטָאִים שְׁחָ"ע עַל לֹאוּ שְׂאִין בּוֹ מַעֲשֵׂה :
עַל חֲטָאִים שְׂאֵנוּ חַיִּבִים עֲלֵיהֶם עוֹלָה :
עַל חֲטָאִים שְׂאֵנוּ חַיִּבִים עֲלֵיהֶם חֲטָאֵת
קְבוּעָה :
עַל חֲטָאִים שְׂאֵנוּ חַיִּבִים עֲלֵיהֶם קֶרֶבֶן
עוֹלָה וְיֹוֹרֵד :
עַל חֲטָאִים שְׂאֵנוּ חַיִּבִים עֲלֵיהֶם אֶשֶׁם
וְדָאִי וְאֶשֶׁם תְּלוּי :
עַל חֲטָאִים שְׂאֵנוּ חַיִּבִים עֲלֵיהֶם מִכַּת
מְרֻדוֹת :
עַל חֲטָאִים שְׂאֵנוּ חַיִּבִים עֲלֵיהֶם מְלָקוֹת
אַרְבָּעִים :

עַל חֲטָאִים שְׂאֵנוּ חַיִּבִים עֲלֵיהֶם מִיתָה
בִּידֵי שָׁמַיִם :

עַל חֲטָאִים שְׂאֵנוּ חַיִּבִים עֲלֵיהֶם מִיתוֹת מְשׁוּנוֹת
עַל חֲטָאִים שְׂאֵנוּ חַיִּבִים עֲלֵיהֶם כְּרַת וְעִרְיָה
עַל חֲטָאִים שְׂאֵנוּ חַיִּבִים עֲלֵיהֶם גְּלָגוּל בְּדוֹמָם וְצוּמָח
וְחֵי כְלָתִי מְדַבֵּר וְחֵי מְדַבֵּר
עַל חֲטָאִים שְׂאֵנוּ חַיִּבִים עֲלֵיהֶם כָּל מִינֵי יִסּוּרִין
עַל חֲטָאִים שְׂאֵנוּ חַיִּבִים עֲלֵיהֶם כָּל מִינֵי עוֹנְשֵׁין
עַל חֲטָאִים שְׂאֵנוּ חַיִּבִים עֲלֵיהֶם אַרְבַּע
מִיתוֹת בֵּית דִּין סְקִילָה שְׂרִיפָה
הֶרֶג וְהַנָּק עַל מִצּוֹת עֲשֵׂה וְעַל מִצּוֹת לֹא
תַעֲשֵׂה בֵּין שֵׁשׁ בָּם קוּם עֲשֵׂה וּבֵין שְׂאִין
בָּם קוּם עֲשֵׂה בֵּין שְׁגָלוּיִם לְנוּ וּבֵין שְׂאִין
גְּלוּיִם לְנוּ אֵת שְׁגָלוּיִם לְנוּ כִּבְר אִמְרָנוּם
לְפָנֶיךָ יי אֱהִינּוּ וְאֱהִי אֲבוֹתֵינוּ וְאֵת שְׂאִין
גְּלוּיִם לְנוּ הַכֹּל גְּלוּי וְצָפוּי לְפָנֶיךָ יי אֱהִינּוּ
כְּמוֹ שְׁנֵאמַר הַנְּסִתְרוּת לֵי אֱלֹהֵינוּ
וְהַנְּגָלוּת לְנוּ וּלְבָנֵינוּ עַד עוֹלָם לַעֲשׂוֹת אֵת
כָּל דְּבָרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת כִּי אַתָּה סוֹלְחַן
לְיִשְׂרָאֵל וּמוֹחֵלֵן לְשִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל וּמַבְלַעְדֵיךָ

אין לנו מזחל וסולה :

אדיר ונאור בורא דוק וחדר מי א כמוך :
גולה עמוקות דובר צדקות מי א כמוך :
הדור בלבשו ואין זולתו מי א כמוך :
זוכר הברית חונן שארית מי א כמוך :
טהור עינים יושב שמים מי א כמוך :
כובש עונות רובש צדקות מי א כמוך :
מלך מלכים נורא ונשגב מי א כמוך :
סומך נופלים עונה עשוקים מי א כמוך :
פודה ומציל צועה ברב כח מי א כמוך :
קרוב לקוראיו רחום וחנון מי א כמוך :
שוכן שחקים תומך תמימים מי א כמוך :
ככתוב על ידי נביאך מי א כמוך נשא עון
ועובר על פשע לשארית נחלתו
לא החזיק לעד אפו כי הפץ חסד הוא :
ישוב ירחמנו יכבוש עונותינו ותשליך
במצולות ים כל חטאתם : תתן אמת
ליעקב חסד לאברהם אשר נשבעת
לאבותינו מימי קדם :

ולומר המון קדם קטן וחס"ב לומר

תענו ותערתו ברהמים מן השמים תקבל צעקתכם
תשמע תפלתכם ברצון ויענה קול עתירתכם
ויפתח יי אלהינו לנו ויכל ישראל אחינו בכל מקום
שדם יכין סהס חמסים כנגד חמסים שער בינה שער אורה
שערי אהבה ואחות שערי ברכה שערי בית מקדשו
שערי גאולה שערי גילה שערי דיצה שערי דעה
והשכל שערי הוד והדר שערי הצלחה והרוחה
שערי ועד טוב שערי ותיקות שערי זכיות שערי
זריזות שערי חדוה שערי חכמה שערי חן וחסד
שערי חיים טובים שערי טהרה שערי טל ומטר
לברכה שערי ישועה שערי כפרה שערי כלכלה
שערי כבוד שערי למוד תורה לשמה שערי לב טוב
שערי מזון שערי מחילה שערי נחמה שערי נעימות
שערי סודות תורתו שערי סליחה שערי עזרה
שערי פדות שערי פריה ורביה שערי פרנסה טובה
שערי צדקה שערי צהלה שערי קוממיות שערי
קבול תפלות שערי קבוץ גלויות שערי רפואה שלמה
שערי רחמים שערי רצון שערי שלום שערי שלוח
שערי תורה שערי תפלה שערי תשועה שערי
תשובה ויסיר מתוככם קנאה ושנאה ותחרות ויקים
בכם מקרא שכתוב יי אלהי אבותיכם יוסף עליכם בכם
אלף פעמים ויברך אתכם באשר דבר לכם ויכתבכם

בספר חיים טובים וכן יהי רצון ונאמר אמן :

תתקבל צלותנא ובעיתנא עם צלותהון ובעיתהון דכל בית ישראל קדם אבונא דבשמיא וארעא ואמרו אמן :

ואומר יהא שלמא רבא ויהא ב' אונגרים אלו ארבעה מזמורים
דמין טים נד' מזמורים אלו ט"ו תיבות גימטריא קר"ו וואת ראשונה וואת אחרונה שלום
ב' בין כלם עם ד' כוללים והכולל סמאל"ל להכנינו בלא יביאנו ליד קר"ו
אשרי האיש אשר לא הקה בעצת רשעים ובדרך
הטאים לא עמד ובמושב לצים לא ישב : כי

אם בתורת יי חפצו ובתורתו יהגה יומם ולילה : והיה
בעץ שתול על פלגי מים אשר פרו יתן בעתו ועלהו
לא יבול וכל אשר יעשה יצליח : לא כן הרשעים כי אם
כמוץ אשר תדפנו רוח : על כן לא יקומו רשעים
במשפט וחטאים בעדת צדיקים : כי יודע יי דרך
צדיקים ודרך רשעים תאבד :

ב למה רגשו גוים ולאומים יהגו ריק : יתיצבו מלכי
ארץ ורוזנים נוסדו יחד על יי ועל משיחו :

ננתקה את מוסרותימו ונשליכה ממנו עבותימו : וישב
בשמים ישחק אדני ילעג למו : אז ידבר אלימו באפו
ובחרונו יבהלמו : ואני נסמתי מלכי על ציון הר קדשי :

אספרה י חק יי אמר אלי בני אתה אני היום לדתיך :
ישאל ממני ואתנה גוים נחלתך ואחזתך אפסי ארץ :
תרעם בשבט ברזל ככלי יוצר תנפצם : ועתה מלכים
השכילו הוסרו שבטי ארץ : עבדו את יי ביראה וגילו
ברעה : נשקו בר פן יאנף ותאבדו דרך כי יבער

כמעט אפו אשרי כל חוסי בו :

ג מזמור לדוד בברחו מפני אבשלום בנו : יי מה רבו
צרי רבים קמים עלי : רבים אומרים לנפשי

אין ישועתה לו באהים סלה : ואתה יי מגן בעדי כבודי
ומרים ראשי : קולי יי אקרא ויענני מהר קדשו סלה :
אני שכבתי ואישנה הקיצותי כי יי יסמכני : לא אירא
מרבבות עם אשר סביב שתי עלי : קומה יי הושיעני
אלהי כי הבית את כל איבי לחי שני רשעים שברת :
ל יי הישועה על עמך ברכתך סלה :

ד למנצח בנגינות מזמור לדוד : בקראי ענני יהי
צדקי בצר הרחבת לי חנני וישמע תפילתי :

בני איש עד מה כבודי לכלמה תאהבון ריק תבקשו
כזב סלה : ודעו כי הפדה יי חסיד לו יי ישמע בקראי
אליו : רגזו ואל תחטאו אמרו בלבבכם על משבככם
ודמו סלה : ובהו ובהי צדק ובטחו יי : רבים אמרים
מי יראנו טוב נסה עלינו אור פניך יי : נתתה שמחה
בלבי מעת דגנם ותירושם רבו : בשלום יהדיו אשכבה
ואישן כי אתה יי לברך לבטח הושיבני :

טוב למר אחרים מזמור פ"ח . ומזמור קכ"ד . ומזמור קי"ו . ומזמור ט"ל * ואחרים
יערך תפלה זו :

יהי רנון מלפני ה' אלהים כשכבות המזמורים האלו סקראתי לכבוד וכוונת תיבותיהם
ונקודותיהם והשמות הקדושים גימטריא מהם מראשי תיבותיהם יסמכותיהם
ימיני מרכבה למדת החסד . למען שמך הגדול יהוה ע"י המלאך מיכאל הכהן הגדול
שר ישראל וברחו על ידי זה הקליפות ששולטים ומושלים בגד ימיני . ומאלף התיב
מרכבה למדת הגבורה . למען שמך הגבור אלהים ע"י המלאך הגבור גבריאל שר של
מלממות ישראל וברחו על ידי זה כל הקליפות ששולטים ומושלים בגד שמאלי . ומלפני

יהיה המרכבה למדת הרחמים. למען שמך הנורא אה"ה על ידי המלאך הנורא אוריאל
שר של רחמים ויברחו על ידי זה כל הקליפות שפולטים וחושלים נגדי ובגד פני
ומאחורי מרכבה למדת הדון הרפה. למען שמך האדיר והחזק אה"ה על ידי המלאך
האדיר רפאל רופא של יצראל ויברחו על ידי זה כל הקליפות שהם מאחרי. ושכינת
אל תהיה על ראשי וקוים כי מקרא שבהוב בכל עת יהיו בנדיק לבנים ושמן על ראשך
אל יחסר. יהוה שמרי יהוה נלי על ידי ימיני. יהיו לרנן אמרי פי והגיון לבי
לפניך ה' נורי וגואלי:

לְדוֹד מְזוֹמֹר לַיהוָה הָאָרֶץ וּמְרוֹאֵה תֵבֵל
וַיּוֹשְׁבֵי בָהּ: כִּי הוּא עַד יָמִים יְסֻדָּה
וְעַל נְהָרוֹת יְכוֹנְנָה: מִי יַעֲלֶה בְּהַר יְהוָה
וּמִי יָקוּם בְּמִקְוֹם קָדְשׁוֹ: נָקִי בְּפִי וּבִרְלֻב
אֲשֶׁר לֹא נִשְׂא לְשׂוֹא נַפְשִׁי וְלֹא נִשְׁבַּע
לְמַרְמָה: יֵשֵׂא בְרֻכָּה מֵאֵת (ה' וְצַדִּיקָהּ
מֵאֲרָחֵי יִשְׁעוֹ סִם הוֹי"ה גַם וְצַדִּיקָהּ מֵאֲלֹהֵי
יִשְׁעוֹ ז"ה סִם הוֹי"ה שֶׁסֶם טְבִי טְמוֹת וַיֵּצֵא לְרֹפֵי הוֹי"ה
יְהוָה וְצַדִּיקָהּ מֵאֲלֹהֵי יִשְׁעוֹ: זֶה דוֹר דוֹרְשׁוֹ
מִבְּקִישֵׁי פָנֶיךָ יַעֲקֹב סֵלָה: (שאו שערים
ראשיכם יכוין כי עתה הקצ"ם נכנס בגן עדן להסתעפע עם
נשמות הכלדיקס והס"ו שאו טעמים) (והנשאו יכוין ו"ה שפס יסוד
ונוכחות) ושאו פתחי וגוי ושאו יכוין על ו' שהוא ת"ת שאו פתחי
עולם) שאו שערים ראשיכם והנשאו פתחי
עולם ויבוא מלך הכבוד: מי זה מלך

הַכֹּבֵד יְהוָה עֲזוּז וְגִבּוֹר יְהוָה גִּבּוֹר מְלַחֲמָה:
שֹׂאוּ שְׁעָרִים רְאשֵׁיכֶם וּשְׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם
וַיּוֹבֵא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד: מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד
יְהוָה צְבָאוֹת הוּא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד סֵלָה:

ואה"כ אומר

יהי רצון מקדפניך יהוה האל הגדול הגבור והנורא
עשה למענך ולמען קדושת המזמר הזה והשמת
הקדושים הנזכרים בו ולמען קדושת פסקיו ותיבותיו
ואותיותיו וטעמיו ורמזיו וסודותיו היוצאים ממנו
ולמען שם הגדול והקדוש (דיקרונוסא) היוצא מפסוק
והריקותי לכם ברכה עד גלי בי ומפסוק נסה עלינו
אור פניך יי שתכתבנו בספר פרנסה וכלכלה שנה זו
וכד שנה ושנה לנו ודכל בני ביתנו במלוי ובריוח ולא
באיסור ולא בעמל וטורח בנחת ובשלוחה ובחשקט
ובטח בדי שנוכל לעבוד עבודת הקודש בקדושה
ובטהרה בלי שום טרדה פרנסה שלא יהיה בה שום
בושה וכלימה ואל תצריכנו לירי מתנות בשר ודם כי
אם מידך הפתוחה והקדושה ותצליחנו והרניחנו בכל
לימודנו ומעשה ידינו ועסקנו ותהיה בתינו מלא ברכת
יהוה ונשבע להם ונהיה טובים אמן כן יהי רצון:

ואומר המון

יתגדל ויתקדש שמייה רבא בעלמא די ברא ברעותיה
וימליך מלכותיה ויצמח פורקניה ויקרב

משיחיה בתיכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל
 בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן: יהא שמייה רבא מברך
 לעלם לעלמי עלמיה יתברך וישתבח ויתפאר
 ויתרום ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהלל שמייה
 דקודשא בריך הוא לעילא מן כל ברכתא שירתא
 תשבחתא ונחמתא דאמירן בעלמא ואמרו אמן:
 יהא שרמא רבא מן שמיא חיים ושבע
 וישועה ונחמה ושיזבא ורפואה
 ונאלה וסליחה וכפרה וריוח והצלחה לנו
 ולכל עמו ישראל ואמרו אמן: עושה שלום
 במרומו הוא ברחמיו יעשה שלום עלינו
 ועל כל עמו ישראל ואמרו אמן:

ברכו את יי המבורך:

ברוך יי המבורך לעולם ועד:

עלינו לישבח לארון הכל לתת גרדה
 ליוצר בראשית שלא עשנו כגויי
 הארצות ולא שמנו כמשפחות הארמה
 שלא שם חקנו כהם וגורלנו ככל המונם
 שהם משתחיים להכל וריק ומתפללים
 אל לא יושיע ונאנחנו משתחיים לפני מלך

מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא שהוא
 נוטה שמים ויוסד ארץ ומושב יקרו
 בשמים ממעל ושכינת עזו בגבהי מרומים
 הוא אלהינו ואין עוד אחר אמת מלכנו
 ואפס זולתו ככתוב בתורה וירעת היום
 והשבות ל לבבך כי יהוה הוא האלהים
 בשמים ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד:
 על כן נקוה לך יי אלהינו לראות מהרה
 בתפארת עזך להעביר גדולים מן
 הארץ והאילים כרות יפרתון לתקן עולם
 במלכות שדי וכל בני בשר יקראו בשמך
 להפנות אליך כל רשעי ארץ יכירו וידעו
 כל יושבי תבל כי לך תכרע כל ברך
 תשבע כל לשון לפניך יי אלהינו יכרעו
 ויפלו ודכבוד שמך יקר יתנו ויקבלו כלם
 את עול מלכותך ותמלוך עליהם מהרה
 לעולם ועד כי המלכות שלך היא ולעולמי
 עד תמלוך בכבוד ככתוב בתורתך יי
 ימלוך לעולם ועד: והיה יי למלך על כל

הארץ ביום ההוא יהיה יי אחר ושמו אחר:
 יגבר אלהים חי וישתבח נמצא ואין עת אל מציאותו:
 אחר ואין יחיד כיחודו נעדם וגם אין סוף
 לאחרותו: אין לו דמות הגוף ואינו גוף לא נערוך
 אליו קרושתו: קדמון לכל דבר אשר נברא ראשון
 ואין ראשית לראשיתו: הנו ארון עולם לכל נוצר
 יורה גדלתו ומלכותו: שפע נבואתו נתנו אל אנשי
 סגלתו ותפארתו: לא קם בישראל כמשה עוד נביא
 ומביט את תמונתו: תורת אמת נתן לעמו אל על יד
 נביאו נאמן ביתו: לא יחליף האל ולא ימיר דתו
 לעולמים לזולתו: צופה ויודע סתרנו מביט לסוף
 דבר בקדמותו: גומל לאיש חסיד במפעלו: נותן
 לרשע רע פרשעתו: ישלח לקץ ימים משיחנו: קפדות
 מחכי קץ ישועתו: מתים יחיה אל ברוב חסדו
 ברוך עדי עד שם תהלתו: אלה שלש עשרה לעקרים
 הן הם יסוד דת אל ותורתו:

תורת משה אמת ונבואתו ברוך עדי עד שם תהלתו:

וטוב לקרות אחר הד' מוזמרים הנ"ל למעלה עוד מוזמור פ"ח סדר מוזמור לבני קרח
 לזנוכה על מחלת לענות כי יש במוזמורה קל"ח תיבות כמספר סמ"א ועל מחל"ת
 לענות רמז לשתי נסים וזוית מחלת ריבית כי בזה מכניעין אותם עם כל
 כת דלהון וחסו המוזמור:

שיר מוזמור לבני קרח למנצח על מחלת לענות
 משכיל להימן האזרחי: יי אלהי ישועתי יום
 צעקתי בליקה נגדך: תבא רפניך תפקתי הטה אונך

להנתי: כי שבעה ברעות נפשי ותני לשאול הגיעו
 נחשבתני עם יורדי בור היתני כגבר אין איל: במתים
 הפשי כמו חללים שכבי קבר אשר לא זכרתם עוד
 והמה מידך נגזרו: שתני בבור תחתיות במחשבים
 במצלות: עלי סמכה חמקה וכל משבריך ענית סלה:
 הרחקת מידעי ממני שתני תועבות למו בלא ולא
 אצא: עיני דאבה מני עוני קראתיך ייבקר יום שפחתני
 אריך כפי: הלמתים תעשה פלא אם רפאים יקומו
 יודוך סלה: היספר בקבר חסדך אמונתך באבדון:
 הנדע בהשך פלאך ואדקתך בארץ גשיה: ואני אריך
 יי שועתי ובבוקר תפקדתי תקדמך למה יי תזנוח נפשי
 תסתיר פניך ממני: עני אני וגזע מנוער נשאתי אמיך
 אפונה: עלי עברו חרוגיך בעיתך צמתתוני: סבוגי
 פמים כד היום הקיפו עלי יחד: הרחקת ממני אהב
 ורע מידעי מהשך:

והרמז מוזמור קכ"ד לדוד לז' וגו' נקום עלינו אלהים, אדם בליטל ס"ח, או היום
 ככוננו לילית וכל חילותיה, ברוך ה' שלא נהתנו טרף ימון ר"ח סכן וזה המוזמור
 שיר המעלות לדוד לז' יי שהיה לנו יאמר נא ישרא:

דולי יי שהיה לנו בקום עלינו אדם: אזי חיים
 בלעונו בחרות אפס בנו: אזי הפים שטפנו נחלה
 עבר על נפשנו: אזי עבר על נפשנו הפים הזידונים:
 ברוך יי שלא נתנו טרף לשניהם: נפשינו כצפור
 נמלטה מפח יוקשים הפח נשבר ואנחנו נמלטנו: עזרנו
 בשם יי עושה שמים וארץ:

ואחריו יזמור ק"ו אהבתי כי שמעתי והטעם טעם בזמור הזה ט"ו שמות
הר"ה ובאמירה הזמור הזה יתוקן הכס י"ה וכס אלהים סתבאל
סוחר. דגולה המזיקים מהגברן ט"ו אמה על כל אברי דגופא כמו טופא דגברה
עליה ט"ו אמה בנין דכב ביה ואסתלק י"ה מן אלהים מוגופא דכר נפ ואסתלק אלהים
מאלה"ס. ורזא דמלה כאלהתי דומי"ה דוס י"ה הכפתי מטוב וגומר. ועל ידי ט"ו
שמות הר"ה סתמור זה יתוקן הטס י"ה בו ויאירו עליו להצדיקן מעליו לאותן
המזיקן הגורם ח"ו. וזהו הזמור :

אהבתי כי שמעתי את קולי תחנוני : כי הטה אָנֹכִי לִי
ובימי אקרא : אהפוני חברי מות ומצרי שאול
מצאני צרה ויגון אמצא : ובשם י אקרא אנא י מלטה
נפשי : חנון י וצדיק ואהינו מרחם : שמר פתאים י
דלותי ולי יהושע : שובי נפשי למנוחכי כי י גמר
עליכי : כי חלצת נפשי ממות את עיני מן דמעה את
רגלי מרחי : אתהלק לפני י בארצות החיים האמנתי
כי אדבר אני עניתי מאד : אני אמרתי בחפזי כל האדם
כזוב :

מה אשוב ליי כל תגמורוהי עלי : כום ישועות אשא
ובשם י אקרא : גדרי ליי אשלם נגדה נא לכל עמו :
יקר בעיני י המותה לחסדיי : אנא י כי אני עבדך
אני עבדך בן אמתך פתחת למוסרי : לך אובח זבח
תודה ובשם י אקרא : גדרי ליי אשלם נגדה נא לכל
עמו : בהצרות בית י בתוככי ירושלים הלרויה :

ואח"כ יאמרו זה הזמור סימן ט"ב

למנצח לדותון מזמור לדוד : אמרתי אשמרה דרכי
מחטוא בלשוני אשמרה לפי מחסום בעור

דשע לנגדי : נאלמתי דומיה החשיתי מטוב וכאכי
נעבר : חס לבי בקרבי פהניגי תבער אש דברתי בלשוני
הודיעני י קצי ומדת ימי מה היא ארעה מה חדר אני :
הנה טפחות נתתה ימי וחלדי כאין נגדה אך כל הבר
כל אדם נצב סלה : אך בצלם יתהלך איש אך הבר
יהמיון יצבור ולא ידע מי אספס : ועתה מה קויתי אדני
תוחלתי לך היא : מכר פשעי הצילני חרפת נבר אר
תשימני : נאלמתי לא אפתח פי כי אתה עשית : הסר
מעלי נגעך מתגרת ידך אני כליתי : בתוכחות על עון
יסרת איש ותמס בעש חמודו אך הבר כל אדם סלה :
שמעה תפלתי י ושועתי האזינה אל דמעתי י תחריש
כי גר אנכי עמך תושב ככל אבותי : השע ממני
ואבליגה בטרם אלך ואינני :

ואחר כך יערוך התפלה זו וזה נוסחה

יהי רטון מלפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו שבנות המזמורים האלו מקראתי לפניך
ובנות תיבותיהם וקודותיהם וטעמיהם וסמות הקדושים היוגאס עיה מראסי
תיבות וסופי תיבות סתהים ימיני מרכבה למדת חסד למען שמך הגדול יהודה על
ידי המלאך מיכאל הכהן הגדול שר ישראל ויברחו ע"י כל הקליפות שטולטים
ומוסלים בנד ימיני ושאלו תהיה מרכבה למדת הגבורה למען שמך הגבור אלהים
על ידי המלאך הגבור גבריאל שר של מלחמות ישראל ויברחו ע"י כל הקליפות
שטולטים ומוסלים בנד שמאלי ומלפני יהיה המרכבה למדת הרחמים למען שמך הגורא
אדהי ע"י מלאך הגורא אוריאל שר של רחמים ויברחו ע"י כל הקליפות
שטולטים ומוסלים נגדי ונגד פני ואחארי מרכבה למדת הדן הרפה למען שמך האדיר
והחזק אדני על ידי המלאך האדיר רפאל רופא של ישראל ויברחו ע"י כל
הקליפות שהם מאחרי ושכינת אל יהי על ראשי ויקוים כי מקרא סתבו בכל עת יהיו
בגדך לבנים ושמך על ראשך אל יחסר יהודה שומר יהודה ללי על ידי ימיני חן :

ואח"כ יאמרו זה הפסוק שבעה פעמים

והיה פי ראשו בתוכו שפה יהיה לפיו סביב מעשת

אורג כפי תחרא יהיה לו לא יקרע:

כי סודו הוא להגין מס"מ ונוקביה ורמזו בכהב לפיו סביב מטסה אורג ר"ת
סמאל תחרא יהיה לו לא יקרע לזכרת לעילת שפה פנימטריח סבינה ורמזה
והיה פי ראשו ר"ל פי האמה בהוכו שלא ילא כום טעה החונה על ידי ספ"ה סמאל
הסכינה המגין עלינו ולפני ס"מ ונוקביה
פזמונים סנהגים לומר אחר תפלת ערכית ס"י אברהם

הנשמה לך והגוף פעלך • צור אשר אין
דומה לך • חוסה על עמך •
אשרו דרכים גברים • במצות יום
הכפורים ואל תמעלו מעילה • ביום הוא
אסור באכילה • סכסום בתענית היו ובתחנון
לפני אר רחום וחנון • ביום משמי עליה •
אסור הוא בשתיה • סכסום רחמים משמי
מעונים • בקשו בבושת פנים • ביום בו לא
נרצה • ואסור הוא ברחיצה • סכסום התודו
עד עוניכם • לפני יי אלהיכם • ותפלתכם
ערובה • ביום הוא אסור בסיכה • סכסום מעל
וחטאת עזבו • ודם נפש הקריבו • ביום
עשיר וגם דלי אסור בנעילת הסנדר • סכסום
חזקו רפי ידים • ושאו לא כפים • יום יכפר
אשר חטא • ואסור הוא בתשמיש המטה:

סכסום התבשרו כי ביום זה • צורכם עליכם
זה • מים טהורים וטהרתם • מחטאתיכם
אשר חטאתם • סכסום

סיון אני שלמה הקטן ברכי יהודה גבירול זלקא חוק

שטר עלי בעדים וקנין • לשלם מחרת
המנין • והיה יי לדיין • אוי בחשבי
מרחוק • בכיתי לבלי חק • עת לכבות ועת
לשחוק • נפלה עלי חרדה • בזכרי יום
הקפדה פחד קראני ורעדה • יען בשריות
לבבי • דאגתי במחשבי • כי איך אעלה לא
אבי • הנשמה לך והגוף פעלך • שור למי
רב זדוניהו • ויום יבוקש עונהו • וחשב עם
קונהו • ליום לא ישא פני שר • בהתנגש
למוסר • הנפש עם הבשר • משפטיהם
ודניהם • עד הלא אדניהם • בא דבר שניהם •
הנפש תמהר תשובה • אין עלי חטאת
כתובה • צדקה נפשה משובה • סכסום הרפני
ועזבני • הלריב תציבני • הודיעני על מה
תריבני • קרושי לא אהבני • כי במסגר

הביאני במחשבים הושיבני : טנף גוף
 טורחת ומנבלה סורחת אנכי בורחת :
 נדאתי מאד כלכל כי הגוף הנוכל השאני
 ואוכל : סכסכס ככל חטא יתגלע ואותי לבך
 קודע לא השיב ידו מבלע : רעצני הניאני
 ולשחת קראני אך עתה הלאני : בכל
 תאוה הוא נאסר וממאכל ומשקה לא
 סר ובטן רשעים תחסר : יגוף לטמא
 עצמו יען כי הוא כשמו נבל הוא ונבלה
 עמו : סכסכס יצורני פותע והוא בתתו מלתע
 והייתי בעיניו כמתעתע : הן חטאו לא
 יספר לכן וכלם ויחפר כדי רשעתו
 במספר וממני אל תפרע ומוסר גו אל
 תגרע כי כלו חנף ומרע : דבר הגוף
 להושע חדל ממני והשע זך אני בלי
 פשע : הן כאבן מעמסות אני מלא בוז
 וקלסות ומה יכלתי עשות : סכסכס גם אני
 נשבל שכר דומה לעץ האשכול אשר
 לא יצלח לכל : בלי נפש אחי שב כבית

מבלי ישב ואין עונה ואין קשב : יען
 אשכים ואמיש משך כמו חלמיש
 ממקומו לא ימיש : ראה הפקודה בלה על
 נפש ומעללה שלמו לה מפערה : וישאי
 נפשי מריך ואכלי את פריך ושלמי את
 נשך : לכל רע לא צמאתי אבל אני כך
 נדמתי אך תאמרי לא נטמאתי : סכסכס
 מחשבותיך הבינו וידיך הבינו ונחנו מה
 כי תלינו : אמלים אשר רגשו וצדק לא
 פגשו אחד באחד יגשו : לבדורש ומעבדיו
 יחביר שניהם עדיו ובערו שניהם יחדיו :
 קלקול עונם יוסר ולא יכבד המוסר
 בשגם הוא בשר : יחיד שרירות יחמוד
 אם בפעלו תמוד יי מי יעמוד חשוך ועם
 אימתך ואל תיסר בחמתך וינפש בן
 אמתך : קרב נא להרויחני ויום לדין
 תקחני אל באפק תוכיחני :

סימן אני יוסף בן סולי

כפר לעמך ישראל ארץ בשיחי אהימה ונפשי בכפי
 אשימה קולי א אהים ארימה יי אלהי ישראל :

ערבית של כפור

כפר נאור יופיע לישר כל עקוב ובושם קראיו יקוב
מניד דבריו ליעקב חקיו ומשפטיו לישראל : כפר
יחיד הצילהו מכל מגורותיו ויום בא לספר קורותיו
נחמהו מכל צרותיו פדה אלהים את ישראל : כפר יום
לבי אשפוך ועיני אשא ואזכיר חסדי יי בעל כל אשר
גמלנו יי ורב טוב לבית ישראל : כפר סתרי ומגיני
אתה מלפנים הרבן חטאים אדמים בשנים למזכיר
לפניה אהבת קדמונים וכוון לבני ישראל : כפר פודה
ומציל אל מי אדמה להקשיב תפילתי אשאל טמך
בעמדי לפניך וקראי לעמך הסבת ושמע ישראל : כפר
ברוך אתה למדני ויום אשר חטאי יעידני חסדך יי
יסערי ומלחת לחטאת עבדך ועמך ישראל : כפר
נחץ לקרא לבנה גודר פרץ ביום פדיתו וענה מן
הארץ בתתך מפתים בשמים ובארץ על אדות בני
ישראל : כפר סברי אהבתני מאז נדבה נתתני בצמח
השדה רבבה במה אקדם יי על כל הטובה אשר
עשה יי לישראל : כפר ומתי שה אובר תבקש ותדרוש
ותשמד אויב על גבי יחרוש למה שכחתי ואתה
קדוש יושב תהלות ישראל : כפר דזמר לשמך תשיב
לובשי תשבץ ותחיש גאלה למשפחות יעבץ ואלה
קדשה תקבץ כל אלה שבטי ישראל : כפר בא גמול
אלהים ויושיענו ובהר נחלתו יטענו ומחה כעב
פשענו ונסלח לכל עדת בני ישראל : כפר

ערבית של כפור

ט

ונהגו כל ישראל ללמוד ליל ראש השנה ויום הכפורים הו' סגרים שבתהלים כי
סגולה רבה היא לכפר על הפשט וע"כ בא בכיוון ובארבעה מוזמרים הראשונים ט"ו
תיבות כמנין כפ"ר להורות כי סגולתו לכפר ולהיות כפר נפש ואסמכו יקרא
אהלה סס אלהים כסדר ופוי יתיטב לה' משור פר וגומר ואומר אדני שפתי תפתח
ופי יגיד תהלתך כי לא תחפוק וזה ואתנה וכו' ואומר עליה ומטאה לא שאלת או
אמרת הנה באתי במגלת ספר כתוב עלי וכו' וגם יוספו את כסם להארץ ימים כמ"ט
לא אמות כי אחיה ואספר מעשה יי על כן ראוי להוהר בלימודם ביוהר ביום הזה
וסגולה רבה היא לבטל כל גזרות קשות ורעות אם יקרא כסיון וכסורה מלה
במלה פטעמיהם ובדקדוקיהם ויפס אל לבו אלהים להבין ולהשכיל מה שמוציא בפיו
ובשפתיו :

ואשריו אם יהיה נקי ולכוין בכם על הדרך הסוד במקנת הכינויים המורגלים
בספר הוהר כלי יודם וחק גס זאת סגולה נפלאה היא
לכוין בעת קריאתו בהם בפסוקים שהם מתחילין בזהותיות משמו ויסיימם בזהותיות
משמו וע"כ י"ה והיר מולד עלה להפסיק בהם כי יקרא אותם כהגון וכסורה
ולא יפסיק בהם טרא מלך אחד סניגור להליץ בעדו ולכפר עליו אחר גומרו כל
המחנה ספרים יאמר התפלה שכתוב בפערי ליון ואחר כך ילמוד מסבת יומא
סידר בה רבני הקדוש שמונה פרקים בסוד אם לבינה אם הנניס המכפרת על
הנניס כהיום הוה שום שהוא ספירה שמינית מומטה למעלה כטוע :

מסכת יומא

פרק א שבועת ימים קודם יום הכפורים מפרישין בהן
גדול מביתו ללשכת פלהדרין ומתקנין לו
בהן אחר תחתיו שמא יארע בו פסול רבי יהודה
אומר אף אשה אחרת מתקנין לו שמא תמות אשתו
שנאמר וכפר בעדו ובעד ביתו ביתו זו אשתו
אמרו לו אם בן אין כדבר סוף : ב כל שבועת הימים
הוא זורק את הדם ומקטיר את הקטורת ומטיב
את הגרות ומקריב את הראש ואת הרגל ושאר כל
הימים אם רצה להקריב מקריב שבהן גדול מקריב
הקק בראש ונוטל הקק בראש : ג מסרו לו זקנים

מוקני בית דין * וקורין לפניו בסדר היום * ואומרים
 לו אישי כהן גדול * קרא אתה בפיה שמא שכתת *
 או שמא לא למדת * ערב יום הכפורים שחרית
 מעמידין אותו בשער המזבח * ומעבירין לפניו פרים
 ואלים וכבשים * כרי שיהא מכיר ורגיל בעבדה : ד
 קר שבגעת הימים לא היו מונעין ממנו מאכל
 ומשתה * ערב יום הכפורים עם חשיכה * לא היו
 מניחים אותו לאכול הרבה * מפני שהמאכל מביא
 את השינה : ה מסרוהו זקני בית דין לזקני כהונה *
 והעלוהו לעזית בית אבטינס * והשביעוהו * ונפטרו
 והלכו להם * ואומרים לו * אישי כהן גדול אנו שלוחי
 בית דין * ואתה שרוחנו ושלוחי בית דין משביעין אנו
 עליך במי ששפן את שמו בבית הזה * שדא תשנה
 דבר מפר מה שאמרנו לך * הוא פורש ובוכה * והן
 פורשים ובוכים : ו אפ הנה חכם דורש * ואם לאו
 תלמידי חכמים דורשין לפניו * אם רגיל לקרות
 קורא * ואם לאו קורין לפניו * ובטה קורין לפניו *
 באיוב ובקורא ובדברי הימים * ובריה בן קבוטל
 אומר פעמים הרבה קריתי לפניו בדניאל : ז בקש
 להתנמנם פרחי כהונה מכין לפניו באצבע צרדה *
 ואומרים לו * אישי כהן גדול * עמוד והפג אחרת ער
 הרצפה * ומעסיקין אותו עד שיגיע זמן השחיטה :
 ח בכל יום תורמין את המזבח בקריאת הגבר * אי

סמוך לו בין לפניו בין לאחוריו * וביום הכפורים
 מחצות * וברגלים מאשמורת הראשונה * ולא היתה
 קריאת הגבר מנעת * עד שהיתה עזרה מלאה מיישרא :
 פרק ב בראשונה קר מי שרוצה לתרום את המזבח
 תורם * ובזמן שהן מרובין רצין ועולין בכבש *
 וכל הקודם את חבירו לתוך ארבע אמות זכה * אם
 היו שנים שוין * הממונה אומר להן הצביעו * ומה
 הן מוציאין אחרת או שתיים * ואין מוציאין הגודל
 במקדש : ב מעשה שהיו שנים שוין * ורצין ועולין
 בכבש * ודחה אחד מהן את חברו * ונפל ונשברה
 רגלו * וכיון שראו בית דין שבאים לידי סכנה התקינו
 שלא יהו תורמין את המזבח אלא בפנים * ארבעה
 פיסות היו שם וזה פיס הראשון : ג הפיס השני * מי
 שוחט * מי זורק * מי מדישן מזבח הפנימי * ומי מדישן
 את המנורה * ומי מעלה אברים לכבש * הראש
 והרגל * ושתי הידים * העוקץ והרגל * הסוה והגרה *
 ושתי הדפנות * והקרבנים והספרות * והחבתין והיין
 שרשה עשר כהנים זוכים בו * אומר בן עזאי לפני
 רבי עקיבה משום רבי יהושע דרף הלוכו היה קרב :
 ד הפיס השלישי * חדשים לקמורת בואו והפיסו *
 והרביעי חדשים עם ישנים * מי מעלה אברים מן
 הכבש למזבח : ה תמיד קרב בתשעה * בעשרה *
 באחד עשר * בשנים עשר * לא פחות ולא יותר *

פיצד * הוא עצמו בתשעה * בחג ביד אחר צלוחית
שר מים הרי כאן עשרה * בין הערבים באחד עשר *
הוא עצמו בתשעה ושנים בידם שני גזירי עצים *
בשבת באחד עשר * הוא עצמו בתשעה * ושנים
בידם שני בזיכי לבונה של לחם הפנים * ובשבת
שבתוך החג ביד אחר צלוחית של מים : ו איל קרב
באחד עשר * הבשר בתמורה * הקרבים והפקת
והיין בשנים שנים : ז פר קרב בעשרים וארבעה *
הראש והרגל * הראש באחד * והרגל בשנים * העוקץ
והרגל * העוקץ בשנים * והרגל בשנים * החזה והגרה *
החזה באחד * והגרה בשלשה * שתי ידים בשנים *
ושתי דפנות בשנים * הקרבים והפוקת והיין בשלשה
שלשה * במה דברים אמורים בקרבנות צבור *
אבל בקרבנות היחיד * אם רצה להקריב מקריב *
הפשטין ונתתן שר אלו ואלו שוין :

פרק ג אמר להם הממונה * צאו וראו אם הגיע זמן
השחיטה * אם הגיע * הרואה אומר ברכאי
מתתא בן שמואל אומר האיר פני כל המזרח עד
שבתברון * והוא אומר הן : ב ולמה הוצרכו לכהן
שפעם אחת עדה מאור הלבנה * ודמו שהאיר המזבח
ושחטו את התמיד והוציאוהו לבית השחיטה * הורידו
כהן גדול לבית הטבילה * זה הכלל הנה במקדש *
כל המיסד את רגליו טעון טבילה * וכל הפטור מים

טעון קדוש ידים ורגלים : ג אין אדם נכנס לעזרה
לעבודה * אפילו טהור עד שיטבול * חמש טבילות
ועשרה קדושין * טובל כהן גדול ומקדש בו ביום *
וקדן בקדש על בית הפרנה * היין מוזו בקרב : ד פרסו
סדין שר בויז בינו לבין העם * פשט * ירד וטבל *
ועלה ונסתפג * הביאו לו בגדי זהב ולבש * וקדש
ידיו ורגליו * הביאו לו את התמיד * קרצו * ומינק
אחר שחיטה על ידו * קבל את הדם וזרקו * נכנס
להקטיר קטורת של שחר * וקחטיב את הנרות *
וקדקריב את הראש * ואת האכרים * ואת החבתין *
ואת היין : ה קטורת של שחר * היתה קריבה בין דם
לאיברים * של בין הערבים * בין איברים לנסכים *
אם היה כהן גדול זקן או איספגים * מחמין לו חמין
ומפילין לתוך הצונן כדי שתפוג צנתן : ו הביאוהו
לבית הפרנה ובקדש היתה פרסו סדין שר בויז בינו
לבין העם קדש ידיו ורגליו ופשט * רבי מאיר אומר *
פשט קדש ידיו ורגליו ירד וטבל * עדה ונסתפג *
הביאו לו בגדי לבן * לבש וקדש ידיו ורגליו : ז בשחר
היה לובש פלוסין של שנים עשר מנה ובין הערבים
הגדויין של שמונה מאות זוז דברי רבי מאיר *
וחכמים אומרים * בשחר היה לובש של שמונה
עשר מנה * ובין הערבים של שנים עשר מנה הכל
שרשים מנה * אלו משל צבור ואם רצה להזסוף

מוסיף משלו: ה בא לו אצל פרו ופרו הנה עומד
בין האוהבים ולמזבח ראשו לדרום ופניו למערב
וסומך שתי ידיו עליו ומתנדה וכך הנה אומר אנא
השם עויתי פשעתי חטאתי לפניך אני וביתי אנא
השם כפר נא לעונות ולפשעים ולחטאים שעויתי
ושפשעתי ושחטאתי לפניך אני וביתי ככתוב בתורת
משה עבדך כי ביום הזה יכפר עליכם וגומר והן
עונין אחריו ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:
ט בא למזבח העזרה לצפון המזבח הסגן מימנו
וראש בית אב משמאלו ושם שני שעירים וקלפי
הזזה שם ובה שני גזרות של אשכרוע היו
ועשאן בן גמלא שר זרה והיו מזכירין אותו לשבח:
י בן קטין עשה שנים עשר דר כבזר שלא היו לו
אלא שנים ואף הוא עשה מוכני לפיור שדא יהוי
מימיו נפסלין בלינה מונכו המקד עשה כל ידות
הכלים שר יום הכפורים שר זרה הילני אמו עשתה
גברשת של זרה עד פתחו של היכל ואף היא עשתה
טבלה של זרה שפרשת סוטה כתובה עליה נקגור
געשו נסים לנדלותיו והיו מזכירין אותו לשבח:
יא ואלו לגנאי שר בית גרמו לא רצו ללמד על
מעשה לחם הפנים של בית אבטינם לא רצו ללמד
על מעשה הקטורת הגרום בן לוי הנה ירדע פדק
בשיר ולא רצה ללמד בזמצה לא רצה ללמד על

מעשה הכתב על הראשונים נאמר וקר צדיק
לברכה ועל אלו נאמר ושם רשעים ירקב:
פרק ד טרה בקלפי והעלה שני גזרות אחד כתוב
עליו לשם ואחד כתוב עליו לעזאזל הסגן
בימינו וראש בית אב משמאלו אם שר שם עקה
בימינו הסגן אומר לו אישי כהן גדול הגבה ימינה
ואם שר שם עקה משמאלו ראש בית אב אומר לו
אישי כהן גדול הגבה שמאלך נתנם על שני
השעירים ואומר לוי חטאת רבי ישמעאל אומר לא
היה צריך לומר חטאת אלא לוי והם עונין אחריו
ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד: ב קשר לשון
של זהורית בראש שעיר המשתחח והעמידו כנגד
בית שדוחו ולנשחט כנגד בית שחיטתו בא לו
אצל פרו שניה וסומך שתי ידיו עליו ומתנדה וכך
הנה אומר אנא השם עויתי פשעתי חטאתי לפניך
אני וביתי ובני אהרון עם קדושיך אנא השם כפר
נא לעונות ולפשעים ולחטאים שעויתי ושפשעתי
ושחטאתי לפניך אני וביתי ובני אהרון עם קדושיך
ככתוב בתורת משה עבדך כי ביום הזה יכפר
עליכם לטהר אתכם מכל חטאתיכם לפני יתמחרו
והם עונין אחריו ברוך שם כבוד מלכותו לעולם
ועד: ג שחמו וקבל במזרק את דמו ונותנו דמי
שהוא ממרס בו על הרובד הרביעי שבהיכל נדי

שלא יקרוש נטר את המחתה ועלה לראש המזבח *
ופנה גחלים היקף והיקף * וחיתה מן המעלות
הפנימיות * ויבד והניחה על הרובד הרביעי שבצורה:
ד בכל יום היה חותה בשל כסף * ומערה בתוך של
זהב * והיום חותה בשל זהב * ובה היה מכנים * בכל
יום חותה בשל ארבעה קבין ומערה בתוך של שלשה
קבין * והיום חותה בשל שלשה קבין * ובה היה מכנים *
רבי יוסי אומר בכל יום חותה בשל שלשה קבין *
ובה היה מכנים * בכל יום היתה כבדה והיום קלה *
בכל יום היתה ידה קצרה והיום ארוכה * בכל יום
היה זהבה ירוק והיום אדום * דברי רבי מנחם * בכל
יום מקריב פרס בשחרית ופרס בין הערבים והיום
מוסף מלא חפניו * בכל יום היתה דקה והיום דקה
מן הדקה * ה בכל יום בהנים עולים במזרחו של כבש
ויורדים במערבו והיום (בהן גדול) עולה באמצע
ויורד באמצע * רבי יהודה אומר לעולם בהן גדול
עולה באמצע ויורד באמצע * בכל יום בהן גדול
מקדש ידיו ורגליו מן הפיור והיום מן הקתון של זהב *
רבי יהודה אומר לעולם בהן גדול מקדש ידיו ורגליו
מן הקתון של זהב * ו בכל יום היו שם ארבע מערכות
והיום חמש * דברי רבי מאיר * רבי יוסי אומר בכל
יום שלש והיום ארבע * רבי יהודה אומר בכל
יום שתים והיום שלש :

פרק ה הוציאו לו את הכף * ואת המחתה * וחפן מלא
חפניו * ונתן לתוך הכף * הגדול לפי גדרו
והקטון לפי קטנו וכך היתה מדה * נטר את המחתה
בימינו ואת הכף בשמאלו * הנה מהלך בהיכל עד
שמיניע לבין שתי הפרוכות המבדילות בין הקדש
ובין קדש הקדשים * ובניהן אמה * רבי יוסי אומר לא
היתה שם אלא פרוכת אחת בלבד * שנאמר
והבדילה הפרוכת לכם בין הקדש ובין קדש
הקדשים * החיצונה היתה פרופה מן הדרום והפנימית
מן הצפון * מהלך ביניהן עד שמיניע לצפון * הגיע
לצפון הופך חפניו לדרום * מהלך לשמאלו עם
הפרוכת עד שהוא מגיע לארון * הגיע לארון נותן את
המחתה בין שני הפדים * צבר את הקטורת על גבי
גחלים * ונתמלא כד הבית כלו עשן * יצא ובא לו
בדרך בית בניסו * ומתפלל תפלה קצרה בבית
החיצון * ורא היה מאריך בתפלתו * שלא דהבעית
את ישראל * ב משנטל הארון אבן היתה שם מימות
נביאים ראשונים * ושתייה היתה נקראת גבוהה מן
הארץ שלש אצבעות ועליה היה נותן * ג נטל את
הדם ממי שהיה ממרס בו נכנס למקום שנכנס *
ועמד במקום שעמד * והנה ממנו אחת למערה ושבע
למטה * ולא היה מתכוין להוות לא למעלה ולא
למטה אלא כמצליף * וכך היה מונה * אחת אחת

ואחת אחת ושתיים אחת ושלש אחת וארבע אחת
 וחמש אחת ושש אחת ושבע אחת ויציא והניחו על בן
 הזקב שהיה בהיכל : ד הביאו לו את השעיר שחטו
 וקבל במזרק את דמו , נכנס למקום שנכנס , ועמד
 במקום שעמד , והזה מפניו אחת למעלה ושבע
 למטה , ולא היה מתכוין להזות לא למעלה ולא
 למטה אלא כמצליח , וכך היה מונה אחת אחת
 ואחת אחת ושתיים וכולי , יציא והניחו על בן השני
 שהיה בהיכל , רבי יהודה אומר לא היה שם אלא בן
 אחד גדוד , נטל דם הפר , והניח דם השעיר , והזה
 מפניו על הפרוכת שבנגד הארון מבחוץ אחת למעלה
 ושבע למטה ולא היה מתכוין וכולי , וכך היה מונה
 וכולי , נטל דם השעיר והניח דם הפר , והזה מפניו
 על הפרוכת שבנגד הארון מבחוץ אחת למעלה
 ושבע למטה וכולי , עירה דם הפר לתוך דם השעיר
 ונתן את המלא בריקן : יציא אל המזבח אשר לפני
 יי זה מזבח הזקב , התחיל מחטא ויורד , מהיכן הוא
 מתחיל מקרן מזרחית צפונית , צפונית מערבית ,
 מערבית דרומית , דרומית מזרחית , מקום שהוא
 מתחיל בחטאת על מזבח החיצון , משם היה גומר
 על מזבח הפנימי , רבי אליעזר אומר במקומו היה
 עומד ומחטא , ועל כלן היה נותן מלמטה למעלה
 חוץ מזה שהיתה לפניו , שעליה היה נותן מלמעלה

למטה : ו הנה על טהרו של מזבח שבע פעמים
 ושירי הדם היה שופך על יסוד מערכי של מזבח
 החיצון , ושל מזבח החיצון היה שופך על יסוד דרומי
 אלו ואלו מתערבין באמה ויציא לנחל קדרון ונמקרו
 לנגנון לזבל ומעלין בהן : ו כל מעשה יום הכפורים
 האמור על הסדר , אם הקדים מעשה לחבירו לא עשה
 כלום . הקדים דם השעיר לדם הפר
 יחזור ויזה מדם השעיר לאחר דם
 הפר , ואם עד שלא נמר את המתנות שבפנים נשפך
 הדם יביא דם אחר ויחזור ויזה בתחלה מבפנים , וכן
 בהיכל , וכן במזבח הזקב , שכלן כפרה בפני עצמן
 רבי אליעזר ורבי שמעון אומרים , במקום שפסק
 משם הוא מתחיל :

פרקו שני שעירי יום הכפורים מצותן שיהיו שניהם
 שוין במראה ובקומה ובדמים ולקחתן כאחד
 ואף על פי שאינן שוין בשרי , לקח אחד היום ואחד
 למחר בשרי , מה אחד מהן , אם עד שלא הגריל
 מת , יקח זוג לשני , ואם משהגריל מת , יביא זוג אחר
 ויגריל עליהם בתחלה ויאמר , אם של שם מת , זה שעלה
 עליו הגריל לשם יתקיים תחמו , ואם של עזאזל מת
 זה שעלה עליו הגריל לעזאזל יתקיים תחמו , והשני
 ירעה עד שיסתאב וימנר , ויפלו דמיו לנדבה , שאין
 חטאת צפור מטה , רבי יהודה אומר תמות , ועוד אמר

רבי יהודה נשפך הדם ימות המשתלח. מת המשתלח
ישפך הדם: ב בא לו אצל שעיר המשתלח וסומך
שתי ידיו עליו ומתודה וכף היה אומר. אָנָּה הַשֵּׁם.
עוֹן פָּשְׁעוֹ הַטָּאֵוֹ לְפָנֶיךָ עֲמִיד בֵּית יִשְׂרָאֵל. אָנָּה בִשְׁם.
כִּפֹּר נָא לְעוֹנוֹת וּדְפָשְׁעִים וְלַחַטָּאִים. שְׁעוֹי וְשִׁפְשְׁעוּ
וְשִׁחַטְאוּ לְפָנֶיךָ עֲמִיד בֵּית יִשְׂרָאֵל כִּכְתוּב בַּתּוֹרָה מִשֶּׁה
עֲבַדְךָ לֵאמֹר. כִּי בַיּוֹם הַזֶּה יִכְפֹּר עֲלֵיכֶם לְטַהֵר אֶתְכֶם
מִכָּל חַטָּאתֵיכֶם לִפְנֵי יְיָ תִטְהָרוּ. וְהַכֹּהֲנִים וְהָעַם
הָעוֹמְדִים בַּעֲזָרָה בְּשִׁחְוֵי שׁוֹמְעִים שֵׁם הַמְּפֹרָשׁ שֶׁהוּא
יוֹצֵא מִפִּי כַּהֵן גָּדוֹל. הֵיוּ בּוֹרְעִים וּמִשְׁתַּחֲוִים וְנוֹפְלִים
עַל פְּנֵיהֶם וְאוֹמְרִים בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלַכּוֹתוֹ לְעוֹלָם
וָעַד: ג מָסְרוּ לְמִי שֶׁהָיָה מוֹלִיכוֹ. הַכֹּהֵן בְּשֵׁרִיף לְהוֹלִיכוֹ
אֲלֵא שֶׁעָשׂוּ הַכֹּהֲנִים (גְּדוּלִים) קָבַע. וְלֹא הָיוּ מְנַחֵין
אֶת יִשְׂרָאֵל לְהוֹלִיכוֹ. אָמַר רַבִּי יוֹסִי מַעֲשֶׂה וְהוֹלִיכוֹ
עַרְסְלָא מִצְפּוֹרֵי וְיִשְׂרָאֵל הָיָה: ד וּכְבֹּשׁ עָשׂוּ לוֹ מִפְּנֵי
הַבְּבָלִיִּים שֶׁהָיוּ מְתַלְשִׁים בְּשִׁעְרוֹ. וְאוֹמְרִים לוֹ טוֹל
וְצֵא. טוֹל וְצֵא. מִיְקוּרֵי יְרוּשָׁלַיִם הָיוּ מְלוּזִין אוֹתוֹ עַד
סָבָה הֲרֵאִשׁוּנָה. עֲשֵׂר סָבוֹת מִירוּשָׁלַיִם וְעַד צוּק.
תִּשְׁעִים רִים. שִׁבְעָה וּמְחָצָה לְכָל מִיד: ה עַל כָּל סָבָה
וְסָבָה אוֹמְרִים לוֹ הֲרֵי מְלוּז וְהֲרֵי מִים. וּמְלוּזִין אוֹתוֹ
מִסָּבָה לְסָבָה. הוּיָן מֵאַחַר וְנָה שִׁבְהֵן שְׂאִינוּ מְגִיעַ עִמּוֹ
לְצוּק. אָדָּא עוֹמֵד מִרְחוֹק וְרוֹאֶה אֶת מַעֲשָׂיו: ו מַה
הָיָה עוֹשֶׂה. הוֹלֵךְ לְשׁוֹן שֶׁל זְהוּרִית. הֲצִיֹן קִשׁוֹר בְּסַלַע

וְהֲצִיֹן קִשׁוֹר בֵּין שְׁתֵּי קַרְנָיו. וְדַחְפוּ לְאַחֲרָיו.
וְהוּא מֵתְגַלְגֵּל וְיוֹרֵד. וְלֹא הָיָה מְגִיעַ לְחֲצֵי הַהָר עַד
שֶׁנִּעְשָׂה אֲבָרִים אֲבָרִים. בָּא וַיֵּשֶׁב לוֹ תַּחַת סָבָה
אַחַר וְנָה עַד שֶׁתִּשְׁחָשֵׁךְ. וּמֵאִמְרֵי מִטְמֵא בְּגָדִים.
מִשְׁנֵצָא הוּיָן לְהוֹמַת יְרוּשָׁלַיִם. רַבִּי שְׁמַעוֹן אוֹמֵר
מִשְׁעַת דִּתְתִּיתוֹ לְצוּק: ז בָּא לוֹ אֲצֵל פֶּר וְשִׁעִיר הַנְּשָׂרְפִין
קָרְעַן וְהוֹצִיא אֶת אֲמוּרֵיהֶן נִתְנָן בְּמָגֶם. וְהַקְטִירִים עַל
גְּבֵי הַמִּזְבֵּחַ. קָלְעֵן בְּמִקְלָעוֹת וְהוֹצִיאֵן לְבֵית הַשְּׂרִיפָה
וּמֵאִמְרֵי מִטְמֵאִין בְּגָדִים מִשְׁנֵצָאוּ הוּיָן לְהוֹמַת הָעֲזָרָה
רַבִּי שְׁמַעוֹן אוֹמֵר מִשְׁנֵצָאוֹת הָאוֹר בְּרֶבֶן: ח אָמְרוּ לוֹ
לְכֵהֵן גָּדוֹל הִגִּיעַ שְׁעִיר לְמִדְבָּר. וּמְנִיָן הָיוּ יוֹדְעִין
שֶׁהִגִּיעַ שְׁעִיר לְמִדְבָּר. בְּרִכּוּזוֹת הָיוּ עוֹשִׂין וּמְנִיפִין
בְּסוּדְרֵין. וְיוֹדְעִין שֶׁהִגִּיעַ שְׁעִיר לְמִדְבָּר. אָמַר רַבִּי
יְהוּדָה וְהֵלֵא סִימָן גָּדוֹל הָיָה לָהֶם. מִירוּשָׁלַם וְעַד בֵּית
חֵהוּדוֹ שֶׁלִּשְׂה מִידֵין. הוֹלְכִין מִיל וְחוֹזְרִין מִיל וְשׁוֹהֵין
כְּדֵי מִיל. וְיוֹדְעִין שֶׁהִגִּיעַ שְׁעִיר לְמִדְבָּר. רַבִּי יִשְׁמַעֵל
אוֹמֵר וְהֵלֵא סִימָן אַחֵר הָיָה לָהֶם. לְשׁוֹן שֶׁל זְהוּרִית
הָיָה קִשׁוֹר עַל פְּתָחוֹ שֶׁל הַיְכָל. וּכְשֶׁהִגִּיעַ שְׁעִיר לְמִדְבָּר
הָיָה הַלְשׁוֹן מְלַבֵּין שְׁנֵאֵמַר אִם יְהוּי הַטָּאִיכֶם בְּשָׁנִים
בְּשָׂדֵךְ יִלְבִּינוּ:

פרק ז בא לו כהן גדול לקרות. אם רצה לקרות בבגדי
בוץ קורא. ואם לאו קורא באצטלית לבן משלו
תזן הפגנסת נוטל ספר תורה ונותנו לראש הפגנסת:

וראש הבגנות נותנו לסגן ובהסגן נותנו לכהן גדול וכהן גדול עומד ומקבל וקורא עומד וקורא אחרי מות ואד בעשור ונגולל ספר תורה ומניחו בחיקו ואומר יותר ממה שקראתי לפניכם כתוב פאן ובעשור שבהמש הפקודים קורא אותו על פה ומברך עליה שמונה ברכות על התורה ועל העבודה ועל ההודאה ועל מחילת העון ועל המקדש בפני עצמו ועל ישראל בפני עצמן ועל הכהנים בפני עצמן ועל שאר התפלה ב הרואה כהן גדול כשהוא קורא אינו רואה פר ושעיר הנשרפין והרואה פר ושעיר הנשרפין אינו רואה כהן גדול כשהוא קורא לא מפני שאינו רשאי אלא שהיתה דרך רחוקה ומלאכת שניהן שוה באחת: ג אם בבגדי בוץ קורא קדש ידיו ורגליו פשט ירד וטבל עלה ונסתפג הביאו לו בגדי זהב ולבש וקדש ידיו ורגליו ויצא ועשה את אילו ואת איד העם ואת שבעת כבשים תמימים בגי שנה דברי רבי אליעזר רבי עקיבא אומר עם תמיד של שחר היו קרבין ופר העולה ושעיר הנעשה בחוץ היו קרבין עם תמיד של בין הערבים: ד קדש ידיו ורגליו ופשט ירד וטבל ועלה ונסתפג הביאו לו בגדי לבן ולבש וקדש ידיו ורגליו נכנס להוציא את הכף ואת המחטה קדש ידיו ורגליו ופשט ירד וטבל עלה ונסתפג הביאו לו בגדי זהב ולבש וקדש ידיו ורגליו

ונכנס להקטיר קטורת אשר בין הערבים וקהטיב את הנרות וקדש ידיו ורגליו ופשט הביאו לו בגדי עצמו ולבש ומלויין אותו עד ביתו ויום טוב היה עושה לאוהביו בשערה שיצא בשלום מן הקדש: ה כהן גדול משמש בשמונה כלים וההדיוט בארבעה בכתנות ומכנסים ומצנפת ואבנט מוסף עליו כהן גדול חשן ואפוד ומעיל וציץ באלו נשאלים באורים ותומים ואין נשאלים כהן להדיוט אלא למלך ולבית דין ולמי שהצבור צריך בו:

פרק ח יום הכפורים אסור באכילה ובשתיה וברחיצה ובסיכה ובגעילת הסנדל ובתשמיש המטה והמלך והפלה ירחצו את פניהם והיתה תנעול את הסנדל דברי רבי אליעזר וחכמים אסורים: ב האוכל ככותבת הגשה פמוה ונגרעניתה והשותה מלא לוגמיו חייב כל האוכלין מצטרפין לכפותבת וכל המשקין מצטרפין למזוא לוגמיו האוכל ושותה אין מצטרפין: ג אכל ושתה בהעלם אחד אינו חייב אלא תפאת אחת אכל ועשה מלאכה חייב שתי תפאות אכל אוכלין שאינן ראויין לאכילה ושתה משקין שאינן ראויין לשתיה ושתה ציר או מורס פטור: ד התינוקות אין מעניין אותן ביום הכפורים אבל מתנבין אותם לפני שנה ולפני שנתים בשביל שיהיו רגילין במצות: ה עוברת שהריחה

מאכלין אותה עד שתשיב נפשה • חולה מאכלין אותו על פי בקיאים ואם אין שם בקיאים מאכלין אותו על פי עצמו עד שיאמר די • ו מי שאחזו בולמוס • מאכלין אותו אפילו דברים טמאים עד שיאורו עיניו מי שנשכו בלב שוטה אין מאכלין אותו מחצר קבר שלו • ורבי מתניא בן חרש מתיר ועוד אמר רבי מתניא בן חרש • החושש בגרונו • מטילין לו סם בתוך פיו בשבת • מפני שהוא ספק גפשות • וכל ספק גפשות דוחה את השבת • זו מי שנפלה עקיו מפורת • ספק הוא שם • ספק אינו שם • ספק חי • ספק מת • ספק נכרי • ספק ישראל • מפקחין עליו את הגל • מצאוהו חי מפקחין עקיו • ואם מת יניחנהו • ה הטאת ואשם ודאי מכפרין מיתה ויום הכפורים מכפרין עם התשובה • תשובה מכפרת על עבירות קלות על עשה ועל לא תעשה • ועל ההמורות היא תולה עד שיבא יום הכפורים ויכפר • ט האומר אחטא ואשוב אחטא ואשוב אין מספיקין בידו לעשות תשובה • אחטא ויום הכפורים מכפר • אין יום הכפורים מכפר • עבירות שבין אדם למקום • יום הכפורים מכפר • עבירות שבין אדם לחבירו • אין יום הכפורים מכפר עד שירצה את חבירו • את זו דרש רבי אדעור בן עזריה • מפל הטאתיכם לפני יי תטהרו • עבירות שבין אדם למקום • יום הכפורים מכפר • עבירות שבין אדם לחבירו • אין יום

הכפורים מכפר עד שירצה את חבירו • אמר רבי עקיבה אשריכם ישראל • לפני מי אתם מטהרין • ומי מטהר אתכם • אביכם שבשמים • שנאמר תרקותי עדיכם מים מהורים ומטהרתם • ואומר מקנה ישראל יי • מה מקנה מטהר את הטמאים • אף תקרוש ברוך הוא מטהר את ישראל :

ואמר כך חזר עומק בקדושה ובטהרה ללמוד בספר הוהר האירא של האוינו אחר סם מבואר סוד אס הנניס ואתיביז ברוטאל כל מירו ועדן כל מירו דכלא כל מירו דתיביז לדלאה לכלא דתיביז כי ביום הזה יכפר עליכם וכו' וסגולה לקדם את הכסף היפה מאוד ואף באין מבין קריאתה זו היא הללא • רק סקראנה בתימה וביראה מלה במלה ולא במרוגה • ובהגשך לקרות בסוף האירא פטרתו של רשב"י וזה"ה ראוי לך להנטער על פטירתו של נדיק ולהוריד עליו דמועות כי בזה יש לך כפרה וכמו שכתוב בוהר אחרי מות דף כ"ו וזה לטובו ועל דא בימא דא קרינן אחרי מות שני בני אהרן בגין דיטמון עמא וינטערון על אבדיהון דלדיקיא סימכפר לטון מבייהו וכל דמנטער על אבדיהון דלדיקיא ואחית דמעין עלייהו קודשא בריך הוא מכרו עליה וסר עונך וכו' ולא עוד אלא ללא ימותון בני בימיו ועליה בתיב יראה זרע יאריך ימים • וי"א האירא רבא קדישא

ואמר קריאת האירא רבא או זוטא יאמר נוסח זה

סדך עלן האירא רבא (או זוטא) וסדך עלך דעתך עלן האירא רבא (או זוטא) ודעתן עלך לא נתכסי ויניך האירא רבא (או זוטא) ולא נתכסי ויניך לא צעלנא דין ולא צעלנא דלתי • ג"ס

ואמר כך יאמר זאת התפלה

ישי רלון מלפניך הי אלחיו ואלחסי אצותינו שההא תורתך ארונותינו צעולם הזם ויסינו עוננו צעולם סבא • רבי שמוען בן יוחאי ורבי אלעזר בנו ורבי אבא אשר אור נשמתם יופקח משלש ראשויות נדושתך העליונות • ורבי יהודה איש הסקל • ורבי ילחק אזור בגבורה • ורבי יוסי בר יעקב הדור בתפארת • ורבי חזקיה בכלל • ורבי ייסקא צהור • ורבי חייל כלדיק יסוד עולם • ורבי יוסי צמלכותך מלכות כל עולמים • וכוותס וזכות תורתם וקדושתם יעמוד לנו שתמחול וחסלת ותכשר לכל מטאתינו ועונותינו ופטענו ציוס הספורים הזה ציוס קליחת העון הזה ציוס

ונקרא קדש הזה וסחורנו בחטונו שלימה לפניך ותכוון את לבנו
ליראהך ולתהבהך חמיד ובכה ליעוד ייג מדות דרחמי העליונות
והתחנכות אשר צדקות העליונות אשר קיינו לפניך חקרע רוע גור
דינו ופקדנו בפקודת ישועה ורחמים וזכרנו לחיים טובים ופרנסה
טובה וכלכלה ואריכות ימים צחורתך ומלוותך ויהיה לנו רוח זה נחת
רוח לפני כסא כבודך להוליך לנו את הקדושה שעל ידינו נחפזו בין
הקליפות והגברנו את כחם ועשה גדל נא כח ה' וקצץ נחמי ישראל
ויחזרו ו הקדושה יחיל יצלע ויקאלו מנענו ויריטנו אל וגם אתה
ידעת כי צער אכזבו ואין צנו ולא צדום צרים כח להשיג ולכוין עמקי
קדושתך האמורים מפי קדושתך האלהיים ואין אמתו יודע עד מה
דברים על צורין ושרטן :

לכן יסי רלון ומלפניך ה' אלהינו ואלהינו אבותינו שיהא חסוד ומקובל
ונוכל קריאת קודות תורתך כאלו הסגנו הסודות הנפלאים
הנוראים אשר כיוונו בהם צניך הקדושים דצרות קדשם ותלכו
ותפתח לנו שערי אורה להצין ולהסביל לשמוע ללמוד וללמוד נפלאות
מתורתך כמו שכתוב בגל עיני ואצבעה נפלאות מתורתך ותהיה עם לבנו
ואמרי פינו צעת ומשפחותינו ועם ידינו צעת מעצדינו ואת למה דוד
מסרה תלמידי ציפועתך ומלאה הארץ דעה את ה' כמים לים ומכסים
יפחה ציוני לדיק ורוב שלום עד בלי ירח אונן כן יסי רלון :

כתיב קומתי אכי לפתוח לדודי וידי נטפו מור ולבצעותי מור עובר על
כפות המנעול בכתוב הזה רנוח כל אשר יעשה האדם ומי בהם
צ"הכ תחלה קומתי אכי לקום באשונות לפתוח לדודי זו הפלח
יולר וידי נטפו מור זו הפלח מוסף ולבצעותי מור עובר זו הפלח
ומכסה על כפות המנעול זו הפלח נעילה כמו שציארו רז"ל בצדקת חזית
וראיו ונכון לכל אדם לקום ולהעורר מנחתו לפני יום דא לה' באמורת הנקר יום
הקדוש הזה ולהכון לקראת אלוהיו חנון המרבה לטובה כי עת שער רנון
להפתח ותפלתו ותורתו רנויה להודות לבה ה' ולהתחנן ולבקש מלפניו :

ותקף ומיד בהקינו מנחתו יטול ידו ויכוין לרחמן עד קברי אנבעתיו לקיים אחד
מתמסה עיניים ואחר הנטיה יאמר הפלה זו :

רצונו של עולם צנעל הרחמים והסליחות אל סתון ורחום ארך אפים ורצ

חקד ונחם על הרעה הנה אכני צל אליך בכפיפת ראש בכפיפת
קומוס בצנויכת רוח בחלישות סיל בצצירה לב צאיוס ציראס וצרעה
צפחד בחלחלה לצקס מחילה וסליחה וכפרה על החטאות ועל העוונות
ועל הפשעים שחטאתי וסעויתי וספסעתי לפניך ה' אלהי וידעתי כי
המתחננים לפניך ילכו עליהם מעשים טובים אשר הקדימו או
לדקויהם אשר סריוו יאני חין צי לא לך ולא כושר לא חקד ולא
יושר לא חמינה ולא מדה טובה ולא עזרה ולא חסודם לכן אל
חקר פניך מומי ומלפניך אל השליכני ואל הצא במשפטו את עצדך כי
לא ילך לפניך כל מי ומה אכי ומה חיי תולעת ולא איש סבל הצלים
צאין צו מונס וצוה חקדס פניך ה' אלהי או מה רפואס הצקס
כי עונותי עצרו ראשי כושא כצד יכצרו מומי אצל בשמחתי על רובי
חקדיך כי אהה אל רחום וחנון ארך אפים ורצ חקד ואונת נוטר חקד
לאלפים נושא עון ופסע ומעלה ונקס ונהח לנו ה' אלהינו את יום
הכפורים הזה יום אדיר ציוני שנה לנחול צו כל עונותינו ותלונו צו
לענות את נפשותינו כאמור וסיהם לכס לחקת עולם צחדס השציעי
צעשור לחדש פכנו את נפשותיכם וכל מלאכה לא העשו האזרח
והגר הגר בהוככם כי ציוס הזה יכפר עליכם לעהר אתכם מכל
חטאתיכם לפני יי העהרו :

ואריני מוכן ומזומן לקיים מלות חונסה עיניים אכילה וספיה וסחילה
וקיכה ונעילה הסגל ותסמיס הבעס אשר חונסה דברים
אלו הן לעעלה ציוני שנה אהבה צענונים הארות העליונות לרחל
אמנו מציה אינא מן הסלר סחילוינס וכן עוד סיוס גדול ונורא מאל
חל להיות לה אורה צית הענוגיהן של ה' דברים הללו ואנו
צני מלכים צני רחל אמנו אנו עושים פה ענונו סיוס ה' עיניים אלו
לעומתה לסיוה קליחה וכפרה לעונותינו ולטהר את נפשותינו ועל
ידי עינויניו צאכילה וצסחיה יחוקן מה שפגמו צי"ה שמך הגדול
שכאמר בהם אכלו רעים ומה שפגענו צעונותינו צאותיות ו"ה שמך
הגדול שכאמר בהם סמו ושכרו דודיים ועל חטאים שחטאלנו לפניך
צאכללות אקורות אשר סחיתו ולפינו ושכחנו את ה' וצי"ה אש מעניחנו

שמותו חסיה ונטוהרת כאמור כל דבר אשר יבא בלא תעזיבו בלא
וטור ועיי עיניו החמלה יחוקן אשר עינינו צעונו רוחות בחלב
יושבות על מלאת כדבר שנאמר רחמי את רגלי איכה אטעם .
ונאחזתו לא רוחלנו . ועל מטא שחטאנו לפניך צחילות אקרות
ואשר לא רוחלנו צנטילות של חיוז ואשר הצאנו חלום בידנו ועל
ידי עינוי הסיצה יחוקן מה שקלקלנו ומונענו צעונונו השמן הטוב
פעליון שהוא נמשך תחלה על הראש ואחר כך הוא מתפשט ויורד
על הזקן ואחר כך סוירד על פי גוהויו שאר המדות ועל ידי עינויו
יחוקן כח השמן הזה להמשיך אותו ולהדליק בולכין . ועל מטא שחטאנו
לפניך בשמן המור ובשמים והמרוקי הנשים אשר לא כדת האכנים .
ועל ידי עינוי נעילת הסכלל יחוקן מה שפגמו צכנסת ישראל רחל
אמנו וחללה נעלה מעל רגלה ולא מלחה היונה נוכח לכף רגלה .
ועל ידי עינויו חלב צבדי ישע ומעיל לרקק ועוזה ויופה צנטילים
צח כדיו ועל מטא שחטאנו לפניך צרגלים ונוהרות לרוץ לרעה . ואת
אשר עברנו על כ"ד דברים שצית דין ונדין עליהן ונתחייבנו להיות
יחפי רגלים צנדיוינו ח"ו . ועל ידי עינויו צחשמיש המטה יחוקן
מה שגרמנו צעונונו להיות נרגן ומפריד חלוק וקודשא צריך הוא לא
אשתכח צקיוניו וכנסת ישראל אשתכח ונאחזתו ואסתליק הסיח
מטה ומשון . ועל ידי עינויו נשים לו טס ונעם ושלמן וכסא ומנוה .
ועל מטא שחטאנו לפניך מה שקלקלנו צחדרי ומשכנו ועל מנתנו
ואשר שכנו על נעות שן וסרוחם על עריונו ושינונו צאקור :
ואתה צטובך תעורר מדותיך את הגדולה ואת הגבורה והתפארת
וסכלת והסוד כי כל צשמים וצארץ אשר צסן אחוים חמשה
דברים הללו והתפשט עליהן אס הצנים דנה חירו לכלא חירו דסיציה
לכלא ולכה לישועה לנו עיי חמשה עינויים הללו אשר ענינו נפשנו
כהיום הזה ומחול וסלאת אשר הרצינו אשמה צחורתך ובגדנו צאחדותך
וכתנו מוס צקדשי שמים וקלקלנו לינווחים ויונענו רציבי השפעם
והעבר נא רגל הסור והשחור חמוס חלריך ותעציר ונושלת זדון מן
הארץ ונולך על כל סעולם כולו בצכודך וסנשא על כל הארץ ציקך

שמהם לארץ ששון לעירך ולמיחה קרן לרוד עזרך וספוד מספוד
לנוחול לנו ויום הכפורים חסיה לעדה ישראל לשומם ולששון כיום
פורים ומהענג ונרוד טוב לציה ישראל ועל ידי חמס חפלות אשר לנו
מוכנים ומומונים להפעל לפניך היום תקבל שכניח עזינו חמש גבורות
ונציה אינא מן החלר הפניוית וציהם וצחפלת ערציה תקבל גבורה
חסד דלינא וצחפלת שחריה תקבל גבורה גבורה וצחפלת נוכח תקבל
גבורה תפארתה . וצחפלת מנחה תקבל גבורה נלחה . וצחפלת נעילת
תקבל גבורה הודה . ואתה צטובך עוררה את גבורתך ולכה לישועה
לנו ה' כצבור ילא כאיש מלחמות יעיר קבאס יריע אף ילריח על אוציו
יתגבר ואת מנח דוד ונהרה הלנוי וקרנו חרוס צישועתך כדבר שנאמר
עהם ידעתי כי הושיע ה' משיחו יענשו ומשני קדשו בגבורות ישע יעונו
יסיו לרלון אנרי פי וסגיון לצי לפניך ה' לורי וגואלי :

ובואי אס כה תעסה כסדר הזה ערב ובקר לומר תפלה זו בהכנעה ובתמינה בכל
לב ובכל נפש לא תשוב ריקס ויהוקן הכל כאבר לכל , ומה טוב ומה נעים
הלךך אס לא תשוב עוד לכסלה :

ואחר סדר הברכות יהודד במחכנתו לזכור ולהעבון גדולת יחוד הקדמון , אשר
האני"ל ובר"א וינ"ר ועס"ה כל העולמות והוא מנהיגם כרנונו ומנלעדי כפעו
ועלתו אין להם קיום כמו שכתוב ואתה מחיה את כלם :
והכנס המשורר גדול שלמה בן גבירול עליו השלום אבר חצר ותקן גדולתו והצדק
צמר מנבוח ליום הכפורים הנקרא בחר מלכות טוב לאומרו קודם
התפלה כי צו מודיע לבני האדם מפחד ה' ומיחד גאווה וליראה את ה' הנכבד וכנורא :
ועל כן ראוי ונכון ללמוד בלאשמורת יום הכפורים זה הסדר החלה חיה סדורו :

בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ : וְהָאָרֶץ
הַיְתָה תֵהוֹ וּבְהוֹ וְהַיֶּשֶׁךְ עַל עֵינֵי תְהוֹם וְרוּחַ
אֱלֹהִים מְרַחֶפֶת עַל פְּנֵי הַמַּיִם : וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אוֹר
וַיְהִי אוֹר : וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת הָאוֹר כִּי טוֹב וַיְבַדֵּל אֱלֹהִים
בֵּין הָאוֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ : וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לְאוֹר יוֹם וּלְחֹשֶׁךְ
קֶדָה לַיְלָה וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר יוֹם אֶחָד :
וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי רְקִיעַ בְּתוֹךְ הַמַּיִם וַיְהִי מְבַדֵּיל בֵּין מַיִם

למים : ויעש אלהים את הרקיע ויבדל בין המים אשר מתחת לרקיע ובין המים אשר מעל לרקיע ויהי כן : ויקרא אלהים לרקיע שמים ויהי ערב ויהי בוקר יום שני : ויאמר אלהים יקוו המים מתחת השמים ו מקום אחד ותראה היבשה ויהי כן : ויקרא אלהים ליבשה ארץ ולמקוה המים קרא ימים וירא אלהים כי טוב : ויאמר אלהים תדשא הארץ דשא עשב מזריע זרע עץ פרי עשה פרי למינו אשר זרעו בו על הארץ ויהי כן : ותוצא הארץ דשא ויגשב מזריע זרע למינהו ועץ עשה פרי אשר זרעו בו למינהו וירא אלהים כי טוב : ויהי ערב ויהי בוקר יום שלישי : פ

ויאמר אלהים יהי מארות ברקיע השמים להבריל בין היום ובין הלילה והיו לאתות ולמועדים ולקמים ושנים : והיו למארות ברקיע השמים להאיר על הארץ ויהי כן : ויעש אלהים את שני המארות הגדלים את המאור הגדול לממשלת היום ואת המאור הקטון לממשלת הלילה ואת הכוכבים : ויתן אותם אלהים ברקיע השמים להאיר על הארץ : ולמשל ביום ובלילה ולהבריל בין האור ובין החשך וירא אלהים כי טוב : ויהי ערב ויהי בוקר יום רביעי : פ

ויאמר אלהים ישרצו המים שרץ נפש חיה ועוף יעופף על הארץ על פני רקיע השמים : ויברא אלהים את התנינם הגדלים ואת כל נפש החיה הרומשת אשר

שרצו המים למינהם ואת כל עוף כנף למינהו וירא אלהים כי טוב : ויברך אותם אלהים לאמר פרו ורבו ומלאו את המים בימים והעוף ירב בארץ : ויהי ערב ויהי בוקר יום חמישי : פ

ויאמר אלהים תוצא הארץ נפש חיה למינה בהמה ורמש וחיתו ארץ למינה ויהי כן : ויעש אלהים את חית הארץ למינה ואת הבהמה למינה ואת כל רמש האדמה למינהו וירא אלהים כי טוב : ויאמר אלהים נעשה אדם בצלמנו כדמותנו וירדנו בדגת הים ובעוף השמים ובהמה ובכל הארץ ובכל הרמש הרומש על הארץ : ויברא אלהים את האדם בצלמו בצלם אלהים ברא אותו זכר ונקבה ברא אותם : ויברך אותם אלהים ויאמר להם אלהים פרו ורבו ומלאו את הארץ וכבשה ורדו בדגת הים ובעוף השמים ובכל חיה הרומשת על הארץ : ויאמר אלהים הנה נתתי לכם את כל עשב זרע זרע אשר על פני כל הארץ ואת כל העץ אשר בו פרי עץ זרע זרע לכם יהיה לאכלה : ולכל חית הארץ ולכל עוף השמים ולכל רמש על הארץ אשר בו נפש חיה את כל ירק עשב לאכלה ויהי כן : וירא אלהים את כל אשר עשה והנה טוב מאוד ויהי ערב ויהי בוקר יום השישי :

ויכלו השמים והארץ וכל צבאם : ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה וישבות ביום השביעי

לימוד לאשמורת יוד"ב

מכל מלאכתו אשר עשה: ויברך אלהים את יום
השביעי ויקדש אותו כי בו שבת מכל מלאכתו
אשר ברא אלהים לעשות: פ

אח"כ יאמר לו ישיר משה בכירה ובטוחה להכניס היראה בלבו של אדם ולכפר
על שגותיו

אז ישיר משה ובני ישראל את השירה הזאת ליהוה
ויאמרו לאמר אשירה ליי כי גאה גאה סוס
ורוכבו רמה בים: עזי וזמרת יה ויהי לי
לישועה זה אלי ואנוהו אלהי
אבי וארוממנהו: יהוה איש מלחמה יהוה
שמו: מרכבות פרעה וחילו ירה בים ומבחר
שלישיו טבעו בים סוף: תהמות יבסימו ידרו במצולת
כמו אבן: מינה יהוה גאדרי בכח מינה
יהוה תרעץ אויב: וברוב גאונה תהרס
קמיה תשלח חרנה יאכלמו בקש: וברוח
אפיה נערמו מים נצבו כמו נד
גזרים קפאו תהמת בלב ים: אמר
אויב ארדה אשיג אחלק שלר תמלאמו
נפשי אריק חרבי תורישמו ידי: נשפת
ברוחך בסמו ים צללו כעופרת במים
אדירים: מי כמכה באלים יהוה מי
כמכה נאדר בקדש נורא תהלות עשה
פלא: נטית מינה תבלעמו ארץ: נחית
בחסדך עם זו נאלת נחלת פעוקה אל נוח

לימוד לאשמורת יוד"ב

עב

קדשך: שמעו עמים ירגזון חיל
אחי ישבי פלשת: אז נבהרו אלופי
אדום אילי מואב יאחזמו רעד נמגו
כל ישבי כנען: תפול עליהם אימתוה
ופחד בגדל זרועה ידמו כאבן עד
יעבר עמה יהוה עד יעבר עם זו
קנית: תבאמו ותטעמו בהר נחלתך מכון
לשבתך פעלת יהוה כקדש אדני כוננו
ידיך: יהוה ימלוך לעולם ועד:
כי בא סוס פרעה ברכבו ובכרשיו בים וישב יי עליהם
את מי הים ובני ישראל הלכו ביבשה בתוך הים:

אח"כ לימוד פרשת היראה בפרשת עקב ו"ל

ועתה ישראל מה יהוה אלהיך שאל מעמך כי אם
ליראה את יהוה אלהיך ללכת בכל דרכיו
ולאהבה אתו ולעבד את יהוה אלהיך בכל לבבך
ובכל נפשך: לשמר את מצות יהוה ואת חקתיו אשר
אנכי מצוה היום לטוב לך: הן ליהוה אלהיך השמים
ושמי השמים הארץ וכל אשר בה: רק באבותיך חשק
יהוה לאהבה אותם ויבחר בזרעם אחריהם בכס מכל
העמים כיום הזה: ומלתם את ערלת לבבכם וערפכם
לא תקשו עוד: כי יהוה אלהיכם הוא אלהי האלהים
ואדני האדונים האל הגדל הגבור והנורא אשר לא ישא
פנים ולא יקח שחד: עשה משפט יתום ואלמנה ואהב

גַּר לָתֵת לוֹ לֶחֶם וְשִׁמְלָה : וְאַהֲבַתְּם אֶת הַגֵּר כִּי גֵרִים
הֵייתֶם בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם : אֵת יְהוָה אֱלֹהֵיךָ תִירָא אֹתוֹ תַעֲבֹד
וְבוֹ תִדְבֹק וּבִשְׁמוֹ תִשָּׁבַע : הוּא תְהַלְתֶּךָ וְהוּא אֱלֹהֵיךָ
אֲשֶׁר עָשָׂה אִתְּךָ אֶת הַגְּדֹלָת וְאֵת הַנּוֹרָאֵת הָאֵלֹהִים אֲשֶׁר
רָאוּ עֵינֶיךָ : בְּשִׁבְעִים נֶפֶשׁ יִרְדּוּ אֲבֹתֶיךָ מִצְרַיִם וְעַתָּה
שָׁמַךְ יְהוָה אֱלֹהֵיךָ כְּכֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם לְרֹב :

וְאַהֲבַת אֶת יְהוָה אֱלֹהֵיךָ וְשִׁמְרַת מִשְׁמֵרְתוֹ וְחֻקְתּוֹ
וּמִשְׁפָּטָיו וּמִצְוֹתָיו כָּל הַיָּמִים : וְיִדְעַתֶּם הַיּוֹם
כִּי לֹא אֵת בְּנֵיכֶם אֲשֶׁר לֹא יָדְעוּ וְאֲשֶׁר לֹא רָאוּ אֵת
מוֹסַר יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֵת גְּדֻלּוֹ אֵת יְדוֹ הַחֹזֶקָה וְזִרְעוֹ
הַנְּטוּיָה : וְאֵת אֲתֹתָיו וְאֵת מַעֲשָׂיו אֲשֶׁר עָשָׂה בְּתוֹךְ
מִצְרַיִם לְפָרְעֵה מֶלֶךְ מִצְרַיִם וְלִכְלֹ אֶרְצוֹ : וְאֲשֶׁר עָשָׂה
לְחַל מִצְרַיִם לְסוּסָיו וּלְרִכְבּוֹ אֲשֶׁר הִצִּיף אֵת מִי יָם
סוּף עַל פְּנֵיהֶם בְּרֹדֶפֶס אַחֲרֵיכֶם וַיֹּאבֶדֶם יְהוָה עַד הַיּוֹם
הַזֶּה : וְאֲשֶׁר עָשָׂה לָכֶם בְּמִדְבַר עַד בְּאַכְסַם עַד הַמָּקוֹם
הַזֶּה : וְאֲשֶׁר עָשָׂה לְדָתוֹ וּלְאֲבִירָם בְּנֵי אֱלִיָּאב בֶּן רְאוּבֵן
אֲשֶׁר פָּצְתָה הָאָרֶץ אֵת פִּיהָ וַתִּבְלַעֶם וְאֵת בְּתֵיהֶם וְאֵת
אֱהֻלֵיהֶם וְאֵת כָּל הַיְקוּם אֲשֶׁר בְּרַגְלֵיהֶם בְּקֶרֶב כָּל
יִשְׂרָאֵל : כִּי עֵינֵיכֶם הִרְאֵת אֵת כָּל מַעֲשֵׂה יְהוָה הַגְּדֹל
אֲשֶׁר עָשָׂה : וְשִׁמְרַתֶּם אֵת כָּל הַמִּצְוָה אֲשֶׁר אֲנִי מְצַוֶּה
הַיּוֹם לַמַּעַן תַּחֲזִיקוּ וּבְאַתֶּם וּרְשַׁתֶּם אֵת הָאָרֶץ אֲשֶׁר
אַתֶּם עֹבְרִים שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ : וְלַמַּעַן תִּתְּרִיכוּ יָמִים עַל

חַרְבוֹתָיו : וְתִבְנֶה שׁוֹמְרֵיכֶם לָתֵת לָהֶם
יְהִי יָדְעֵתִי כִּי הִמְתַּחֲנַנִּים לְפָנֶיךָ וּדְבַשׁ :

טוֹבִים אֲשֶׁר הִקְדִּימוּ לָקִים לָנוּ בְּמִסְתַּם סְלוּזֵינוּ

וְאִנִּי אִין בִּי לֹא צָדֵךְ הוּא וְאִין אֱלֹהִים עִמָּדִי אֲנִי אָמִית
לֹא תִהְיֶה וְלֹא יִצְתִי וְאִנִּי אֶרְפָּא וְאִין מִדִּי מִצִּיל : כִּי
לִכְן אֵל הַשָּׁמַיִם יָדִי וְאָמַרְתִּי חִי אֲנִכִּי לְעֹלָם : שְׁמַע

יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד : וְיִדְעַת הַיּוֹם וְהַשַּׁבָּת
בְּשֵׁלֶבֶבְךָ כִּי יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים בְּשָׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל

הָאָרֶץ מִתַּחַת אִין עוֹד :

נבאים

סעיים סיוון ה'

בְּשַׁנַּת מוֹת הַמֶּלֶךְ עֲזַיְהוּ וְאַרְאָה אֵת אֲדֹנָי יֹשֵׁב עַל
כִּסֵּא רִם וְנִשְׂא וְשׁוּרָיו כְּלָאִים אֵת הַחֵיכֶל :

שְׂרָפִים עִמָּדִים מִמַּעַל לוֹ יֵשֵׁשׁ בְּנָפִים שֵׁשׁ בְּנָפִים לְאֶחָד
בְּשֵׁתִים יְכַסֶּה פָּנָיו וּבְשֵׁתִים יְכַסֶּה רַגְלָיו וּבְשֵׁתִים
יְעוּפֶף : וְקָרָא זֶה אֵל זֶה וְאָמַר קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְהוָה
צְבָאוֹת מְלֹא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ : וַיִּנְעוּ אַמּוֹת הַסָּפִים

מִקּוֹל הַקּוֹרָא וְהַבֵּית יִמְלֵא עֵשָׂן : וְאָמַר אוֹי לִי כִּי
נִדְמַתִּי כִּי אִישׁ טָמֵא שְׁפָתַי אֲנִכִּי וּבְתוֹךְ עִם טָמֵא
שְׁפָתַי אֲנִכִּי יוֹשֵׁב כִּי אֵת הַמֶּלֶךְ יְהוָה צְבָאוֹת רָאִנְעֵנִי :

וַיַּעַף אֵלַי אַחַד מִן הַשְּׂרָפִים וּבִידוֹ רִצְפָה בְּמַלְקָחַיִם
לָקַח מִעַד הַמְּזוּבָּח : וַיַּגַּע עָלַי פִּי וַיֹּאמֶר הִנֵּה נֹגַע זֶה עַל
שְׁפָתֶיךָ וְסַר עֲוֹנֶךָ וְחַטָּאתֶךָ תִּכְפֹּר : וְחַטָּאתֶךָ תִּכְפֹּר : וְחַטָּאתֶךָ תִּכְפֹּר : וְחַטָּאתֶךָ תִּכְפֹּר :

قطعة شظية وُجِدت مع مادة مفردة fragment found with item

גַּר לְתֵת לוֹ לַחֵל מִן־חֲדָיִךְ בְּמִזְרָא וּפְחָד עִמָּךְ יִשְׂרָאֵל
 הַיִּיְתִים בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם וְעַל הָאָרֶץ מִתַּחַת אֵין עוֹד :
 וְבוֹ תִדְבֵק וּבִשְׂמוֹ הַשְּׁבַע : הִי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגֹאֲלִי :
 אֲשֶׁר עָשָׂה אִתָּךְ אֵת הַגְּדֹלַת וְאֵת־
 רָאוּ עֵינֶיךָ : בְּשִׁבְעִים נֶפֶשׁ יִרְדּוּ אֲבֹתֶיךָ כִּי
 שָׁמַךְ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ כְּכֹכָבֵי הַשָּׁמַיִם גַּם עִם אֲשֶׁתוֹ
 וְאֶהְבֵת אֵת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְשִׁמְרַת מִשְׁמֵרָתוֹ וְהִי גַם
 וּמִשְׁפָּטָיו וּמִצְוֹתָיו כָּל הַיָּמִים : וַיִּרְעַתְם הִי .
 כִּי לֹא אֵת בְּנֵיכֶם אֲשֶׁר לֹא יָדְעוּ וְאֲשֶׁר לֹא רָאוּ אֵי
 מִיֹּסֵר יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֵת גְּדֹלוֹ אֵת יְדוֹ הַחֲזֹקָה וַיִּרְעוּ
 הַנְּטוּיָה : וְאֵת אֲתֹתָיו וְאֵת מַעֲשָׂיו אֲשֶׁר עָשָׂה בְּתוֹךְ
 מִצְרַיִם לְפָרְעֵה מֶלֶךְ מִצְרַיִם וְלִכְל אֶרְצוֹ : וְאֲשֶׁר עָשָׂה
 לְחַל מִצְרַיִם לְסוּסָיו וּלְרִכְבּוֹ אֲשֶׁר הִצִּיף אֵת מִי יָם
 סוּף עַל פְּנֵיהֶם בְּרֹדֶפֶס אַחֲרֵיכֶם וַיֹּאבֶדֶם יְהוָה עַד הַיּוֹם
 הַזֶּה : וְאֲשֶׁר עָשָׂה לָכֶם בְּמִדְבַר עַד בְּאֲכֶם עַד הַמָּקוֹם
 הַזֶּה : וְאֲשֶׁר עָשָׂה לְדַתְוֹ וּלְאֲבִירֵם בְּנֵי אֱלִיָּאֵב בֶּן רְאוּבֵן
 אֲשֶׁר פָּצְתָה הָאָרֶץ אֵת פִּיהָ וַתַּבְלַעֵם וְאֵת בְּתֵיהֶם וְאֵת
 אֶהְלִיהֶם וְאֵת כָּל הַיְקוּם אֲשֶׁר בְּרַגְלֵיהֶם בְּקֶרֶב כָּל
 יִשְׂרָאֵל : כִּי עֵינֵיכֶם הִרְאֵת אֵת כָּל מַעֲשָׂה יְהוָה הַגְּדֹל
 אֲשֶׁר עָשָׂה : וְשִׁמְרַתֶם אֵת כָּל הַמִּצְוָה אֲשֶׁר אֲנִי מִצְוֶיךָ
 הַיּוֹם לְמַעַן תִּחְזְקוּ וּבֵאתֶם וּיְרִשְׁתֶם אֵת הָאָרֶץ אֲשֶׁר
 אֲתֶם עוֹבְרִים שָׁמָּה דְרִשְׁתָּה : וּלְמַעַן תִּאֲרִיכוּ יָמִים עַל

הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לְאַבְרָהָם לָתֵת לָהֶם
 וּלְזָרְעָם אֶרֶץ זָבֹת חֶלֶב וּדְבִשׁ :
 וְאַחַר כֵּךְ יָסִיִּם צַפְקוּיִם אֵלָיו צַפְסַת סְלוּזוֹ
 רָאוּ עֵתָה כִּי אֲנִי הוּא וְאֵין אֱלֹהִים עִמָּדִי אֲנִי אֲמִית
 וְאֶחָיָה מִחֲצָתִי וְאֲנִי אֶרְפָּא וְאֵין מִיָּדִי מִצִּיל : כִּי
 אִשָּׂא אֵל שָׁמַיִם יָדִי וְאָמַרְתִּי חִי אֲנִכִּי לְעֹלָם : שָׁמַע
 יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד : וַיִּרְעַת הַיּוֹם וַהֲשַׁבַת
 אֵל לְבַבְךָ כִּי יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים בְּשָׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל
 הָאָרֶץ מִתַּחַת אֵין עוֹד :

נביאים

יטעיס סיון ו'

בְּשַׁנַּת מוֹת הַמֶּלֶךְ עֲזַיְהוּ וְאֶרְאָה אֵת אֲדֹנָי יוֹשֵׁב עַל
 כִּסֵּא רִם וְנִשְׂא וְשׁוּלְיוֹ מְלָאִים אֵת הַהִיכָל :
 שְׂרָפִים עִמָּדִים מִמַּעַל לוֹ יֵשֵׁשׁ כְּנָפַיִם שֵׁשׁ כְּנָפַיִם לְאֶחָד
 בְּשָׁתַיִם יְכַסֵּה פָנָיו וּבְשָׁתַיִם יְכַסֵּה רַגְלָיו וּבְשָׁתַיִם
 יְעוּפֵף : וְקָרָא זֶה אֵל זֶה וְאָמַר קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יְהוָה
 צְבָאוֹת מְלֹא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ : וַיִּנְעֻז אֲמוֹת הַסַּפִּיִם
 מִקּוֹל הַקּוֹרָא וְהַבֵּית יִמְלֵא עֵשָׂן : וְאָמַר אוֹי לִי כִּי
 נִדְמַתִּי כִּי אִישׁ טָמֵא שִׁפְתַיִם אֲנִי וּבְתוֹךְ עִם טָמֵא
 יִשְׁפְּתִים אֲנִי יוֹשֵׁב כִּי אֵת הַמֶּלֶךְ יְהוָה צְבָאוֹת רָאוּ עֵינָי :
 וַיַּעַף אֵלָי אֶחָד מִן הַשְּׂרָפִים וּבִידוֹ רִצְפָה בְּמִלְקָחִים
 לָקַח מִעַל הַמַּזְבֵּחַ : וַיַּגַּע עַל פִּי וַיֹּאמֶר הִנֵּה נִגַּע זֶה עַל
 שִׁפְתֶיךָ וְסָר עוֹנֶיךָ וְחִטְאַתְךָ תִּכְפֹּר : וְאַחֲרָיִךְ בְּיָמֶיךָ סִי חִי

fragment found with item قطعة شظية وُجدت مع مادة مفردة item

ויהי בשלשים שנה ברביעי בחמשה לחדש ואני בתוך
הגולה על נהר כבר נפתחו השמים ואראה
מראות אלהים: בחמשה לחדש היא השנה החמישית
לגלות המלך יויכין: היה היה דברי אל יחזקאל בן
בוזי הכהן בארץ בשדים על נהר כבר והיה עליו שם
יד יי: וארא והנה רוח סערה באה מן הצפון ענן
גדול ואש מתלקחת ונגה לו סביב ומתוכה כעין
החשמל מתוך האש: ומתוכה דמות ארבע חיות וזה
מראהן דמות אדם להנה: וארבעה פנים לאחת
וארבע כנפים לאחת להם: ורגליהם רגל ישרה וכף
רגליהם ככף רגל עגור ונצצים כעין נחשת קלל: וידי
אדם מתחת כנפיהם על ארבעת רבעיהם ופניהם
וכנפיהם לארבעתם: חוברות אישה אל אחותה כנפיהם
לא יסבו בלכתן איש א עבר פניו ילכו: ודמות פניהם
פני אדם ופני אריה אל הימין לארבעתם ופני שור
מהשמאל לארבעתן ופני נשר לארבעתן: ופניהם
וכנפיהם פרוות מלמעלה לאיש שתים חוברות איש
ושתיים מכסות את גויתיהנה: ואיש אל עבר פניו
ילכו אל אשר יהיה שמה הרוח ללכת ילכו לא יסבו
בלכתן: ודמות החיות מראיהם בנחלי אש בוערות
כמראה הלפידים היא מהלכת בין החיות ונונה
לאש ומן האש יוצא ברק: והחיות רצוא ושוב
כמראה הבזק: וארא החיות והנה אופן אחד בארץ

אצל החיות לארבעת פניו: מראה האופנים ומעשיהם
כעון תרשיש ודמות אחד לארבעתן ומראיהם ומעשיהם
כאשר יהיה האופן בתוך האופן: על ארבעת רבעיהן
בלכתם ילכו לא יסבו בלכתן: ונביהן ונבה להם ויראה
להם ונבותם מלאות עינים סביב לארבעתן: ובלכת
החיות ילכו האופנים אצלם ובהנשא החיות מעל
הארץ ינשאו האופנים: על אשר יהיה שם הרוח ללכת
ילכו שמה הרוח ללכת והאופנים ינשאו לעמתם כי
רוח החיה באופנים: בלכתם ילכו ובעמדם יעמדו
ובהנשאם מעל הארץ ינשאו האופנים לעמתם כי רוח
החיה באופנים: ודמות על ראשי החיה רקיע כעין
הקרח הנורא נטוי על ראשיהם מלמעלה: ותחת
הרקיע כנפיהם ישרות אישה אל אחותה לאיש שתים
מכסות להנה ולאיש שתים מכסות להנה את
גויתיהם: ואשמע את קול כנפיהם בקול מים רבים
בקול שרי בלכתם קול המלה בקול מחנה בעמדם
תרפינה כנפיהן: ויהי קול מעל לרקיע אשר על ראשם
בעמדם תרפינה כנפיהן: וממעל לרקיע אשר על ראשם
כמראה אבן ספיר דמות כסא ועל דמות הכסא דמות
כמראה אדם עליו מלמעלה: וארא כעין חשמל
כמראה אש בית לה סביב ממראה מתניו ולמעלה
וממראה מתניו ולמטה ראיתי כמראה אש ונגה לו
סביב: כמראה הקשת אשר יהיה בענן ביום הגשם בן

לימוד לאשמורת יוהב

מראה הנגה סביב הוא מראה דמות כבוד יהוה
ואראה ואפל על פני ואשמע קול מדבר : ומשאני
רוח ואשמע אחרי קול רעש גדול ברוך כבוד יהוה
ממקומו :

ולאכך כד בחזקוק סימן זי

יהוה בהיכל קדשו הם מפניו כל הארץ : תפלה
לחזקוק הנביא על שגינות : יהוה שמעתי
שמעה יראתי יהוה פעלה בקרב שנים חיהו בקרב
שנים תודיע ברוגו רחם תזכור : אלוה מתימן יבוא
וקדוש מהר פארן סלה בסה שמים הודו ותהלתו
מלאה הארץ : ונגה באור תהיה קרנים מידו לו ושם
חביון עזו : לפניו יקר דבר ויצא רשף לרגליו : עמד
וימדד ארץ ראה ויתר גוים ויתפוצצו הררי עד שחו
גבעות עולם הליכות עולם לו : תחת און ראיתי אהלי
כושן ירגזו יריעות ארץ מדין : הגנהרים חרה יהוה
אם בנהרים אפך אם פים עברתה כי תרכב על סוסיה
מרכבתיה ישועה : עריה תעור קשתה שבועות מטות
אמר סלה נהרות תבקע ארץ : ראובך יחילו הרים זרם
מים עבר נתן תחום קולו רום ידיהו נשא : שמש ירח
עמד זבלה לאור חציה יהלכו לנגה ברק תניתה :
בזעם תצעד ארץ באף תדיש גוים : יצאת לי שע עמך
לישע את משיחך מחצת ראש מבית רשע ערות יסוד

לימוד לאשמורת יוהב

עד צואר סלה נקבת במטיו ראש פרזיו יסערו להפיצני
עליצתם כמו לאכל עני במסתר : דרכת בים סוסיה
חפר מים רבים : שמעתי ותרגו בטני לקול צלרו
שפתי יבוא רקב בעצמי ותחתי ארגו אשר אנוח ליום
צרה לעלות לעם וגודנו : כי תאנה לא תפרח ואין יבול
בגפנים כחש מעשה זית וישרמות לא עשה אכל גזר
ממכלה צאן ואין בקר ברפתים : ואני ביהוה אעלוזה
אגידה באלהי ישעי : יהוה אדני חילי וישם רגלי
באילות ועל במותי ידריכני למנצח בגנינותי :

אחר כך בפתובים תהלים באלו הסיונים טי על מות לבן י"ח לעבד ה' לדוד :
וישם השמש מספרים כבוד אל וכ"ד לדוד מזמור לה' . וכ"ט מזמור לדוד
הבו לה' . ול"ג רכנו נדיקים בה' . וס"ח לדוד מזמור שיר . ונ"ב מזמור
שיר ליום השבת . ונ"ג ה' מלך גאות . ונ"ד לבו נרננה לה' . ונ"ו לה' שיר
חדש . ונ"ז ה' מלך תגל הארץ . ונ"ח מזמור שיר לה' . ונ"ט ה' מלך ירגזו
עמים . וק' מזמור לתודה הריעו . וק"ד ברכי נפשי את ה' . וק"ז הודו לה' כי טוב
וק"יג הללויה הללו עבדי ה' . וקל"ו הודו לה' כי טוב . וקל"ט לכנען לדוד מזמור ה'
וקמ"ה תהלה לדוד וארוממן . וקמ"ו הללויה הללו נפשי . וקמ"ז הללויה כי טוב
זמרה . וקמ"ח הללויה הללו את ה' . וקמ"ט הללויה שירו לה' . וק"ג הללויה
הללו אלבקדשו . והס כ"ו מזמורים הנקראים מהללי יהוה וחס יש שהות אחר כך יקרא
שמעוניות דליו סימן ל"ס עד סימן מ"ב . ואחר כך בדברי הימים ב' סימן כ"ט

ויברך דויד את יהוה לעיני כל הקהל ויאמר דויד
ברוך אתה יהוה אלהי ישראל אבינו מעולם
ועד עולם : לה יהוה הגדלה והגבורה והתפארת והנצח
וההודו כי כל בשמים ובארץ לה יהוה הממלכה
והמתנשא לכל לראש : והעשר והכבוד מלפניך
ואתה מושל בכל ובידך פה וגבורה ובידך לגדל

וְדַחַק לְפָנָיו : וְעָתָה אֶרְהֶינּוּ כַּיָּדַיִם אֲנַחְנוּ לְךָ וּמַהֲלָלִים
לְשֵׁם תְּפַאֲרֶתְךָ :

ואחר כך ילמוד פתיחת אליהו ככוכב צקוף האדרת :
ואחר כך צוהר פי בשלח ד' כ"ו ע"צ והו לשוני

מרכבות

פרעה וחילו ירה צים . רבי יצחק פתח לקול תהו
הוון עייס צעוים ויעלה נשיאים ונקלה הארץ
צרקיס לונטר עשה ויולא רוח ואלוכותיו הא חנין טבעה רקיעין
עבד קודשא צריך הוא וצבל רקיעה ורקיעה ככצין קציעין ורהטין
צבל רקיעא ורקיעא ולעילא וכלהו ערצות וצבל רקיעא ורקיעא
צבלוכו ונחתן טכין ורוניט חיוט ונאח טכין וצין רקיעא ורקיעא חוט
וואח טכין ונאח ערצות סלוכו צאורכיס אלף וחוט ונאח טכין ופוחייה
אלף וחוט ונאח טכין ונחיוז דליה כהרין כל אינון רקיעין ונאח
חנין לעילא וערצות רקיע דחיוס . פרסי דחיות קדיטין ורוניטין
ככולהו לעילא ונכסון קנסולין דחיות ככולהו טוקי דחיות ככולהו
וארכוצין דחיות ככולהו ירכין דחיות ככולהו ונצזי דחיות ככולהו
וגופא דחיות ככולהו גדיפייסו ככולהו ונאורייסו ככולהו ראשי דחיות
ככולהו . ונאח ככולהו כקצלי כולהו וכל שייפא ושייפא דצחיות
לקבל טבעת החוויין ולקבל טבעת היכלים ולקבל ונאורעא לרקיעא
ולקבל ורקיעא לרקיעא ושיעורא דכולהו ורוניטין עשרין וחוט אלפיין
חולקין ושיעורא דקודשא צריך הוא כנא דאוקינא . ועוד רקיעא
חד איה לעילא ון קרני דחיות דכתיב ודמות על ראשי החים רקיע .
ונלרע כוה רהיכין ציוניא ונאורעא ונחמות ונאח טעאן כולהו כוני
יוא אחכנפי ציוסון ארבע נחמתן צדרגייסו וכולהו רהיכין אקרין
צטווסון . ונחמות אלין אוליין ונאורעא אינון זעירין דרגין אל דרגין
דכתיב זה הים גדול ורחב ידיים שם רנוט ואין וקספ חיות קטנות
עם גדולות . והא אוקינא עלי וקסטר ונאורעא ונחמות ונאורעא קרעא
אחרא ואחידן ונאורעא לעילא ונחמות ונאורעא ונחמות ונאורעא קדיטא
כוה דאוקינא ונחמות פרעה וחילו :

ובוהר פרשת בראשית דף כ"ב ע"ב וזיל פתח

עוד רבי שמואל ואמר ראו עתה כי אני אני הוא ואין
אלהים עמדי וכי . אומר חזרייא שמואל ולין עתיקין דצבינא
לגלגא צחר לאחיהיב רשו עלאה לנוינר ונאח ניהו לאונר ראו עתה
כי אני אני הוא אלל דא הוא עלת על כל עלאין הסוא דאחקרי עלת
העלות . עלת ונאלין עלות דלא יעביד חד ונאלין עלות שום עובדא
עד דנטייל רשות ונאורעא דעליה כנא דאוקינא לעילא צנעטא אדם
נעשה ודאי על תרין אומר לאונר דא להסוא דלעילא ונאח נעשה
ולא עביד ונדעס אלל צרשו ואונירעא ונאורעא דלעילא ונאח . והסוא
דלעילא ונאח . עד דנטייל עלה ונחצריה . אצל הסוא דאחקרי עלת
על כל עלות דלית לעילא ונאח ולא לתתא שום ליה כוה דאחונר
ואל עי דנחיווי ונאח יאונר קדוש . אונר ראו עתה כי אני אני הוא
ואין אלהים עמדי דנטייל עלה ונאח כגוונא דהסוא לאונר ויאונר
אלהים נעשה אדם . קונו כללו חזרייא ואמר רבי סז לנא רשו
לנללא צהאי אחר . אונר והא לא אוקינא לעילא דעלת העלות אונר
לכת"ר נעשה אדם . אונר לון הו . שמואל אודנייכו ונא דפונטון
ונונלן . והא לא אונרית לכוון חסותא דאיה דאחקרי עלת ונעלות ולאו
איהו הסוא דאחקרי עלת על כל עלות דלעילא על כל עלות ליה
ליה תניינא דנטייל עלה ונאח דאיהו יחיד קדם כלל וליה ליה שותפא
וצגין דא אונר ראו עתה כי אני אני הוא ואין אלהים עמדי דנטייל
עלה ונאח דלא איה ליה תניינא ולא שותפא ולא שותפא דאיה אחד
צשתוף כגון דכ ונוקבא ונחונר צהון כי אחד קראתיו אצל איהו
חד צלא שותפן ולא שותף . וצגין דא אונר ואין אלהים עמדי קונו
כלהו ונאחטעמו קניס ואונר ונאח צר כס דנאריס אסתכס עניס
לגלגא רזין עוויין דלא הו ונאחליין לנללכייא קדישייא אונר לון
חזרייא איה לן לאשננא קרא דכונס רזין עוויין איה צהאי קרא אני
אניית ואחיס וגוונר אני אניית ואחיס צקספין . אחיס וקסטר דיונינא
חיי וקסטרעא דנאורעא ונאח ואי לא אסתכמן תרווייהו צעמודא
דאנלעיתא לא אסתקייס דינא דאינון צוהצ תלתא כחדל ולזונקין

אשכחמו חלחל לזעזעז דינא וייתי י"ד ימינא דאסי פשוטה לקבל
טזים דאיהו הו"ה י"ד ה"א ו"אן ה"א ודא שכינתא אשקרי
יד יעין וקטרא דחסד . י"ד טוואל וקטרא דגזרול . י"ד
יהו"ה וקטרא דעמודא דלזעזעזא כד צ"כ הצ צחיוצחא סאי יד
סויצ פ"ה ון דינא . אצל כד דן עלת על כל העלות אמוצ צ"ה ואין
נוידי ונליל ועוד חלת זמנין אמוצ צהאי קרא אני אני דאית צהון
א' א' א' י' י' י' דלחמניו צו"ד ס"י וא"ו ס"א . יו"ד ס"א
וא"ו ס"א וא"ה צהון ג' וויץ י' י' ו"י וא"ה וא"ו וא"ו דלחמניו
צחלין טוואן ועס כל דא דסאי קרא סא אוקוואו צחרי"א לגבי אלהים
אחרים כווא דלחמוצ ראו עתה כי אני אני סוא דא קודשא צריך סוא
ושכינתיה דלחמוצ צהו אני וס"ו ואין אלהים עומדי דא סוא"ל ונח"ש .
אני אומ"ה וא"ה אני אומ"ה צשכינתי לזואן דאיהו סייצ . ואני א"ה
צה לזואן דאיהו זכאי ואין נוידי ונליל דא יד יהו"ה דאיהו יהו"ה יו"ד
ס"א וא"ו ס"א . ואיהו כח"ו צווכס"ו כח"ו וכלא קשו"ו . אצל וזה
דלחמוצ לעילא עלת עלאה דאיהו עלת על כל העילות וסאי רוא
לא לחמוצר לכל חכיווא ונצ"ה ע"כ :

ואס י"ט טוואן יקרא צספר יל"ה וגס צספרא דלזעזעזא טשס
נעלומ"ס רזין עלאין . וסס צספרק טני רמוזים קוד טלש עשרה
נדוה דרמו"ה ס' ס' אל רחוס וחנין ונאמ"ר סומחיל וקמי פחא
דאודינן וכו' עד צסהוס וזלא דכלא נגדין חליקר ונשיחין דלפסקוואו
דכ"א וכו' וצקריאח סודותיסן עעורר סגודות עליונות לכפר עליו :
וככון לזואן ספר סהלים כולו קידס טילך ליטן ו"ס אומ"ה אוחו
עס סקליחות ועס פזוון י"ס א"ו"ס זכור סיוס סלא סוא
צפזוואים אחר מוסק . וגס יסי רלון . סכל כאטר לכל כווא צקדר
ל"ל סושענא רצא כרי סזכות טצעה כורתי צרי"ת יגן צעדנו ציוס
סדין וסבורא . ו"ס צזה סוד גדול כידוע ליודעי חן :
וויי סאינו יכול ליטצ כל חלילה צצית סכנסק ילך לציוו לקלוס :
ובסילא ונצית סכנסק אמוצ

י' נחני בצדקתך למען שוררי הישר לפני דרךך .
ועקב הלק דררבו ויפגעו בו מלאכי אלהים : ויאמר
יעקב פאשר ראם מחנה אלהים זה ויקרא שם המקום
ההוא מחנים :

סדר תפלת שחרית

כתב

סרצ סאר"י זל"הס סלריך סאדס לסיס כנגדו צחפילות לצכר
כילולי סקדו"ס אטר כחפזרו צקליפות ועל כן עוצ ללדס
קודס כל חפלה שיאמ"ר טוסח חפלה זו וזה טוסח :

רשם

יחוד קצ"ה ושכינתיה צדחילו ורחימו ור"ו"ד ליחא
סס י"ס צו"ה ציחולא שליס צטפס כל יטרא סריני ונחפלב
חפלה (ערצ"ה) . (סחרי"ה) . (מוסק) . (ונחס) . ליחד ספירות
סעליונות להושיך טפס וצרכס עליהן וטסס א סומדרגות סחחחונות
ווטסס יושפע על נפשו רוחיו ונפשוטיו לעצדך וליראה ולחצס אה
טווד כלל סלה ועד . וחסיס חפלהטיו וקוצלה ונרולה לפני כקא צצודך
להעלות על ידי חפלהטיו פירוכי כילולי סקדו"ס אטר נחפזרו צין
סקליפות חיל צלע ויקאנו וצענו וירישנו א וצלע סווא לללח וחלקק
חפלהטיו עס שאר חפלות סלדיקים סיודעיס וסנוכוויס כל כווא
ליצופי טמוטיך סקדו"ס וכל סיסודיס חווגי נדוה סעליונות הצאים
על ידי סחפלות וסצרכות . וחפלהטיו זו אנו וכוויס דרך כלל לדעת
רצי טווען צר יוחאי סקדו"ס ולדעת רצי אמוצ צנו ולדעת יוחס צן עוויס
סקדו"ס . ופינו כפיסס וחפלהטיו סחפלהס וכוונתיו ככוונתס . וסרי
אנו סוואיסי עליסס צפל וכל כל . יסיו לללון אומ"ה פינו וסגיון לצנו
לסכיך ס' לורנו וגו"לינו :

ואח"כ יאמ"ר סחפלה עינייסי סומחיל רצפ"ע ספי לזעלח :
ובסדר סקצצות יפיון צחס צטס אהי"ס כוס אהיה צניקוד
אח סכל וסקני"ר סומצתס עזס סיס ונחיר כ"ג ציוס סס ספסריס

לימוד לאשמורת יו"הב

וראוי לקלר צפויטיס וצקליחות שחית כדי לנהר צענין שיחפלב
ווסף קודם טעה שציעית וצין ישתצה ליולר יאוור וזוור
ונוענוקיס ויכוין לעוועק דרוס כוונ"ט הרב ז"ל וסרצס ואלד לריך
להשעירר ציוס הזס באניירת סונזוור הזס ולכוין אס עוונת שמער י"ס
סי נ"י יענווד או"ה גילוי אס הצניס לכפר ולנקות עונות ישראל וקודם
סיקוס להחפלב צעוידה יכוין צלצו על ידי חפלתו צלחש לעלות אח
רחל אצנו למעלה ונומו א וקוס הגדולה וסגזורה : וצחורת העוידה
ג"כ יכוין שהיא טעולה למעלה ונומו אל וקוס הדעת :

ובכין

יקוס לענווד לפני צוראו צכפיפת ראש וצכפיפת קוונס
ויחפלב חפלתו צכל לצ ונפ"ט. וידפוק חחלה צפסקוק אלכ"י
ספתי חפחה וכי וצמילוי אליף לל"י"ת כוין וי"ד גינ"י חרע"א פתח סבו
ככנס חפלה ולפיכך קצעוהו אכטי כנס"ג פתח סער חפלתיו :

בברכות של תפלה והיות שלו יכוין צניקוד כזה צס' הזס וזה תוארו
בברכה ראשונה ונגן אברהם יכוין הויה צפתו כזה

יהוה :
יהוה :

יהוה :
יהוה :

יהוה :
יהוה :

יהוה :
יהוה :

יהוה :
יהוה :

יהוה :
יהוה :

יהוה :
יהוה :

יהוה :
יהוה :

יהוה :
יהוה :

יהוה :
יהוה :

יהוה :
יהוה :

יהוה :
יהוה :

יהוה :
יהוה :

יהוה :
יהוה :

יהוה :
יהוה :

יהוה :
יהוה :

יהוה :
יהוה :

לימוד לאשמורת יו"הב

עח

ויחזור להסודות עם הש"ץ ונוחויב כל יחיד לוונר עשרה וידוייס
כנגד עשרה פעניס שהיס הכסן גדול וזכיר אח השס :

ואחר

כך צבא זמן הולאת ס"ח ישתדל עכ"פ לעשות ח"זה וזלות
צספר חורה וצפרטו וזלות פתיחת הסיכל ונונוונת סיח
וואד כהיוס הזס : ואחר כך יאוור פסקו זס טצעה פעניס . כי קודו
ססשכינס יגין עלינו וסס"נו ונוקציה שלא ילא טוס טפה ססולס .
כנוצורר צספריס סכ"ל :

יהוה פי ראשו בתוכו שפה יהוה לפיו סביב מעשה
אורג כפי תהרא יהוה לו לא יקרע :

וסדר

הלינווד של הל"ס ס"ס ונסודר צקי אולר כמוד . ולריך
ליהר לקוט צעיד לילה ואחר סדר הצרכות . וקדר תיקון
חלות . ילווד הסדר כנוו צספר סוכר אס יש שרות לעלות ססחר .
וטוב לקרות צ' פענויס כל ספר חסלים צלילס וציוס כי צ' פענויס
ק"ג ג"י כפר :

כתר מלכות

לרבי שלמה בן גבירול שטהגיס לאומרו בעת עלות השחר

בתפלתו יסכך גבר

כי בה ילמד יושר וזכות :

ספרתי בה פלאי א' חי :

בקצרה אף לא באריכות :

שמתיה על ראש מזולתי :

וקראתיה כתר מלכות :

נפלאים מעשיה ונפשי יודעת מאד : לה יהוה הגדך

והגבורה והתפארת והנצח וההוד לה יהוה

הממלכה והמתנשא לכל לראש והעושר והכבוד :

והמלכות והמתנשא לכל לראש והעושר והכבוד :

והמלכות והמתנשא לכל לראש והעושר והכבוד :

והמלכות והמתנשא לכל לראש והעושר והכבוד :

לך ברואי מעלה גמטה יעידו כי המה יאברו ואתה
 תעמד לך הגבורה אשר בסודה נלאו רעיונינו לעמד.
 כי עצמת ממנו מאד לך הביון העוז הסוד והיסוד
 לך השם הנעלם ממתי חכמה והכוח הסובל
 העולם על בלימה והיכולת להוציא לאור כל
 תעלומה לך החסד אשר גבר על ברואיך והטוב
 הצפון ליראיך לך הסודות אשר לא יכירם שבח
 ורעיון והחיים אשר לא ישלוט עליהם כליון והכסא
 הנעלה על כל עליון והנהה הנסתר ברום הביון
 לך המציאות אשר מצל פאורו נהיה כל הוה לך
 אמרנו בצדו נחיה לך שני העולמים אשר נתת
 פיניהם גבול הראשון למעשים והשני לגמול לך
 הגמול אשר ננות לצדיקים ותעלימהו ותרא
 אותו כי טוב הוא ותצפנהו

אתה אחד ראש כל מנין ויסוד כל בנין אתה אחד
 ובסוד אחדותך חכמי לב תמהו כי לא ידעו
 מה הוא אתה אחד ואחדותך לא יגרע ולא יוסיף
 לא יחסר ולא יעדיף אתה אחד ולא כאחד הקנוי
 והמנוי כי לא ישיגה רבוי ושנוי ולא תואר ולא כנוי
 אתה אחד ולשום לך חוק וגבול נלאה הגיוני על
 בן אמרתי אשמרה דרכי מחסוא בלשוני אתה אחד
 גבהת ונעלית משפור ומנפול ואי לו האחד שיפור

אתה נמצא ולא ישיגה שמע אוזן ולא ראות עין ולא
 ישלוט בך איך ודמה ואין אתה נמצא אבל
 לעצמך ואין לאחר עמך אתה נמצא ובטרים היות
 כל זמן היית ובלי מקום חנית אתה נמצא וסודך
 הנעלם ומי ישיגנו עמוק עמוק מי ימצאנו

אתה חי ולא מזמן קבוע ולא מעת ידוע אתה חי
 ולא כנפש ונשמה כי אתה נשמה לנשמה
 אתה חי ולא כחיי אדם להבל דמה וסופו עש ורפה
 אתה חי ותמגיע לסודך ימצא תענוג עולם ואכל
 וחי לעולם

אתה גדול ומול גדלתך כל גדלה נכנעת וכל יתרון
 מגרעת אתה גדול מכל מחשבה וגאה מכל
 מרכבה אתה גדול על כל גדלה ומרומם על כל
 ברכה ותהלה אתה גבור ואין בכל יצירותיך
 ובריותיך אשר יעשה כמעשיך וכגבורותיך אתה
 גבור ולך הגבורה הנמורה אשר אין לה שנוי
 ותמורה אתה גבור ומרוב גבורתך תמחול בעת
 זעם אפק ותאריך לחטאים זעפה אתה גבור
 ורחמיה על כל ברואיך כלם המה הגבורים אשר
 מעולם אתה אור ועיני כל נפש זכה יראוך וענני
 עונים (וחטאת ועונים) מעיניה יעלימוך אתה אור
 נעלם בעולם הזה ונגלה בעולם הנראה בהר יהוה
 ראה אתה עליון ועין השכל לך תכסוף ותשתאה

אָפֶס קָצְהוּ תִרְאֶה וּכְלוּ לֹא תִרְאֶה : אֶתְּהָ אֱלֹהִים
הָאֱלֹהִים . וְכָל הַבְּרִיאִים עֲדִיךָ . וּבִכְבוֹד זֶה הַשֵּׁם
נִתְחַיֵּב כָּל נִבְרָא לְעַבְדְּךָ : אֶתְּהָ אֱלֹהִים . וְכָל הַיְצוּרִים
עֲבָדֶיךָ וְעוֹבְדֶיךָ . וְלֹא יִחַסֵּר כְּבוֹדְךָ . בְּגִלְגֵּל עוֹבְדֵי
בְּלַעַדֶיךָ . כִּי כִינֹת כָּלֵם לְהַגִּיעַ עֲדִיךָ : אֲבָל הֵם
בְּעוֹרִים . מִנְמַת פְּנֵיהֶם דֶּרֶךְ הַמֶּלֶךְ . וְתַעֲנוּ מִן הַדֶּרֶךְ זֶה
טָבַע בְּבֹאֵר שַׁחַת . וְזֶה נִפְלֵא אֵל פַּחַת : וְכָלֵם הִשְׁבִּנוּ כִּי
לְחַפְצָם נִגְעוּ . וְהֵם לְרִיק יִגְעוּ : אֵךְ עֲבָדֶיךָ הֵם כְּפִקְחִים
הַחֹלְכִים דֶּרֶךְ נְכוּחָה . לֹא סְרוּ יְמִין וּשְׂמָאל מִן הַדֶּרֶךְ .
עַד בּוֹאֵם לְחַצֵּר בֵּית הַמֶּלֶךְ : אֶתְּהָ אֱלֹהִים . סוֹמֵךְ
הַיְצוּרִים בְּאֶלְהוּתֶיךָ . וְסוֹעֵד הַבְּרִיאִים בְּאֶחְרוּתֶיךָ :
אֶתְּהָ אֱלֹהִים . וְאִין הַפְּרֵשׁ בֵּין אֶלְהוּתֶיךָ וְאֶחְרוּתֶיךָ
וְקִדְמוּתֶיךָ וּמְצִיאוּתֶיךָ . כִּי הַכֹּל סוֹד אֶחָד . וְאִם יִשְׁתַּנֶּה
שֵׁם כָּל אֶחָד . הַכֹּל הוֹלֵךְ אֶל מְקוֹם אֶחָד : אֶתְּהָ חֶכֶם
וְהַחֲכָמָה מְקוֹר חַיִּים . וּמִמֶּךָ נּוֹבַעַת . וּבְהַחֲכָמְתֶךָ נִבְעַר
כָּל אָדָם מִדַּעַת : אֶתְּהָ חֶכֶם . קִדְמוֹן לְכָל קִדְמוֹן
וְהַחֲכָמָה הֵיטָה אֲצִלְךָ אֲמוֹן . אֶתְּהָ חֶכֶם . וְלֹא לְמִדַּת
מִבְּלַעַדֶיךָ . וְלֹא קִנִּיתָ חֲכָמָה מִזוּלְתֶךָ : אֶתְּהָ חֶכֶם .
וּמִחֲכָמְתֶךָ אֲצִלְתָּ חֲפִץ מִזְמוֹן . כְּפּוֹעַל וְאִמֵּן : לְמִשׁוֹךְ
מִשְׁךְ הַיֵּשׁ מִן הָאֵין . כְּהַמְשִׁיךְ הָאוֹר הַיּוֹצֵא מִן הָעֵין :
וְשׂוֹאֵב מִמְקוֹר הָאוֹר מִבְּלֵי דְלֵי . וּפּוֹעַל הַכֹּל בְּלֵי כְלֵי :
וְחֻצֵב וְחֻקֵּךְ . וְשִׁהַר וְחֻקֵּךְ . וְקִרְאֵה אֶל הָאֵין וְנִבְקַע .
וְאֵל הַיֵּשׁ וְנִתְקַע . וְאֵל הָעוֹלָם וְנִרְקַע . וְתִכְּנֵן שְׂחָקִים

בְּזֶרֶת . וַיְרוּ אֶהֱל הַנְּלִגְלִים מִחֲבֵרֶת . וּבִלְלָאוֹת הַיְכוּלֹת
יְרִיעוֹת הַבְּרִיאוֹת קוֹשֶׁרֶת . וְכַחָה נּוֹגַעַת עַל שַׁפֵּת
הַיְרִיעָה הַבְּרִיאָה הַחִיצוֹנָה הַקִּיצוֹנָה בְּמַחֲבֵרֶת :

ויש סדולגים ונכאן עד ווי יענויק

מִי יִמְלֵל גְּבוּרוֹתֶיךָ . בְּעִשׂוֹתֶךָ כְּדוֹר הָאָרֶץ נִחְלַק
לְשָׁנִים . חֲצִיו יִבְשֶׁה וְחֲצִיו מַיִם : וְהַתְּקַפֵּת עַל הַמַּיִם
גִּלְגֵּל הַרוּחַ . סוֹכֵב סוֹכֵב הוֹלֵךְ הַרוּחַ . וְעַל סְבִיבוֹתָיו
יָנוּחַ : וְהַתְּקַפֵּת עַל הַרוּחַ . גִּלְגֵּל הָאֵשׁ וְהַיְסוּדוֹת הָאֱלֹהִים
אַרְבַּעַתֶּם לָהֶם יְסוֹד אֶחָד . וּמוֹצֵאֵם אֶחָד : וּמִמֶּנּוּ
יוֹצֵאִים וּמִתְחַדְּשִׁים וּמִשֵּׁם יִפְרֵד וְהֵיחָ לְאַרְבַּעָה רֵאשִׁים :
מִי יִחְוֶה גִּדְלֶתְךָ בְּתַקִּיפֶךָ עַל גִּלְגֵּל הָאֵשׁ . גִּלְגֵּל
הַרְקִיעַ וְבוֹ הַיָּרֵחַ . וּמִזֵּיו הַשֶּׁמֶשׁ שׂוֹאֵף וְזוֹרֵחַ :
וּבְתִשְׁעָה וְעֵשְׂרִים יוֹם יְסוֹב גִּלְגֵּלוֹ וַיַּעֲלֶה דֶרֶךְ גְּבוּלוֹ :
וְסוֹדֵיךָ מֵהֶם כְּשׁוֹטִים וּמֵהֶם עֲמוּקִים . וְגוֹפּוֹ פְּחוּת מְגוּף
הָאָרֶץ . כְּחֻלְק מִתְשַׁעָה וּשְׂרוּשִׁים חֻלְקִים . וְהוּא מְעוֹרֵר
כִּדְי חֲדָשׁ בְּחֲדָשׁוֹ עוֹלָם וְקוֹרוֹתָיו . וְטוֹבוֹתָיו . וְרַעוּתָיו
כְּרִצוֹן הַבוֹרֵא אוֹתוֹ לְהוֹדִיעַ לְבִנֵי הָאָדָם גְּבוּרוֹתָיו :
מִי יִזְכִּיר תְּהַלְלֶךָ בְּעִשׂוֹתֶךָ הַיָּרֵחַ רֵאשׁ לְחֻשְׁבוֹן
מוֹעֲדִים וּזְמַנִּים . וְתַקּוּפוֹת וְאוֹתוֹת לַיָּמִים וְשָׁנִים .
וּבִלְיָלָה מִמְשַׁלְתּוֹ . עַד בֹּא עֵתוֹ וְתַחֲשֶׁךְ יַפְעֵתוֹ . וְיִתְכַסֶּה
מְעֻטָּה קְדֵרוֹתוֹ . כִּי מִמְּאוֹר הַשֶּׁמֶשׁ אוֹרְתוֹ : וּבְלִיל
אַרְבַּעָה עָשָׂר אִם יַעֲמְדוּ עַל קוֹ הַתְּלִי שְׁנֵיהֶם . וַיִּפְרִיד
בִּינֵיהֶם : אִזּו הַיָּרֵחַ לֹא יִהְיֶה אוֹרוֹ . וַיִּדְעֶךָ נְרוֹ . לְמַעַן

דעת כל עמי הארץ כי הם בראוי מעלה ואם הם
יקרים עליהם שופט להשפיל ולהרים אך יהיה
אחרי נפלו ויאיר אחרי אפלו ובהדבקו בסוף החדש
עם החמה אם יהיה תלי בנייהם ועל קו אחד יעמדו
שניהם אז יעמד הירח לפני השמש בעב שחורה
ויסתיר מעין כל ראייה מאורה למען ידעו כל ראייה כי
אין המלכות לצבא השמים וחיליהם אבל יש אדון
עליהם מחשיך מאוריהם כי גבוה מעל גבוה שומר
וגבוהים עליהם והחושבים כי השמש אלהיהם בעת
הזאת יבשו ממחשבותיהם ויבחנו דבריהם וידעו כי
יד יעשתה זאת ואין לשמש יכולת והמחשיך אורה
לו לבדו הממשלת והוא השולח אליה עבד
מעבריה גמול הסדיה להסתיר אורה ולכרות
מפלצתה ניסירה מגבירה :

מי יספר צדקותיה בתקיפה על רקיע הירח גלגל
שני באין יוצאת ופרץ ובו כוכב והוא הנקרא
כוכב ומדתו כחלק משנים ועשרים אלף מן הארץ
ומקיף הגלגל בעשרה ימים במרץ והוא מעורר
בעולם ריבות ומדנים ואיבות ורגנים ונותן כח
לעשות חיל ולצבור הון ולכנוס עשר ומזון במצות
הבורא אתו לשרתו כעבד לפני אדון והוא כוכב השכל
והחכמה נתן לפתאים ערמה לנער דעת ומזמה
מי יבין סודותיה בתקיפה על גלגל השני גלגל

השלישי ובו נונה כנגרת בין חיליה וככלה תעדה
כליה ובעשתי עשר חדש תסוב גליליה וגופה כחלק
משבעה ושלשים מן הארץ ליודעי סודה ומשכיליה
והיא מחדשת בעולם ברצון בוראה השקט ושלוח
ידצה וחרוה ושירות ורגנים ומצהלות חפות
חתנים והיא מקשרת פרי תנובות ושאר הצמחים
ממגד תבואות שמש וממגד גרש ירחים :

מי ישכיל סודך בתקיפה על גלגל נונה גלגל רביעי
ובו החמה וסובבת כל הגלגל בשנה תמימה
וגופה גדול מגוף הארץ מאה ושבעים פעם במופת
שכל ומזמה והיא חולקת אור לכל כוכבי שמים
ונותנת תשועה למלכים והוד ומלכות ואימה
ומחדשת נפלאות בעולם אם לשרום אם למלחמה
ועוקרת מלכיות ותחתם אחרות מקימה ומרימה
ולה יכולת להשפיל ולהרים ביד רמה ותכל ברצון
הבורא אותה בחכמה ובכל יום ויום תשתחוה
למלכה ובית נתיבות נצבה ובשחר תרים ראש
ותקוד לערב במערבה בערב היא באה ובבקר
היא שבה :

מי יכיל גדלתך בעשותך אותה למנות בה ימים
ושנים ועתים מזומנים להצמיח בה עץ עשה
פרי ומעדרנות כימה ומושכות כסיר דשנים ורגנים
וששה חדשים חולקת לפאת צפון לחמם האויר

והמים והעצים והאבנים. וכפי קרבתה לצפון יגדלו
 הימים. ויארכו הזמנים. עד ימצא מקום אשר יגדל
 יומו. עד היותו ששה חדשים במופתים נאמנים. וששה
 חדשים הולכת לפאת דרום. במעגלים נתונים. עד
 ימצא מקום אשר יגדל ליו. עד היותו ששה חדשים
 לפי מבחן הבהנים. וממנה יודעו קצת דרכי בוראה.
 שמין מגבורותיו. ועוזו ונפלאותיו: מגדלת העבדים
 גדלת האדון נודעת. לכל ידעי דעת: ועל העבד
 יגדה תוקף האדון וכבודו. וכל טוב אדוניו בידו:
 מי יכיל אותותיה. בהקיפה אותה להעניק אור לכבבי
 מעלה ומטה גם ללבנו. ואם תחתיה תעמד
 הפהרת לבנה. וכפי אשר ירחק ממנה הירח. מזוהה
 לוקח. כי כרחקו יקרב לעמד נכהה. ויקבל זרחה:
 עד ימלא אור בעמידו לפניו. והאיר אל עבר פניה:
 וכל אשר יקרב אחר חצי החדש אליה. הוא נוטה
 מעליה: וירחק מעמד נגדה וילך לצדה: ועל כן
 תחסר אדרתו. עד כלות חדשו ותקופתו. ויבא בגבול
 שפתו: ובהדבקו עמה יסתר במסתרים. כפי יום וחצי
 שעה ורגעים ספורים ואחרי כן יתחדש וישוב לקדמותו
 והוא כהתן יוצא מהפתו:

מי יודע פליאותיה. בהקיפה על גלגל חמה גלגל
 חמישי ובו מאדים כמלך בהיכלו. ובשמונה עשר
 חדש יסוב גלגלו ומדתו כגוף הארץ. פעם וחצי

ושמינית פעם. וזה תכלית גדלו: והוא כגבור עריץ
 מן גבורהו מאדם: ומעורר מלחמות. והרג ואבדן:
 ומבי חרב ודחמי רשף. נהפך לחרב לשדם: ושנת
 בצורת. ושרפית איש ורעמים ואבני אלגביש ומדוקרים
 ושלופי חרב כנגדם. כי רגליהם לרע ירוצו וימהרו
 לשפך דם:

מי יביע נוראותיה. בהקיפה על גלגל מאדים. גלגל
 ששי. גלגל ומסיבה. עצומה ורבה. צדק ילין בה:
 וגופו גדול מגוף הארץ המשה ושבעים פעם במדת
 רחבה: וסובב הגלגל בשתיים עשרה שנה. והוא כוכב
 רצון והאהבה: ומעורר יראת השם ויושר ותשובה וכל
 מדה טובה: ומרבה כל תבואה ותנובה. ומשבת
 מלחמות ואיבה ומריבה ודתו לחזק בישרו כל בך.
 והוא ישפט תבל בצדק:

מי ישוחז גדלתה. בהקיפה גלגל צדק: גלגל שביעי.
 ובו שבתו בתקופתו: וגופו גדול מגוף הארץ:
 אחר ותשעים פעם במדתו. וסובב הגלגל בשלשים
 שנה במרוצתו: ומעורר מלחמות וכוזה ושבי ורעב.
 כי כן דתו: ומחריב ארצות. ועוקר מלכיות ברצון
 המפקיד אותו לעבוד עבודתו: נכריה עבודתו:

מי יביע לרוממותיה. בהקיפה על גלגל שבתו. גלגל
 שמיני במסבתו: והוא סובב שתיים עשרה מזלות:
 על קו חשב (אגדתו) אפדתו: וכל כוכבי שחק

העליונים יצוקים ביצוקתו: וכל כוכב מהם יקיף
הגלגל בששה ושלשים אלף שנים מרוב גבהותו ונוף
כל כוכב מהם מאה ושבע פעמים כגוף הארץ. וזאת
תכלית נגדלתו: ומכח המזלות ההם נאצל כח כל
ברואי מטה למיניהם ברצון בוראם ומפקידם עליהם:
וכל אחד מהם על מתכנתו בראו ובשם קראו איש
איש על עבודתו ועל משאו:

מי ידע הליכותיה בעשותה לשבעה כוכבי לכת
היכלות בשמים עשרה מזלות: ועל טלה ושור
אצלת כחה בהתיחדם והשלישי תאומים כשני אחים
בהתאחדם ודמות פניהם פני אדם: ולרביעי והוא
סרטן גם לאריה נתת מהודך עליו ולאחותו הבתולה
הקרובה אליו: וכן למאזנים ולעקרב אשר בצדו הושתי
והתשיעי הנכרא בצורת גבור וכחו לא נשת ויהי רכה
קשת וכן נכרא גדי ודלי בכחה הנדוד וכנגדו המזל
האחרון: וימן ידג גדול: ואלה המזלות הגבוהים
ונשאים במעלותם שנים עשר לאמותם:

מי יחקור תעלומותיה בהאצילה על גלגל המזלות:
נגל תשיעי במערכו: המקיף על כל הגלגלים
וברואיהם והם סגורים בתוכו: המינהיג כל כוכבי
שמים ונגלגליהם ממזרח למערב לתוקף מהלכו:
המשתחווה פעם בכל יום לפאת מערב למלכו
וממליכו: וכל ברואי עולם בתוכו בנרגיר חרדל בים

הנדוד לתוקף גדלו וערכו: והוא ונגדלתו נחשב
כאין וכאפס לנגדלת בוראו ומלכו: וכל מעולותיו
ונגדלו מאפס ותהו נחשבו לו:

מי יבין סודות נוראותיה בהרימה על גלגל תשיעי
נגל השכל הוא ההיכל לפני העשירי יהיה
קדש לוי: והוא הגלגל הנעלה על כל עליון אשר לא
ישיגה העיון ושם החביון אשר הוא לכבודך
לאפריון: מכסף האמת יצקת אותו ומזהב השכל
עשית רפידתו: ועל עמודי צדק שמת מסבתו ומכחה
מציאותו וממדה ועדיה מגמתו ואליה תשווקתו: ע"כ
מי יעמיק למחשבותיה בעשותה מזיו השכינה
זוהר הנשמות והנפשות הרמות הם מלאכי

רצינה משרתי פיה: הם אדירי כח ונבורי ממלכת
בידם להט החרב המתהפכת: ועושה מלאכת אל
אשר יהיה שמה הרוח ללכת: כלם גזרות פניניות:

וחיות עליות: חיצוניות ופנימיות הלכותיה צופיות:
ממקום קדוש יהלכו וממקור האור ימשכו: נחקקים
לכתות ועל דגם אותות בעט סופר מהיר חרותות:
מהם נסיכות ומהם משרתות מהם צבאות רצות
ובאות לא עיפות ולא נלאות רואות לא נראות:
מהם חצובי להבות ומהם רוחות נושבות מהם
מאש וממים מורכבות: מהם שרפים ומהם רשפים:
מהם ברקים: וכל פת מהם משתחווה לרוכב ערכות.

ונכרום עולם נצבים לאלפים וררבות נחקקים
למשמרות: ביום ובילה לראש אשמורות: לערוך
ההלות ושירות: לנאזר בנבורות: כלם בחרדה
ורעדה כורעים ומשתתחים לך: ואומרים מורים אנחנו
לך: שאתה אלהינו ואהה עשיתנו: ולא אנחנו:
ומעשה ידך כלנו: וכי אתה אדנינו: ואנחנו עבדיך:
ואתה בוראנו ואנחנו עדיך:

מי יבא עד הכמתך: בהגביהך למעלה מגלגל
השכל: כסא הכבוד אשר שם נוה החכיון והדיושם
הסוד והיסוד: ועדיו יגיע השכל ושם יעמוד: ומלמעלה
גאית ועלית על כס תעצומך: ואיש לא יעלה עמך:
מי יעשה כמעשיך: בעשותך תחת כסא כבודך:
מעמד לנפשות חסידיך: ושם נוה הנשמות
הטהורות: אשר בצרור החיים צרורות: ואשר יגיעו
וייעפו: שם יחליפו כח: ושם ינוחו יגיעי כח: ואלה
בני נח ובו נועם בלי תכלית וקצבה: והוא העולם
הבא: ושם מעמדות ומראות: לנפשות העומדות:
במראות הצובאות: את פני האדון לראות ולהראות:
שוכנות בהיכלי מלך: ועומדות על שלחן המלך:
ומתענגות במתק: פרי השכל: והוא יתן מעדני
מלך: זאת המנוחה והנחתה: אשר אין תכלית לטובה
ויפיה: וגם זבת חלב ודבש היא: וזה פריה:
מי יגלה צפונותיך: בעשותך במרום חדרים ואצרות:

מהם נוראות ספירות: ודבר נבורות: מהם
אוצרות חיים: לזכים ונקיים: ומהם אוצרות ישע לרשבי
פשע: ומהם אוצרות אש וגחלי נפרית: לעוברי
ברית: ואוצרות שוחות עמוקות לא יכבה אשם: ועום
י יפול שם: ואוצרות סופות וסערות: וקפאון ויקרות:
ואוצרות ברד וקרח וציה ושלג: גם חום ונוזלי
שלג: וקיסור וכפור וענן וערפל: ועלטה ואופל:
הכל הכינות בעתו: אם לשכט אם לארצו:
אם לחדד חשבת אותו וקדשתו:

מי יכיל עצמתך: בכראך מזיו כבודך יפעל טהורה:
מצור הצור נגזרה: וממקבת בור נוקרה: ואצלת
עליה רוח חכמה: וקראת אותה נשמה: עשיתה
מלתבות אש השכל הצובה: ונשמתו כאש בוערה
בה: שלחתה אל הגוף לעבדו ולשמרהו: והיא כאש
בתוכו ולא תשרפהו: כי מאש הנשמה נברא הגוף:
ויצא מאין ליש: מפני אשר ירד עליו י באש:

מי יגיע לחכמתך: בתתך לנפש כח הדעת: אשר
בה תקועה: ויהי המדע יסודה: ועל כן לא ישלוט
עליה כליון: ותתקם כפי קיום יסודה: וזה ענינה
ויסודה: והנפש התכמה לא תראה מות: אך תקבל
על עונה: עונש מר ממות: ואם טהרה תפיק רצון:
ותשחק ליום אחרון: ואם נטמאה: תגוד בשצף קצף
ואחרון: וכל ימי טמאתה בדרד תישב גודה וסודה: בכל

קדש לא תגע ואר המקדש לא תבא עד מלאת ימי
 טהרה: מי יגמול על טובותיה בש מך הנשמה לגוף
 להחיותו: ואורח להורותו ולהראותו: להצילו
 מרעתו: קורצתו מאדמה ונפחת בו נשמה: ואצלת
 עליו רוח חכמה: אשר בה יבדל מבהמה: ויעלה
 אל מעלה רמה: שמתו בעולמך סגור ואתה
 מחוץ תבין מעשיו ותראנו: וכל אשר ממך
 יעלימנו: מבית ומחוץ תצפנו:

מי יודע סוד מפעולותיה: בעשותה לגוף צרכי פעולותיו:
 ונתת לו עינים לראות אותותיה: ואזנים לשמוע
 נוראותיה: ורעיון להבין קצת סודותיה: ופה לספר
 תהלתה: ולשון להגיד לכל יבא גבורתה: כמוני היום
 אני עבדך בן אמתך: המספר בפי קוצר לשוני מעט
 מועד מרוממותיה: והם אלה קצות דרכיה: ומה עצמו
 ראשיהם: כי חיים הם למוצאיהם בהם יוכלו כל
 שומעיהם להבירה: ואם לא ראו פני יקרך: וכל אשר
 לא ישמע גבורתך: איך יכיר אלהותך: ואיך תבוא
 בלבם אמתך: ויכוין רעיוניו לעבודתך: על בן מצא
 עבדך את לבו לזכור לפני אלהיו: מעט מועד מראשי
 תהלותיו: אולי בס מעונו ישה: ובמה יתצח א אדוניו
 הלא בראשי: אלהי בושתי ונכלמתי לעמוד לפניך
 לדעתי: כי כפי עצמת גדלתך בן תכלית דלותי ושפלותי
 וכפי תוקף יכלתך בן חולשת יכלתי: וכפי שלמותך בן

חסרוני: כי אתה אחר: ואתה חי: ואתה גבור: ואתה
 קים: ואתה גדול: ואתה חכם: ואתה אלוה: ואני גוש
 ורמה: עפר מן האדמה: כלי מלא כלימה: אבן דומה:
 צל עובר: ורוח הולך ולא ישוב: חמת עכשויב: עקוב
 הלב: ערל לב: גדל חמה: חורש און ומרמה: גבה
 עינים: קצר אפים: טמא שפתים: געקש דרכים: ואין
 ברגלים: מה אני מה חי: ומה גבורותי: ומה צדקותי
 נחשב לאין פלימי היותי: ואף כי אחרי מותי: מאין
 מובאי: ודאין מוצאי: והנה באתי לפניך אשר לא כדת
 בעונות מצח: וטומאת רעיונים: ויצר זונה: דגולדיו פונה
 ותאוה מתגברה: ונפש לא מטוהרה: ולב טמא: אובר
 ונדמה: וגוף גוף: מלא אספסוף: יוסיף ולא יסוף:
 אלהי ידעתי כי עונותי עצמו מספר: ואשמותי עצמו
 מלזכור אך אזכור בטפה מן חיים ואתודה בהם:
 אולי אשביח שאון גליהם ודכים: ואתה תשמע
 השמים וסלחת: אשמת: בתורתך: בזיתי במצותך:
 געלתי בלבי ובמו פי: דברתי דופי העויתי והרשעתי
 זרתי חמסתי טעיתי טפלתי שקר יעצתי רע לאין חקר
 כזבתי לצתי לוצצתי מרדתי מריתי נאצתי נאבתי
 נשבעתי לשוא ולשקר סררתי עויתי פשעתי קשיתי ערף
 קצתי בתוכחותיה רשעתי: שקרתי: שחתתי דרכי:
 תעיתי ממהלכי: עברתי ממצותך וסרתי: ואתה צדיק
 על כל הבא עלי כי אמת עשית ואני הרשעתי:

אֱלֹהֵי נַפְלֵי פָנֵי בּוֹכְרֵי כָל אֲשֶׁר הִבְעַסְתִּיהָ . כִּי עַל כָּל
 טוֹבוֹת שְׁמַלְתָּנִי רַעַה גְּמַלְתִּיהָ : כִּי בְרָאתֵנִי לֹא
 לְצוּרָה . רַק נִדְבָה וְלֹא בִהְכָרַח . כִּי אִם בְּרָצוֹן וְאֶהְבֶּה!
 וְטָרַם הָיוּתִי בְּחִסְדֵיךָ קִדְמָתִי . וּנְפַחְתָּרוּחַ בִּי וְהִחִיתָנִי
 וְאַחֲרֵי צֵאתִי לְאוֹיֵר הָעוֹלָם לֹא עֲזַבְתָּנִי אֲבָל כָּאֵב הַיּוֹמֵל
 גִּדְלַתְנִי . וּכְאוֹמֵן אֵת הַיּוֹנֵק אוֹמְנָתִי : עַל שָׂרֵי אִמִּי
 הִבְטַחְתָּנִי . וּמִנְעֻמוֹתֶיךָ הִשְׁבַּעְתָּנִי . וּבִבְאֵי לְעַמּוּד עַל
 עַמְדֵי חֲזָקָתִי . וְקִחְתָּנִי עַל זְרוּעוֹתֶיךָ וְהִרְגַלְתָּנִי : וְחִכְמָה
 וּמוֹסֵר לְמִדְתָּנִי : וּמִכָּל צָרָה וְצָקָה חִלַּצְתָּנִי . וּבִעַת עֲבוּר
 זַעַם בְּצַל יָדְךָ הִסְתַּרְתָּנִי וּכְפֹה צְרוּת נַעֲלַכְנוּ מֵעֵינֵי וּמֵהֶם
 גָּאֵלְתָּנִי . וּבְטָרַם בֹּא הַתְּלָאָה הִקְדַּמְתָּ רְפוּאָה לְמַכְתִּי
 וְלֹא הוֹדַעְתָּנִי . וּבִעַת לֹא נִשְׁמַרְתִּי מִכָּל גֵּזֶק אֶתֶּה
 שְׁמַרְתָּנִי . וּבִבְאֵי בֵין שְׁנֵי אַרְיֹת שְׁבַרְתָּ מִלְתַּעוֹת כְּפִירִים
 וּמִשֶׁם הוֹצֵאתָנִי . וּבְחֹל עַלֵי חֲלִיִּים רָעִים וּנְאֻמָּנִים חָנָם
 רִפְאוֹתָנִי : וּבִבְאֵי שִׁפְטֵיךָ הִרְעִים עַל הָעוֹלָם מִחֶרֶב
 הִצַּלְתָּנִי וּמִדְבַר מִלְטָתִי וּבִרְעֵב זִנְתָּנִי וּבִשְׁבַע
 כִּלְכַלְתָּנִי . וּבִהֲכַעֲסֵי אֶתְךָ כָּאֲשֶׁר יִסֵּר אִישׁ אֶת בְּנוֹ
 יִסְרָתִי . וּבִקְרֵאֵי מִצְרָתִי נִפְשֵׁי יִקְרָה בְּעֵינֶיךָ וְרִיקָם
 לֹא הִשְׁיבוֹתָנִי : וְעוֹד הִגְדַּלְתָּ וְהוֹסַפְתָּ עַל כָּל זֶה
 בְּתַתֶּךָ לִי אֲמוּנָה שְׁלִימָה לְהֶאֱמִין כִּי אֶתֶּה אֵל אֱמֶת :
 וְתוֹרַתְךָ אֱמֶת . וּנְבִיאֶיךָ אֱמֶת : וְלֹא נָתַתְּ לִי חֶלֶק עִם
 מוֹרְדֵיךָ וְקַמִּיךָ . וְעַם נָבֵל נֶאֱצוּ שִׁמְךָ : אֲשֶׁר בְּתוֹרַתְךָ
 יִלְעִיבוּ וּבְעוֹבְדֵיךָ יִרְיִבוּ וּנְבִיאֶיךָ יִכְזִיבוּ : מִרְאִים תִּימָה

וְהִחִיתִיהָ עֶרְמָה : מִרְאִים נִפְשׁ זָכָה וּנְטָהֲרַת : וְתַחֲתִיהָ
 תַעֲמֹד הַבְּהֲרַת : כִּכְלֵי מֵלֶא כְלִימָה . רְחוּץ מִחוּץ בְּמִי
 עֶרְמָה . וְכָל אֲשֶׁר בְּתוֹכוֹ יִטְמָא : קִטְנֹתֵי סֹכֵל הַחֲסִדִים
 וּמִכָּל הָאֱמֶת אֲשֶׁר עֲשִׂיתָ אֶת עַבְדְּךָ . אֲמָנָם יְהוָה אֱלֹהֵי
 אוֹדְךָ : כִּי נָתַתְּ בִּי נֶפֶשׁ קְדוּשָׁה וּבְמַעֲשֵׂי טִמְאַתִּיהָ .
 וּבִיצְרֵי הָרַע חִלַּלְתִּיהָ וּגְאֵלְתִּיהָ : וְהִנֵּה גִבֹר עָלַי וְהַפִּיץ
 חַיִּילִי . וְלֹא נִשְׁאַר אֵלַי . כִּי אִם מִחֲנֹה רַחֲמֶיךָ : אֵךְ אֲדַע
 כִּי כִסֵּם אֶתְקַפְּנִי וַיְהִי לִי מַעִיר לְעוֹזֵר . אוֹלֵי אוֹיְכֵל נִכְחָ

בו ואגרשנו :

יְהִי רָצוֹן מִלְפָּנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי לִכְוֹף אֶת יִצְרֵי הָאֲבוֹרֵי
 וְהַסְתַּר פְּנֵיךָ מִחַטָּאֵי וּמֵאֲשָׁמֵי : אֵל תַּעֲלֵנִי בְּחִצֵּי
 יָמִי עַד אֲכִין צָרָה לְדַרְכֵי . וְצַדִּיק לְיוֹם נִסְיַעְתִּי כִּי אִם
 אֵצֶא מֵעוֹלָמְךָ כָּאֲשֶׁר בָּאתִי . וְאֲשׁוּב עָרוֹם לְמִקוּמִי
 כָּאֲשֶׁר יֵצֵאתִי . לְמָה נִבְרָאתִי . וְלִרְאוֹת עַמְלֵךְ נִקְרָאתִי .
 טוֹב לִי עוֹד אֲנִי שֵׁם מִצֵּאתִי לְהַגְדִּיל וּלְהִרְבּוֹת אֲשֶׁם .
 אֲנֹא הָאֵלֹהִים בְּמִדַּת רַחֲמֶיךָ שִׁפְטָנִי . אֵל בְּאֶפֶד פֶּן
 תִּמְעִיטָנִי : כִּי מָה הָאָדָם כִּי תְדַיְגֵהוּ . וְהִבֵּל נִדְף אֵיךְ
 בְּמִשְׁקַל חֲבִיאָהוּ : וּבְעֵלּוֹתוֹ בְּמֵאֲזֵנִי מִשְׁקַל לֹא יִכַּבֵּד
 וְלֹא יִקַּל . וּמָה יִסְכּוֹן לָךְ לְעֵשׂוֹת לְרוּחַ מִשְׁקַל : מִיּוֹם
 הָיוּתוֹ הוּא נִגְשׁ וּנְעָנָה . נִגְנַע מִכָּה אֱלֹהִים וּמַעֲנָה :
 רֵאשִׁיתוֹ מוּץ נִהַדְף . וְאַחֲרֵיתוֹ קִישׁ נִדְף : וּבְחַיִּיו כְּעֵשֶׁב
 נִשְׁדָּף . וְהָאֱלֹהִים יִבְקֹשׁ אֶת נִדְדָף : מִיּוֹם צֵאתוֹ מִרְחֹם
 אִמּוֹ . יִגּוֹן לִירוֹ וְאִנְחָה יוֹמוֹ : אִם תִּיּוֹם יְרוֹם . מִחֶר

תולעים ירום המוין ידפני. והקוין יגמנו: אם ישבע
ירשע. ואם ירעב על פת לחם יפשע לרדוף העושר
קלו נשריו וישפח הבית והוא אחריו: בעת המצר
יהב אמריו ויחליק דבריו וירבה נדריו. ובצאתו
למרחב יחל דבריו. וישפח נדריו ויחזק בריחי שערו
והמות בחדריו: וירבה שומרים מפל עבר. והאורב
יושב לו בחדר: והואב לא יעצרנו נדר. מבא אל
העדר: בא ולא ידע כמה. וישמח ולא ידע כמה:
ויחי ולא ידע כמה: בילדותו הולך בשרירותו וכאשר
תחל רוח יהוה לפעמו. ותעורר לאסוף חיל והזן ויסע
ממקומו: לרפוב אניות ולרדוף בציות. ולהביא נפשו
במעונות אריות. והיא כהחלכת בין החיות: ובחשבו
כי רב הודו. וכי כביר מצאה ידו: בשלום שודר באנו
ועניו פקח ואיננו: וכל עת הוא מזומן לתלאות
חולפות ובאות ובכל שעות מאורעות: בכל הרגעים
לפגעים. ובכל הימים עליו אימים: אם רגע יעמוד
בשלוה. פתע תבאהו הוזה: או במלחמה יבא וחרב
תגפהו. או קשת נהושה תחליפהו: או יקיפוהו יגונים
או ישטפוהו מים זדונים. או ימצאהו חללים רעים
וגאמנים: עד יהיה למשא על נפשו. וימצא מורת
פתנים בדבשו. ובעת כאבו יגדל. שכלו יחד: ונגעים
יתקלסו בו. ותעלוקים ימשרו בו: ויהיה לטורח על
יוצאי מעיו. ויתנכרו לו כל יודעיו: ובכא עתו יצא

מחצרו לחצר מות. ומצל חדריו ל
רקמה ותולע. וילבש רמה ותלע: ובי
אל יסודו אשר ממנו חיצב: ולאיש אשר
ימצא עת תשיבה. לרחוץ חלאת משובה
והמלאכה מרובה והנוגשים אצים חשים ורציני
ממנו שוחק. ובעל הבית דוחק: לכן נא אלהי
אלה התלאות. אשר על אדם באות: ואם אני הרעו
אתה תטיב: ואל תגמול מדה במדה. לאיש אשר
עונותיו בלי מדה. ובמותו ילך בלי חמדה:
אלהי אם עוני משוא גדול: מה תעשה לשמה הגדול
ואם לא אוחיל לרחמיה מי יחוס עלי חץ ממה
לכן אם תקטלני דך אחר. ואם תבקש לעוני אכרח
ממה אליך: ואתכסה מחמתך בצלך: ובשלי רחמיה
אחזיק עד אם רחמתני. ולא אשלתך כי אם ברכתני
זכור נא כי בחומר עשיתני. ובאלה התלאות נסיתני
על בן לא תפקוד עלי כמעללי: ואי האכילני פרי פעלי
והארך לי אפה ואל תקריב יומי: עד אכין צדה לשב
מקומי: ואל תחזיק עלי למהר לשלחני מן הארץ:
ומשארות אשמי צרורות על שכמי: ובהעלותך במשקל
עונותי. שים לך בכף שניה תלאותי: ובזכרך רשעי
ומרדי זכור עני ומרודי: ושים אלה נוכח אלה: וזכור
נא אלהי כי זה כמה לארץ נוד צנפתני ובכר גלות
בחנתני ומרוב רשעי צרפתני. ולא שרפתני: וידעת

כתר מרכות

יְהוָה יִרְאֶה יְרוּם הַיָּמִים
וְיִשְׁעוּ וְאִם יִרְאֶה
כְּהוֹנֵשְׁרֵי יָדָיו
יִרְבֵּ אֲמָרָיו
לְכַרְדּוֹ
וְהֵבִיא
לְקוֹ בְּעֹנָם : וְאִם הַיּוֹם
לְפָנֶיךָ הִנְנִי : מָהָר
עֵינֶיךָ בִּי
וְאִינְנִי : וְעַתָּה לְמָה
אָמַרְתָּ : כִּי תֹאכְלֵנִי
הָאֵשׁ הַגְּדוֹלָה
הַזֹּאת : אֱלֹהֵי שָׁמַיִם
עֵינֶיךָ עָלַי לְטוֹבָה
לְשֹׂאֲרֵית יָמֵי
הַמְּעֻטִּים : וְאֵל תְּרַדּוּף
הַשְּׂרִידִים וְהַפְּלִיטִים :
וְהַפְּלִיטָה הַנִּשְׁאָרָת
מִבְּרַד מְהוֹמֹתַי : אֵל
יַחְסְלֵנָה יִקַּח אֲשֵׁמֹתַי :
כִּי יִצִּיר כַּפְיָךְ אֲנִי
וְיִמָּחַר לִּי כִּי רַמְהָ
תִּקְחֵנִי לְאוֹכְלֵי יִגִּיעַ
כַּפְיָךְ בִּי תֹאכְלֵנִי :

יְהוָה רְצוֹן מִקְפָּיֶיךָ יְיָ
אֱלֹהֵי לְשׁוּב עָלַי
בְּרַחֲמִים : וְלִחְשִׁיבֵנִי
בְּתִשׁוּבָה שְׁלָמָה
לְפָנֶיךָ : וְלִתְחַנְּנֵנִי
תְּכַיֵּן לִבִּי וְתִקְשִׁיב
אָזְנֶךָ : וְתִפְתַּח לִבִּי
בְּתוֹרַתְךָ : וְתִטַּע בְּרַעְיוֹנֵי
יְרֵאתְךָ : וְתִגְזֹר עָלַי
גְּזֵרוֹת טוֹבוֹת : וְתִבְטַל
מֵעָלַי גְּזֵרוֹת רָעוֹת :
וְאֵל תִּבְיָאֵנִי לְיָדֵי
נַפְשׁוֹן : וְלֹא לְיָדֵי
כַּזְיוֹן : וּמִכָּל פְּנָעִים
רָעִים תִּצִּילֵנִי : וְעַד
יַעֲבֹד הַזֹּאת בְּצַדִּיקָה
תִּסְתַּוְּרֵנִי : וְהָיָה
עִם פִּי בְהִגְיוֹנִי :
וְיִשְׁמֹר דְּרָכֵי מַחֲסוּא
בְּלִשׁוֹנִי : וְזָכְרֵנִי
בְּזִכְרוֹן יְרֵצוֹן עַמְּךָ :
וּבְכִנְיָן אוֹלָמָךְ : לְרֵאוֹת
בְּטוֹבֵת בְּחִירָךְ : וְזָכְנִי
לְשַׁחַר דְּבִירָךְ : וְלִשְׁמֵם
וְהִתְרַב וְלִרְצוֹת אֲבָנָיו
וְעִמְרוֹתָיו : וְרַגְבֵי